

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till de ändringar som inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket förutsätter i vissa lagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Regeringen har våren 2005 till riksdagen avlåtit en proposition med förslag till lag om Livsmedelssäkerhetsverket. I föreliggande proposition föreslås att de nödvändiga ändringar som föranleds av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket skall göras i lagen om djursjukdomar, lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig, lagen om medicinsk behandling av djur, lagen om utövning av veterinäryrket, läkemedelslagen, djurskyddslagen och lagen om ve-

terinär gränskontroll.

De föreslagna ändringarna gäller överföringen av jord- och skogsbruksministeriets uppgifter på Livsmedelssäkerhetsverket. Vidare föreslås i lagarna vissa ändringar som beror på grundlagen samt vissa andra till innehållet smärre ändringar som främst är av teknisk natur.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 maj 2006 samtidigt som den lag som gäller Livsmedelssäkerhetsverket.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Nuläge	4
2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	6
3. Propositionens konsekvenser	7
4. Beredningen av propositionen	8
5. Samband med andra propositioner.....	8
DETALJMOTIVERING.....	9
1. Lagförslag.....	9
1.1. Lag om ändring av lagen om veterinär gränskontroll.....	9
1.2. Lag om ändring av läkemedelslagen	10
1.3. Lag om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur.....	10
1.4. Lag om ändring av djurskyddslagen.....	11
1.5. Lag om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket.....	16
1.6. Lag om ändring av veterinärvårdslagen.....	23
1.7. Lag om ändring av lagen om djursjukdomar	25
1.8. Lag om ändring av lagen om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig....	36
2. Ikraftträdande.....	42
3. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	42
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	42
Bemyndigande att utfärda förordning och delegering av lagstiftningsbehörighet...	42
Utövning av offentlig makt.....	43
Hemfrid.....	44
Näringsfrihet och egendomsskydd	44
Lagstiftningsordning	46
LAGFÖRSLAG	47
om ändring av lagen om veterinär gränskontroll	47
om ändring av läkemedelslagen.....	50
om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur	51
om ändring av djurskyddslagen	52
om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket	55
om ändring av veterinärvårdslagen	62
om ändring av lagen om djursjukdomar	64
om ändring av lagen om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig	69
BILAGA.....	73
PARALLELLTEXTER.....	73
om ändring av lagen om veterinär gränskontroll	73
om ändring av läkemedelslagen.....	78
om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur	80
om ändring av djurskyddslagen	82
om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket	88

om ändring av veterinärvårdslagen	103
om ändring av lagen om djursjukdomar	106
om ändring av lagen om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig	116

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

I regeringens proposition med förslag till lag om Livsmedelssäkerhetsverket (RP 54/2005 rd) föreslås att det inrättas ett nytt ämbetsverk som inleder sin verksamhet den 1 maj 2006. Ett viktigt mål för denna proposition är att samla alla tre myndigheter på centralförvaltningsnivå inom livsmedels- och veterinärförvaltningen, dvs. Livsmedelsverket, Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel och Kontrollcentralen för växtproduktion, till ett nytt ämbetsverk.

Avsikten är att på Livsmedelssäkerhetsverket också överföra de verkställighetsuppgifter som ankommer på jord- och skogsbruksministeriet. Jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa har hand om ett centralt ämbetsverks uppgifter när det gäller tillsyn över djurs hälsa och välbefinnande samt medicinsk behandling av djur, utövande av veterinäryrket samt tillsyn över import av djur, animaliska livsmedel samt övriga produkter från länder utanför Europeiska gemenskapen. Överföringen av dessa verkställighetsuppgifter förutsätter att man ser över och ändrar hänvisningarna i lagstiftningen i syfte att ordna behörighetsförhållandena mellan jord- och skogsbruksministeriet och Livsmedelssäkerhetsverket.

Om de verkställighetsuppgifter som ankommer på jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs i lagen om djursjukdomar (55/1980), lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig (488/1960), lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997), lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996), lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000), läkemedelslagen (395/1987), djurskyddslagen (247/1996) och lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996). Dessutom styr ministeriet länsstyrelserna i fråga om skötseln av dessa uppgifter. Såsom lokala myndigheter fungerar bl.a. kommunalveterinärer och hälsovårdsinspektörer. För verkställighetsuppgifterna beträffande veterinär gränskontroll har avdelningen två anställda gränsveterinärer och

dessutom sköts verkställighetsuppgifterna beträffande veterinär gränskontroll av ca 20 auktoriserade gränsveterinärer vid fem veterinära gränskontrollstationer.

En del av de lagar som föreslås bli ändrade är så gamla att det lagstiftningstekniskt är svårt att ändra dem partiellt. Särskilt problematiska när det gäller överföringen av verkställighetsuppgifterna är lagen om djursjukdomar och lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig. En totalrevidering av lagen om djursjukdomar kan inte på grund av lagens omfattning beredas och genomföras enligt samma tidtabell som Livsmedelssäkerhetsverket föreslås bli inrättat. Över 90 förordningar har utfärdats och ca 50 EU-författningar genomförts med stöd av lagen om djursjukdomar. En revidering av alla bemyndiganden att utfärda förordningar och alla bestämmelser som inskränker på näringsfriheten, så att de uppfyller grundlagens krav, förutsätter en omvärdering av hela tillämpningsområdet ur grundlagens synvinkel. Avsikten är att totalrevideringen skall påbörjas år 2007 och den torde ta ca tre år. I den år 1980 utfärdade och därefter flera gånger ändrade lagen om djursjukdomar bestäms om verkställighetsuppgifter och bemyndiganden att utfärda förordningar delvis i samma paragrafer och t.o.m. i samma mening. Gällande bestämmelser om verkställighetsuppgifter och bemyndiganden att utfärda förordningar i lagen om djursjukdomar överensstämmer inte med grundlagen och i dem bestäms inte tillräckligt avgränsat och exakt om inskränkningarna i de grundläggande fri- och rättigheterna. Lagen innehåller sådana tillstånds- och anmälningsförfaranden samt förbud mot och begränsningar av näringsverksamhet som inskränker på näringsfriheten enligt 18 § i grundlagen. Dessutom är de i 80 § i grundlagen avsedda bemyndigandena att med stöd av lag utfärda förordning av statsrådet eller ministeriet inte i lagen om djursjukdomar vad beträffar tillämpningsområdet tillräckligt exakt avgränsade och det har inte i lagen angetts tillräckligt noggrant vad bemyndigandet omfattar. Om de grunder för individens rättigheter och skyldigheter som

hör till tillämpningsområdet för lagen bestäms till stor del i förordningar som utfärdats med stöd av lagen och inte på lagnivå i enlighet med grundlagens 80 §.

Lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig är i enlighet med 67 § i riksdagsordningen en s.k. undantagslag som behandlats i grundlagsordning och den kan tillämpas endast under de förhållanden som avses i lagens 1 §. En sådan situation är förekomsten av en djursjukdom som med lätthet sprider sig, dvs. epizooti i Finland, eller fara för att en sådan sjukdom skall sprida sig till landet, massinsjuknande eller massdöd bland djur av annan orsak än epizooti, eller smitta eller förorening av djur på sådant sätt, att detta i hälsohänseende medför fara för landets befolkning. Om klassificering av djursjukdomar föreskrivs i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om djursjukdomar som skall bekämpas och om anmälan om djursjukdomar (1346/1995) som meddelats med stöd av lagen om djursjukdomar. Med epizooti avses bl.a. mul- och klövsjuka, svinpest, aviär influensa, Newcastlejukan (sjukdom som smittar till fjäderfä) samt vissa fisksjukdomar. De förhållanden som förutsätts för att lagen skall tillämpas kännetecknas ett till verkningarna mera begränsat nödläge än de undantagsförhållanden som skall gälla för att beredskapslagen (1080/1991) skall tillämpas. Förhållandet mellan lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig och lagen om djursjukdomar har fastställts så att lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig kan tillämpas utöver vad som föreskrivs i lagen om djursjukdomar.

I den år 1960 utfärdade och år 1971 ändrade lagen bestäms om verkställighetsuppgifter och bemyndiganden att utfärda förordningar i samma paragrafer och delvis t.o.m. i samma mening. Lagens bestämmelser om verkställighetsuppgifterna och bemyndigandet att utfärda förordning är inte förenliga med grundlagen. Om inskränkningar i de grundläggande fri- och rättigheterna bestäms inte tillräckligt avgränsat och exakt. Lagen innehåller sådana tillståndsförfaranden som inskränker på den i 18 § i grundlagen föreskrivna näringsfriheten samt förbud mot och begräns-

ningar av näringsverksamhet. Lagen innehåller även sådana bestämmelser som inskränker på den i 7 § i grundlagen föreskrivna personliga friheten och den i 9 § föreskrivna rörelsefriheten. Dessutom är de i 80 § i grundlagen avsedda bemyndigandena att med stöd av lag utfärda förordning av ministeriet inte vad beträffar tillämpningsområdet i alla avseenden exakt avgränsade och det har inte i lagen tillräckligt noggrant angetts vad bemyndigandena omfattar, särskilt om man beaktar sådana förhållanden som har förändrats efter att lagen stiftades. De grunder för individens rättigheter och skyldigheter som hör till tillämpningsområdet för lagen bestäms inte på lagnivå i enlighet med 80 § i grundlagen.

I fråga om veterinärvårdslagen pågår en totalrevidering och i samband med den fästs det utöver övriga ändringsbehov uppmärksamhet även vid lagens grundlagsenlighet. Totalrevideringen har planerats bli färdig så att den nya lagen kan träda i kraft vid ingången av 2007.

Även djurskyddslagen innehåller vissa bestämmelser som är problematiska i förhållande till grundlagen. Propositionen innehåller med anledning av inrättandet av Livsmedels säkerhetsverket ett förslag om ändring av 30 § 1 och 2 mom. i djurskyddslagen. I paragrafen bestäms om tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer. Paragrafens 3 mom., som inte föreslås bli ändrat i detta sammanhang, innehåller ett bemyndigande att genom förordning av statsrådet föreskriva bl.a. om beviljande och återkallande av tillstånd att transportera djur och om övriga krav som ställs på idkande av verksamheten. Om dessa saker bestäms det för närvarande i statsrådets förordning om transport av djur (491/1996). Bestämmelser på förordningsnivå kan inte med beaktande av gällande grundlag anses vara korrekta. Finlands lagstiftning om transport av djur baserar sig huvudsakligen på rådets direktiv om skydd av djur vid transport (91/628/EEG, ändrat 95/29/EG). Inom Europeiska gemenskapen har den 22 december 2004 utfärdats rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och

förordning (EG) nr 1255/97. Man börjar tillämpa förordningen den 5 januari 2007. Ikraftträdandet av förordningen medför ett behov av att revidera all lagstiftning om transport av djur. Därför har jord- och skogsbruksministeriet tillsatt en arbetsgrupp med uppgift att utarbeta ett utkast till en regeringsproposition med förslag till en lag om transport av djur och med förslag till övriga erforderliga författningsändringar. De ändringar som ikraftträdandet av gemenskapens förordning medför i lagstiftningen om transport av djur skall sättas i kraft samtidigt som man börjar tillämpa förordningen. I detta sammanhang ses även författningsnivån i fråga om lagstiftningen om transport av djur över så att den blir korrekt. Avsikten är att samtidigt även se över huruvida övriga bemyndiganden att utfärda förordning i djurskyddslagen är korrekta. Av orsaker som beror på tidtabellen är det inte möjligt att i denna proposition ta med dessa ändringar.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås ändringar i lagen om djursjukdomar, lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig, lagen om medicinsk behandling av djur, lagen om utövning av veterinäryrket, läkemedelslagen, djurskyddslagen och lagen om veterinärgränskontroll. Genom dessa ändringar skall på Livsmedelssäkerhetsverket överföras de verkställighetsuppgifter som ålagts jord- och skogsbruksministeriet med stöd av dessa lagar eller med stöd av författningar som utfärdats med stöd av dem. Det centrala målet för sammanförandet av dessa uppgifter på en aktör är att förvaltningen skall bli tydligare och resursanvändningen mera effektiv.

Avsikten är att i samband med överföringen av ministeriets verkställighetsuppgifter göra sådana nödvändiga ändringar i lagarna som grundlagen förutsätter. Bland annat tillämpningsområdena och bemyndigandena att utfärda förordningar skall vara specificerade, noggrant avgränsade och exakta. Enligt grundlagen skall dessutom genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för indivi-

dens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen hör till området för lag. Bestämmelser om tillsynsmyndigheternas uppgifter och befogenheter skall vara specificerade.

På grund av tidtabellen för och omfattningen av ovan nämnda totalrevidering av lagen om djursjukdomar föreslås att de lagändringar som ansluter till Livsmedelssäkerhetsverket i detta sammanhang genomförs endast i den utsträckning som inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket förutsätter. Samtidigt föreslås att bestämmelserna ändras till de delar som de på det sätt som beskrivs ovan i gällande form inte är entydiga i fråga om den administrativa beslutanderätten och ministeriernas bemyndigande att utfärda förordning, vilka föreslås bli överförda på Livsmedelssäkerhetsverket. Dessutom föreslås att bemyndigandena att utfärda förordningar ändras så att de uppfyller de krav som ställs i 80 § 1 mom. i grundlagen.

De verkställighetsuppgifter som enligt lagen om djursjukdomar ankommer på jord- och skogsbruksministeriet föreslås bli överförda på Livsmedelssäkerhetsverket, men det förblir ministeriets uppgift att utfärda de förordningar som utfärdas med stöd av lagen om djursjukdomar. I fråga om Livsmedelssäkerhetsverkets och andra i lagen avsedda myndigheters befogenheter gällande beslutsfattandet har beslutssituationernas kopplingar till de grundläggande fri- och rättigheterna samt till egendomsskyddet och friheten att utöva yrke och idka näring beaktats i de föreslagna bestämmelserna. I motiveringen till de föreslagna bestämmelserna har sådana bestämmelser åskådliggjorts med hjälp av exempel som till ordalydelsen är generella, men om vilka det inte är möjligt att på lagnivå föreskriva utförligare på grund av förvaltningsområdets omfattning, antalet djurarter och variationen när det gäller djursjukdomar samt oförutsägbarheten när det gäller utbrott av eventuella djursjukdomsepidemier.

De uppgifter i samband med verkställigheten av lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig som enligt lagen ankommer på jord- och skogsbruksministeriet föreslås bli överförda på Livsmedelssäkerhetsverket. Uppgiften att utfärda de förordningar som utfärdas med stöd av lagen

kvarstår fortfarande hos ministeriet. Lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig och lagen om djursjukdomar ingår i samma helhet beträffande tillämpningsområdet i sak. Det är inte möjligt att bereda och genomföra en totalrevidering av förstnämnda lag så snabbt som inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket förutsätter. Avsikten är att på nytt bedöma behovet av lagens bestämmelser om undantagsförhållanden i samband med totalrevideringen av lagen om djursjukdomar. På grund av omfattningen av och tidtabellen för totalrevideringen av lagen om djursjukdomar föreslås att endast de nödvändiga lagändringar som ansluter till inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket genomförs i detta skede. Avsikten är alltså inte att bestämma om nya uppgifter eller ny behörighet eller om en utvidgning av dessa, utan avsikten är att överföra uppgifterna och behörigheten i anslutning till verkställigheten från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket.

Det föreslås att lagen om veterinär gränskontroll ändras så att de verkställighetsuppgifter som enligt nämnda lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriet överförs på Livsmedelssäkerhetsverket. Uppgiften att utfärda förordningar med stöd av lagen om veterinär gränskontroll kvarstår hos ministeriet. De lagändringar som ansluter till Livsmedelssäkerhetsverket föreslås nu bli genomförda endast i den utsträckning som inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket förutsätter. Meningen är att man efter genomförandet av de ändringar som föreslagits i denna proposition fortsätter precisera och ändra de bemyndiganden att utfärda förordningar som i lagen bibehålls i oförändrad form så att de motsvarar de statsförfattningsrättsliga kraven och avsikten är att dessa ändringar skall genomföras samtidigt med att ändringarna av Europeiska gemenskapens lagstiftning gällande veterinär gränskontroll införlivas i den nationella lagstiftningen. Kommissionen väntas ge ett förslag om dessa ändringar år 2006.

Det föreslås att djurskyddslagen ändras så att det blir Livsmedelssäkerhetsverkets uppgift att i egenskap av centralförvaltningsmyndighet leda och övervaka verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av djur-

skyddslagen samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I den föreslagna lagen preciseras samtidigt utöver de tekniska hänvisningarna gällande Livsmedelssäkerhetsverket också bestämmelserna om djurskyddsövervakare och djurskyddsinspektioner så att de överensstämmer med grundlagen. På samma sätt görs även i veterinärvårdslagen nödvändiga ändringar med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket.

I lagen om utövning av veterinäryrket görs utöver ovan nämnda ändringar vissa andra ändringar av teknisk natur och ändringar som föranleds av reformeringen av universitetens examensstruktur. I detta sammanhang fogas till definitionerna i lagen om medicinsk behandling av djur vid sidan av fiskar och andra vattendjur som föds upp också mjölke och rom av dem.

3. Propositionens konsekvenser

På Livsmedelssäkerhetsverket överförs de verkställighetsuppgifter som ankommer på ministeriets avdelning för livsmedel och hälsa och den personal som har hand om dessa uppgifter samt de anslag som hänför sig till dem. Överföringen föranleder inte något behov av anslagsökning. Ett av målen med inrättandet av ett nytt ämbetsverk är att eliminera överlappningar som följer av den decentraliserade förvaltningen samt att förenhetliga och effektivera myndigheternas verksamhet. De konsekvenser som föranleds av de uppgifter och den personal som överförs har utretts närmare i regeringens proposition med förslag till lag om Livsmedelssäkerhetsverket. Propositionen har inte några konsekvenser som gäller könen, så det finns inget behov av att utvärdera jämställdheten mellan könen.

De ändringar som föreslås i lagarna och som beror på grundlagen samt vissa andra främst tekniska och innehållsmässigt smärre ändringar har inte några konsekvenser i fråga om organisation eller ekonomi. De ändringar som föreslagits i 38 och 39 § i djurskyddslagen, genom vilka inspektionsrätten för de av länsstyrelsen auktoriserade djurskyddsövervakarna inte längre omfattar hemfriden,

kommer dock att öka myndigheternas arbetsmängd i fråga om inspektioner som utförs inom områden som omfattas av hemfriden.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Utlåtande om de ändringar i övrig lagstiftning som inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket förutsätter begärdes i samband med att utkastet till en proposition med förslag till lag om Livsmedelssäkerhetsverket var på remiss. Justitieministeriet ansåg då i sitt utlåtande att problematiskt i fråga om de ändringar som skall genomföras i övrig lagstiftning är att en del av de lagar som skall ändras inte till alla delar är förenliga med gällande grundlag. Eftersom det inte var möjligt att bereda och genomföra de föreslagna ändringarna så snabbt som avlåtandet av regeringens proposition om Livsmedelssäkerhetsverket förutsatte, beslutade sig jord- och skogsbruksministeriet för att bereda dessa ändringar i övrig lagstiftning så att de avlåts till riksdagen i form av en separat regeringsproposition.

Efter den fortsatta beredningen av de ändringar som ansluter till grundlagen och övriga ändringar som föreslås i lagarna begärdes utlåtande om propositionen hos följande instanser: social- och hälsovårdsministeriet, handels- och industriministeriet, justitiemi-

steriet, inrikesministeriet, undervisningsministeriet, miljöministeriet, Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Livsmedelsverket, Kontrollcentralen för växtproduktion, Helsingfors universitet, Läkemedelsverket, länsstyrelserna, arbetskrafts- och näringscentralerna, Finlands Kommunförbund, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf, Livsmedelsindustriförbundet r.f., Finlands Veterinärförbund r.f., Djurskyddsförbundet Animalia rf, Finlands Djurskyddsförening rf, Finlands Fiskodlarförbund rf samt Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet.

De ändringar i lagstiftningen som inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket förutsätter och som ingår i denna proposition ansågs i utlåtandena vara befogade och korrekt beredda. Utgående från utlåtandena har i de föreslagna författningstexterna gjorts sådana ändringar som konstaterats vara befogade.

5. Samband med andra propositioner

De i denna proposition föreslagna lagändringarna hänför sig till regeringens proposition med förslag till lag om Livsmedelssäkerhetsverket som är under behandling i riksdagen och avsikten är att dessa ändringar skall träda i kraft samtidigt med lagen om Livsmedelssäkerhetsverket.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om ändring av lagen om veterinärgränskontroll

De ändringar i lagen om veterinärgränskontroll som hänför sig till Livsmedelssäkerhetsverket föreslås nu bli genomförda endast i den utsträckning som inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket förutsätter. De föreslagna ändringarna av lagen om veterinärgränskontroll omfattar inte bemyndigandena att utfärda förordning i lagens 2 § 3 och 4 mom., 5—7 §, 9—10 § och 23 §. Till ordalydelsen är nämnda bestämmelser sådana att det kan tolkas att de avser både utfärdande av normbeslut och förvaltningsbeslut. Då lagen stiftades avsågs dock bemyndigande att utfärda förordning (RP 187/1996 rd) och som sådana har lagrummen betraktats vid tillämpningen av lagen. Jord- och skogsbruksministeriet kommer inte att i fråga om dessa använda sin lagenliga beslutanderätt i form av förvaltningsbeslut. Den enda enskilda fråga som blir kvar i lagen och som jord- och skogsbruksministeriet vid behov kan fatta förvaltningsbeslut om gäller beslut om den ersättning som betalas till kommunen för kontroll av fiskerivaror i enlighet med lagens 10 § 2 mom.

4 §. Definitioner. Det föreslås att 1 punkten ändras så att gränsveterinärerna övergår i Livsmedelssäkerhetsverkets tjänst och att behörigheten att bemyndiga en legitimerad veterinär eller vikarien för denne till gränsveterinär övergår till Livsmedelssäkerhetsverket. I 2 punkten föreslås att ”vederbörande ministerium” stryks från förteckningen över tillsynsmyndigheter och att Livsmedelssäkerhetsverket fogas till tillsynsmyndigheterna.

8 §. Jord- och skogsbruksministeriet. I paragrafen föreslås att övervakningen av verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av lagen samt med stöd av den utfärdade bestämmelser ankommer på jord- och skogsbruksministeriet.

8 a §. Livsmedelssäkerhetsverket. I denna

paragraf föreslås att ordnandet av veterinärgränskontroll och bemyndigandet av gränsveterinärer samt övervakningen av verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av lagen samt med stöd av den utfärdade bestämmelser ankommer på Livsmedelssäkerhetsverket.

17 §. Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört. Det föreslås att 2 mom. ändras så att behörigheten att avgöra ärenden gällande utförande av kontroller av importpartier övergår från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket.

18 §. Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor. Det föreslås att paragrafens behörighet att behandla djur och varor som har förts in i landet och vilka medför risk för spridning av djursjukdomar eller avkomma, embryon och könsceller av djur som förts in i landet och produkter som härrör från djuren överförs på Livsmedelssäkerhetsverket. Även behörigheten att meddela att i lagen om djursjukdomar avsedda åtgärder skall vidtas överförs från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket.

19 §. Vite och tvångsutförande. Behörigheten enligt 1 och 2 mom. gällande användningen av tvångsmedel föreslås bli överförd från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket.

21 §. Arvoden och kostnadsersättningar. I paragrafen bestäms om gränsveterinärers och kommunalveterinärers rätt till arvode för utfört arbete och om ersättande av de kostnader som föranletts av arbetet. Det föreslås att paragrafen ändras så att det är Livsmedelssäkerhetsverket som fattar beslut om betalningen av arvoden och kostnadsersättningar till gränsveterinärer. I fråga om kommunalveterinärer iakttas fortfarande vad som särskilt stadgas om saken.

25 §. Ändringssökande. Efter inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket fattas de enskilda beslut som fattas med stöd av denna lag av Livsmedelssäkerhetsverket. I 2 mom. före-

slås att ändring i dessa beslut söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Dessutom föreslås att 2 mom. kompletteras med en bestämmelse enligt vilken ändring i beslut om avgifter enligt lagen får sökas i den ordning som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Det föreslås också att 3 mom. preciseras så att även ändring i ett beslut som någon annan myndighet har fattat med stöd av 10 § 2 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen.

30 §. Närmare stadganden och bestämmelser. I 1 mom. i den gällande paragrafen konstateras att närmare stadganden om verkställigheten av lagen vid behov kan utfärdas genom förordning. Genom förordning kan också stadgas att vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av nämnda förordning. Enligt förslaget upphävs momentet eftersom bemyndiganden som enbart gäller verkställighet enligt grundlagsutskottets utlåtandep Praxis har ansetts vara onödiga.

1.2. Lag om ändring av läkemedelslagen

21 g §. Paragrafen innehåller en bestämmelse om beviljande av tillstånd till import och användning av ett läkemedelspreparat i fall av en allvarlig djursjukdomsepidemi om något lämpligt preparat inte annars finns att tillgå eller om djursjukdomsläget annars kräver det. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket föreslås att denna paragraf ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som beviljar tillstånd till import och användning.

90 §. I 2 mom. föreskrivs om Läkemedelsverkets rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till vissa myndigheter. Det föreslås att momentet ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som har rätt att av Läkemedelsverket få sekretessbelagda uppgifter för utförande av sina i lagen avsedda uppgifter.

95 c §. I 1 och 2 mom. i den gällande para-

grafen föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets och länsstyrelsernas uppgifter vid utövandet av tillsynen över att veterinärernas rätt att lämna ut läkemedel följs. Livsmedelssäkerhetsverket kan för genomförande av tillsynen ge länsstyrelserna sådana föreskrifter och anvisningar gällande enskilda fall som kan jämföras med tjänstebefallningar. Med tanke på tillsynen har dessa myndigheter dessutom rätt att av veterinärer, Läkemedelsverket, läkemedelspartiaffärer och apotek avgiftsfritt få de uppgifter om läkemedel som veterinärer skaffat och ordinerat och som är nödvändiga med tanke på tillsynen. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket föreslås att 1 och 2 mom. ändras så att de uppgifter och den med tanke på tillsynen nödvändiga rätten att få uppgifter, vilka ankommer på ministeriet, överförs från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket. Samtidigt preciseras det nämnda bemyndigandet att meddela föreskrifter så att det gäller enskilda fall och bemyndigandet att meddela anvisningar slopas helt och hållet. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandep Praxis ansett att bestämmelser om meddelande av anvisningar inte behövs, eftersom varken ministeriet eller någon annan myndighet behöver något särskilt bemyndigande för att meddela anvisningar inom sitt lagfästa behörighetsområde.

1.3. Lag om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur

4 §. Definitioner. För tydlighetens skull föreslås att det till definitionen av animalieproduktionsdjur i 7 punkten vid sidan av fiskar och andra vattendjur som föds upp fogas mjölke och rom av dem. Med rom avses även befruktad rom. Dessutom föreslås att vederbörande ministerium stryks i definitionen av tillsynsmyndighet i 9 punkten och att Livsmedelssäkerhetsverket fogas till definitionen i egenskap av ny tillsynsmyndighet.

5 §. Ministerium. Det föreslås att paragrafen ändras så att det föreskrivs att jord- och skogsbruksministeriet i egenskap av högsta myndighet leder och övervakar verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

5 a §. Livsmedelssäkerhetsverket. I paragrafen bestäms om de uppgifter som enligt lagen om medicinsk behandling av djur ankommer på Livsmedelssäkerhetsverket. Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av lagen samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. På Livsmedelssäkerhetsverket övergår styrningen och övervakningen av ordnandet av inspektioner gällande den läkemedelsbokföring som förs av ägare och innehavare av animalieproduktionsdjur och ordnandet av inspektioner gällande den läkemedelsbokföring som förs av veterinärer samt ordnandet av provtagning gällande levande djur i anslutning till det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen. De nuvarande bestämmelserna om övervakning av främmande ämnen ingår i 10 § 2 mom. i lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) och de kommande bestämmelserna i 30 § i den nya livsmedelslagen i fråga om vilken regeringens proposition med förslag till livsmedelslag samt lag om ändring av hälsoskyddslagen (RP 53/2005 rd) är under behandling i riksdagen.

6 §. Länsstyrelsen. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket måste även länsstyrelsens uppgifter och ställning som myndighet enligt lagen om medicinsk behandling av djur preciseras. Enligt paragrafen ansvarar länsstyrelsen för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den i länet.

1.4. Lag om ändring av djurskyddslagen

28 §. Import av djur. Enligt 28 § 1 mom. i den gällande djurskyddslagen kan jord- och skogsbruksministeriet i vissa fall av djurskyddsskäl förbjuda import av djur. Ett djur som har importerats i strid med förbudet skall enligt 2 mom. återsändas på djurägarens eller innehavarens bekostnad, eller beträffande det förfaras på ett sätt som jord- och skogsbruksministeriet godkänner. Enligt 3 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet eller länsstyrelsen även bestämma att åtgärder enligt 2 mom. skall utföras på djuräga-

rens eller innehavarens bekostnad.

Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket föreslås att 2 och 3 mom. ändras så att den behöriga myndigheten i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket.

29 §. Transport av djur. Enligt gällande 29 § 2 mom. kan genom förordning under vissa omständigheter stadgas att ett villkor för transport av djur är att en i bestämmelsen nämnd eller av jord- och skogsbruksministeriet förordnad veterinär har inspekterat djuren och transportutrymmet samt konstaterat att djuren är i tillräckligt god kondition för att kunna transporteras. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket ändras momentet så att förordnandet i stället för på jord- och skogsbruksministeriet ankommer på Livsmedelssäkerhetsverket. Samtidigt preciseras förordningens författningsnivå så att det i bestämmelsen med beaktande av grundlagens 80 § 1 mom. avses förordning av statsrådet.

30 §. Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer. I 1 mom. i den gällande 30 § finns bestämmelser om sökande av tillstånd för transport av djur samt om de förbindelser som krävs av en djurtransportör som är etablerad i en stat utanför Europeiska gemenskapen och som gäller iakttagandet av djurskyddslagstiftningen vid djurtransporter. Enligt bestämmelsen skall förbindelsen lämnas till jord- och skogsbruksministeriet. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket föreslås att 1 mom. ändras så att förbindelsen i stället för till jord- och skogsbruksministeriet skall lämnas till Livsmedelssäkerhetsverket.

Paragrafens 2 mom. gäller förande av register över djurtransportörer. Enligt bestämmelsen för jord- och skogsbruksministeriet ett riksomfattande register över alla djurtransportörer som har beviljats tillstånd att transportera djur och över förbindelser enligt 1 mom. Enligt förslaget är det i stället för jord- och skogsbruksministeriet Livsmedelssäkerhetsverket som för det riksomfattande registret över djurtransportörer.

I kapitel 1 Nuläge i den allmänna motiveringen till propositionen har redogjorts för övriga behov av att ändra lagstiftningen gällande transport av djur samt genomförandet av

och tidtabellen för ändringarna.

34 §. Jord- och skogsbruksministeriet. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket preciseras jord- och skogsbruksministeriets uppgifter och ställning som djurskyddsmyndighet. Enligt paragrafen leder och övervakar jord- och skogsbruksministeriet i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

34 a §. Livsmedelssäkerhetsverket. I paragrafen bestäms om det föreslagna Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter enligt djurskyddslagen. Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

35 §. Länsstyrelsen. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket preciseras länsstyrelsens uppgifter och ställning som djurskyddsmyndighet. Enligt paragrafen ansvarar länsstyrelsen för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den i länet.

38 §. Djurskyddsövervakare. Enligt gällande 38 § 1 mom. kan länsstyrelsen på de villkor som den föreskriver bevilja en person som har erhållit av jord- och skogsbruksministeriet godkänd utbildning rätt att i egenskap av djurskyddsövervakare verkställa djurskyddsinspektioner. Med utbildning som förutsätter godkännande har avsetts godkännande av innehållet i sådana kurser som t.ex. djurskyddsorganisationer anordnar för sina medlemmar. I samband med stiftandet av djurskyddslagen har dock inte djurskyddsövervakarnas ställning som personer som sköter offentliga förvaltningsuppgifter och deras behörighetskrav i anslutning därtill utvärderats i ljuset av bestämmelserna i den nuvarande grundlagen.

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rätts säkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utöv-

ning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande (GrUU 46/2001 rd) ansett att befogenheter att inspektera en bostad innebär rätt att ingripa i det hemfridskydd som garanteras var och en och att dylika befogenheter således samtidigt innebär i 124 § i grundlagen avsedd betydande utövning av offentlig makt. Med offentlig förvaltningsuppgift avses bl.a. uppgifter i anslutning till beslut som gäller enskilda personers och sammanslutningars rättigheter, skyldigheter och intressen. När lämpligheten prövas bör avseende fästas vid bl.a. effektiv förvaltning och andra interna förvaltningsaspekter. Kraven i fråga om rättssäkerhet och god förvaltning gäller framför allt beslutsfattandet i anslutning till offentliga förvaltningsuppgifter. En förutsättning för den i 124 § i grundlagen avsedda överföringen av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter är att det i lag åtminstone i stora drag fastställs vilken kompetens eller behörighet den som sköter uppgiften skall ha (bl.a. GrUU 28/2001 rd och 48/2001 rd). Grundlagsutskottets ställningstagande om det tjänstemannaansvar som förutsätts av en person som sköter en offentlig förvaltningsuppgift ingår i utskottets utlåtande GrUU 48/2001 rd.

För närvarande verkar ca 35 av länsstyrelserna bemyndigade djurskyddsövervakare som årligen utför sammanlagt ca 2 000 djurskyddsinspektioner. Man kan säga att djurskyddsövervakarna frigör myndigheternas arbetsinsatser på grund av antalet utförda inspektioner, och det kan därför med tanke på förvaltningen anses vara ett ändamålsenligt arrangemang att djurskyddsövervakarorganisationen bistår myndigheterna. För närvarande har djurskyddsövervakarnas rätt att utföra inspektioner på hemfridskyddade områden inte i lag begränsats på det sätt som grundlagen förutsätter och inte heller har behörigheten fastställts tillräckligt noggrant. Djurskyddsövervakarna har inte rätt att fatta sådana förvaltningsbeslut som förpliktar föremålet för inspektionen eller annars ingripa i den rättsliga ställningen för föremålet för inspektionen. Djurskyddsövervakarens uppgift i förhållande till föremålet för inspektionen är begränsad till att konstatera situationen och vid behov ge råd som främjar djurets

välbefinnande. Om djurskyddsövervakaren emellertid finner att djurskyddsbestämmelserna har överträtts i fråga om djurhållningen, skall han eller hon enligt lagens 41 § anmäla detta till djurskyddsmyndigheten vilken för att korrigera tillståndet skall vidta behövliga myndighetsåtgärder. Även om djurskyddsövervakarnas rättigheter i enlighet med detta inte omfattar betydande utövning av offentlig makt är det om inspektionsbefogenheterna begränsas så att de inte omfattar hemfridskyddade områden nödvändigt att den av djurskyddsövervakarna förutsatta behörigheten preciseras. De krav som ställs på hållande av olika djurarter kan vara mycket olika och i fråga om utrymmeskraven mycket specificerade. Utgångspunkten för inspektionsverksamheten skall vara att den som utför inspektionen själv skall ha tillräcklig sakkännedom om de omständigheter som är föremål för inspektionen, om han eller hon har på lag baserad rätt att utföra inspektioner, även om den faktiska behörigheten begränsar sig till enbart rådgivning. Inte heller råden får vara felaktiga. Exempelvis förtrogenhet med hållande av sällskaps- eller hobbydjur innebär inte nödvändigtvis att personen på denna grund skulle vara kompetent att bedöma även skötsel av animalieproduktionsdjur, t.ex. svinskötsel, eller de förhållanden i vilka svin hålls. För närvarande har djurskyddsövervakarnas inspektionsrättigheter inte begränsats i tillräcklig mån utgående från personens faktiska sakkunskap.

I det föreslagna 1 mom. avses med djurskyddsövervakarens kompetens avses förtrogenhet med den djurart som är föremål för inspektionen och de djurskyddskrav som ställs på djurhållningen. Denna kompetens för inspektionsuppgiften kan personen uppnå genom antingen utbildning eller praktisk erfarenhet, exempelvis yrkes- eller hobbyverksamhet. Innan en i övrigt kompetent person kan bemyndigas för utförande av inspektioner skall han eller hon enligt förslaget även genomgå en kurs gällande utförande av djurskyddsinspektioner som anordnas av Livsmedelssäkerhetsverket. Avsikten är att man på kursen tar upp rättigheterna och skyldigheterna för den som utför inspektionen och föremålet för inspektionen samt andra omständigheter som skall beaktas vid inspektio-

ner, såsom t.ex. hur spridning av eventuella djursjukdomar med inspektören från ett inspektionsobjekt till ett annat kan undvikas. Länsstyrelsen utvärderar personens kompetens på samma sätt som för närvarande och fastställer dennes inspektionsbefogenheter i överensstämmelse med kompetensen. Länsstyrelsen kan liksom hittills för övervakaren ställa även andra villkor gällande inspektionsverksamheten. Rätten att utföra inspektioner kan t.ex. begränsas regionalt. Villkoren kan gälla även andra sådana omständigheter som är nödvändiga när det gäller att ordna verksamheten på ett ändamålsenligt sätt eller när det gäller tillsynen, såsom skyldighet att rapportera genomförda inspektioner. För tydlighetens skull nämns i den föreslagna bestämmelsen att djurskyddsövervakarens inspektionsrätt inte gäller hemfridskyddade områden. Om rätten att utföra inspektioner på områden som omfattas av hemfriden bestäms på det sätt som avses i grundlagen egentligen i 39 § 5 mom. i den föreslagna lagen. I den föreslagna lagen ingår en övergångsbestämmelse gällande de djurskyddsövervakare som är verksamma när lagen träder i kraft.

I det föreslagna 2 mom. preciseras djurskyddsövervakarens ansvar för eventuella skador som beror på inspektionen. Med tanke på sådana skador skall djurskyddsövervakaren liksom hittills ha en försäkring. Dessutom fogas till bestämmelsen ett omnämnande om tjänsteansvar gällande djurskyddsövervakare. Enligt strafflagens (39/1889) 40 kap. 11 § 5 b punkt (604/2002) betraktas som person som utövar offentlig makt även de som deltar i beredningen av beslut som gäller offentlig makt bl.a. genom att utföra inspektioner eller på annat motsvarande sätt.

Det föreslagna 3 mom. gäller återkallande av djurskyddsövervakares rättigheter. Det är frivilligt att fungera som djurskyddsövervakare. Beviljandet av djurskyddsövervakares rättigheter baserar sig på länsstyrelsens prövning gällande behovet av övervakare i länet samt på länsstyrelsens bedömning av personens kompetens för uppgiften. I praktiken skall personen även till övriga egenskaper vara lämplig för en dylik uppgift. Enligt förslaget kan länsstyrelsen återkalla rätten om djurskyddsövervakaren försummar iaktta-

gandet av de villkor som länsstyrelsen uppställt eller i övrigt i väsentlig grad bryter mot sina förpliktelser beträffande inspektionsverksamheten. Rätten kan också liksom hittills återkallas av annan grundad anledning.

39 §. Inspektion. I 39 § angående djurskyddsinspektioner i den gällande lagen finns inte någon särskild bestämmelse om utförande av inspektion på hemfridsskyddade områden. Enligt 1 mom. har myndigheten eller djurskyddsövervakaren rätt att verkställa inspektion om det finns anledning att misstänka att ett djur sköts, behandlas, används eller transporteras i strid med djurskyddsbestämmelserna. Förutom bostadsutrymmen gäller bestämmelsen även bl.a. inspektioner i produktionsutrymmen och andra eventuella inspektioner som det inte särskilt bestäms om i paragrafen. Dessa inspektioner får således endast göras på grundval av misstanke. Paragrafens 2 mom. gäller vissa myndigheters rätt att inspektera djurtransporter utan misstanke om brott mot bestämmelserna. Paragrafens 3 mom. gäller myndigheters och djurskyddsövervakares rätt att utan misstanke inspektera vissa föreställningar och tillställningar där djur medverkar, i 21 § avsedd farmuppfödning av vilda djur i produktions syfte, i 23 § avsedd farmuppfödning i viltvårdssyfte och i 24 § avsett yrkesmässigt eller storskaligt hållande av sällskaps- eller hobbydjur. Paragrafens 4 mom. gäller rätten för den som utför en inspektion att, inom ramen för sin inspektionsrätt, för inspektionen få tillträde till förvaringsutrymmen för djur, utföra inspektionen i den omfattning som avses i bestämmelsen och vid behov ta behövliga prov. Av de inspektionsbestämmelser som konstaterats ovan kan i 1 mom. avsedda inspektioner och av inspektionerna i 3 mom. yrkesmässigt eller annars storskaligt hållande av sällskaps- eller hobbydjur i praktiken tänkas röra områden som omfattas av hemfriden. I bostadsutrymmen kan hållas eller förskötsel omhändertats djur på så sätt att den i 26 § i djurskyddsförordningen (396/1996) avsedda definitionen av verksamhetens omfattning uppfylls.

I 10 § i grundlagen bestäms om skydd för privatlivet. Genom bestämmelsen tryggas bl.a. vars och ens hemfrid. Genom lag kan dock bestämmas om åtgärder som ingriper i

hemfriden och som är nödvändiga för att de grundläggande fri- och rättigheterna skall kunna tryggas eller för att brott skall kunna utredas. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis ansett att ett ingrepp i hemfriden är acceptabelt för att brott skall kunna utredas, om åtgärden i bestämmelsen binds vid förekomsten av en konkret orsak att misstänka att brott mot lagen har skett eller kommer att ske (GrUU 20/2001 rd). Den i grundlagen skyddade hemfriden täcker i princip alla lokaler som är avsedda som fast bostad (GrUU 46/2001). Grundlagsutskottet har dessutom ansett att inspektionen skall vara nödvändig för att utreda omständigheter som gäller föremålet för inspektionen och att bara en myndighet har rätt att utföra inspektionen (GrUU 46/2001 rd och GrUU 48/2001 rd). I fråga om gärningens straffbarhet har utskottet i sistnämnda utlåtanden förutsatt att brottsmisstankarna skall vara sådana att gärningen förknippas med hot om fängelsestraff och i utlåtande GrUU 40/2002 rd har utskottet ansett att ingrepp i den grundlagstryggade hemfriden för utredning av förseelser som är föga klandervärda inte uppfyller proportionalitetskravet beträffande en begränsning av en grundläggande fri- eller rättighet. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande GrUU 69/2002 rd ansett det vara acceptabelt att utföra inspektioner med anledning av misstankar om sådana straffbara förseelser som allra högst ger ett bötesstraff. Det handlade huvudsakligen om kontroll av hur stöd och bidrag som beviljats av offentliga medel används och verksamhet där en del av näringsidkarens lokaler vanligen befinner sig i hans bostad.

Det blir allt vanligare att hålla olika sällskaps- eller hobbydjur hemma. Rätten att utföra inspektioner på områden som omfattas av hemfriden är nödvändig för säkerställande av djurens välbefinnande eftersom djurens situation kan konstateras endast genom en inspektion av förvaringsutrymmet. För avgränsande av inspektionsrätten på det sätt som avses i grundlagen föreslås att det till 39 § fogas ett nytt 5 mom. som gäller alla tänkbara i paragrafen avsedda inspektioner på områden som omfattas av hemfriden. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall tillsynsmyndigheten ha rätt att utföra inspektioner på områden som omfattas av hemfriden, om det

är nödvändigt för att utreda omständigheter som gäller föremålet för inspektionen och om det finns anledning att misstänka att ägaren eller innehavaren har gjort sig skyldig till ett straffbart brott mot djurskyddslagen.

Av det förberedande arbetet för djurskyddslagen framgår inte vilken slags misstanke "anledning att misstänka" i 39 § 1 mom. förutsätter. Utgångspunkten kan anses vara att misstanken är sådan att det på basis av uppgifterna om fallet hos en normal, samvetsgrann person väcks en förnuftig och motiverbar misstanke om att det är fråga om brott mot lagstiftningen gällande hållande av ifrågavarande djur eller djurart. En motsvarande konkret och specificerbar anledning för misstanken förutsätts också i den föreslagna bestämmelsen. En inspektion rörande områden som omfattas av hemfriden gäller i 39 § avsedda inspektioner. Misstanken skall gälla sådan vård, behandling eller hantering av djur som är straffbar enligt författningarna. I 54 § i djurskyddslagen föreskrivs böter som straff för djurskyddsförseelse som begåtts uppsåtligen eller av oaktsamhet, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans. I 17 kap. 14 § i strafflagen (163/1998) bestäms om djurskyddsbrott, som är förknippat med hot om fängelse eller böter, och i 15 § om lindrigt djurskyddsbrott, för vilket döms till bötesstraff. Förutsättning för domen är uppsåtlighet eller grov oaktsamhet, misshandel, överansträngning, bristfällig skötsel eller bristfällig utfordring eller att ett djur annars behandlas på ett grymt sätt i strid med djurskyddslagen eller utsätts för onödigt lidande, smärta eller plåga. Enligt förslaget kan en inspektion utföras vid misstanke om att personen gör sig skyldig till en gärning som kan ge bötesstraff. I praktiken kan man konstatera gärningens grovhet först på ort och ställe. Omfattningen av inspektionsrätten fastställs i enlighet med 39 § 4 mom. Enligt den i 6 § i förvaltningslagen (434/2003) angivna proportionalitetsprincipen skall myndigheternas åtgärder stå i rätt proportion till sitt syfte. Inte heller i enlighet med detta får en bostad inspekteras i större utsträckning än vad som krävs för att konstatera djurets förhållanden.

En djurskyddsövervakare kan inom ramen för sin inspektionsrätt vid inspektioner som

ingriper i hemfriden på begäran bistå de myndigheter som utför inspektionen, t.ex. polisen.

48 §. Utredningar och undersökningar. Den gällande lagens 48 § 1 mom. ger jord- och skogsbruksministeriet och länsstyrelsen befogenheter att under vissa förutsättningar förordna veterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring samt i djurtransporter, slakterier och på slaktplatser. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket är det i stället för jord- och skogsbruksministeriet Livsmedelssäkerhetsverket som förordnar veterinärer att utföra utredningar och undersökningar. Samtidigt preciseras bestämmelsen med beaktande av 124 § i grundlagen så att bestämmelsen endast gäller tjänsteveterinärer. De utredningar och undersökningar som avses i bestämmelsen kan i praktiken utföras enbart genom myndigheters försorg.

51 §. Besvär. Lagens 51 § 1 mom. innehåller en bestämmelse om ändringssökande. Till förteckningen över myndigheter i bestämmelsen fogas Livsmedelssäkerhetsverket i vars beslut ändring söks genom besvär i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Samtidigt ändras i bestämmelsen den som besvärsinstans angivna länsrätten till förvaltningsdomstolen som numera är den domstol hos vilken besvär över beslut av en myndighet som är underställd statsrådet kan anföras i enlighet med förvaltningsprocesslagen.

55 §. Djurhållningsförbud. Om någon har meddelats djurhållningsförbud, skall domstolen i enlighet med gällande 55 § 3 mom. sända en kopia av protokollet i ärendet till jord- och skogsbruksministeriet. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket sänds protokollet till Livsmedelssäkerhetsverket i stället för till jord- och skogsbruksministeriet.

58 §. Kostnader. Enligt 58 § 2 mom. i den gällande lagen kan de kostnader som åtgärder enligt 44 § (brådskande åtgärder) föranleder av särskilda skäl betalas i förskott av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde. I samband med inrättandet av Livsmedelssäkerhetsver-

ket överförs de verkställighetsuppgifter som ankommit på jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa på Livsmedelssäkerhetsverket, på vilket även betalningen av kostnaderna för i bestämmelsen avsedda brådskande djurskyddsåtgärder skall överföras. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan kostnaderna fortfarande betalas av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård. Betalningen kan erläggas även av Livsmedelssäkerhetsverket i stället för som nu av jord- och skogsbruksministeriet.

59 §. Arvoden. I 1 mom. bestäms som kommunalveterinärens rätt till arvode och ersättning för kostnaderna för djurskyddsinspektioner.

Samma rätt till arvode och ersättning för kostnader tillkommer enligt det gällande 2 mom. också veterinärer som jord- och skogsbruksministeriet eller länsstyrelsen har förordnat och som har utfört en utredning eller undersökning enligt 48 §. I propositionen föreslås att 48 § 1 mom. ändras så, att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som förordnar en veterinär att utföra utredningar och undersökningar. Därför föreslås att även 59 § 2 mom. ändras på motsvarande sätt.

61 §. Skadestånd. I 61 § i djurskyddslagen bestäms om ersättande av skador som kommunalveterinären eller den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen eventuellt vållat vid en djurskyddsinspektion samt om återkrav av ersättningarna av den som vållat skadan. För betalningen av ersättning svarar staten enligt vad skadeståndslagen (412/1974) stadgar om offentliga samfunds skadeståndsansvar.

Enligt det gällande 3 mom. iakttas bestämmelserna i 1 och 2 mom. även i fråga om ersättande av skada som vållats av en annan veterinär som jord- och skogsbruksministeriet eller länsstyrelsen har förordnat att utföra uppgifter enligt lagen. Med hänvisningen till jord- och skogsbruksministeriet avses en hänvisning till lagens 29 § 2 mom. och 48 § 1 mom. I propositionen föreslås att dessa bestämmelser ändras så att det i stället för ministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som är den behöriga myndigheten. På grund av detta ändras även 3 mom. på motsvarande sätt.

I den föreslagna lagen ingår en övergångsbestämmelse som gäller nuvarande djurskyddsövervakare. Länsstyrelsen skall kontrollera djurskyddsövervakarnas inspektionsrättigheter så att de motsvarar behörighetskraven enligt 38 §. Vid bedömningen av djurskyddsövervakarnas kompetens kan då som praktisk erfarenhet utöver annan kompetens beaktas även djurarter som de facto övervakas, antalet utförda inspektionsbesök i fråga om olika djurarter och inspektionsverksamhetens längd då lagändringen träder i kraft. Avläggande av kurs för djurskyddsövervakare förutsätts inte.

1.5. Lag om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket

3 §. Legitimation som veterinär med stöd av examen som avlagts i Finland. Det föreslås att paragrafen ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som beviljar personer som i Finland har avlagt veterinärutbildning rätt att vara verksamma som legitimerade veterinärer.

En förutsättning för legitimation som veterinär enligt gällande lag är veterinärmedicine licentiatexamen, vilken tidigare omfattade 220 studieveckor och i praktiken var en sex-årig högre högskoleexamen. Universitetens examensstruktur har emellertid genom lagen om ändring av universitetslagen (715/2004) och genom statsrådets förordning om universitetsexamina (794/2004), vilka trädde i kraft den 1 augusti 2005, ändrats så att den består av två steg, på så sätt att de studier som leder till veterinärmedicine licentiatexamen tar tre år och baserar sig på veterinärmedicine kandidatexamen eller på någon annan minst tre-årig lämplig lägre högskoleexamen eller en utbildning av motsvarande nivå.

Revideringen av examensstrukturen gör det möjligt att t.ex. utgående från en utländsk examen som avlagts inom samma bransch flytta över till en utbildning som leder till en högre högskoleexamen. En övergång till studier som leder till veterinärmedicine licentiatexamen utgående från någon annan examen

än veterinärmedicine kandidatexamen som avlagts vid samma universitet begränsas emellertid i 17 § i statsrådets förordning om universitetsexamina, enligt vilken den utbildning som leder till veterinärmedicine licentiatexamen samt den utbildning som leder till en lägre högskoleexamen och som ligger till grund för nämnda examina skall ordnas med iakttagande av de krav på utbildningens miniminivå som ställts i Europeiska gemenskapens lagstiftning. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer 2005/36/EG skall veterinärutbildningen omfatta minst fem års studier och ge studeranden kännedom om de ämnen som finns uppräknade i bilagan till direktivet. Således skall universitetet exempelvis genom krav på kompletterande studier försäkra sig om att alla som antas till en utbildning som leder till veterinärmedicine licentiatexamen under utbildningstiden förvärvar kunskaper och färdigheter i enlighet med direktivet.

På grund av ikraftträdandet av examensstrukturen i två steg föreslås att legitimation som veterinär enligt lagens 3 § förutsätter avlagd veterinärmedicine licentiatexamen samt som grundutbildning veterinärmedicine kandidatexamen, annan lämplig minst treårig lägre högskoleexamen eller utbildning av motsvarande nivå.

En ytterligare förutsättning för legitimation är avgivande av skriftlig och muntlig veterinärförsäkran till Livsmedelssäkerhetsverket i enlighet med det formulär för veterinärförsäkran som fastställts av verket.

4 §. På internationella förpliktelser baserad legitimation som veterinär. Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar jord- och skogsbruksministeriet enligt 1 mom. i den gällande paragrafen på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EU- eller EES-stater) som i någon annan EU- eller EES-stat än Finland har genomgått sådan veterinärmedicinsk utbildning som närmare anges av jord- och skogsbruksministeriet. En ytterligare förutsättning för legitimation är avgivande av skriftlig och muntlig veterinärförsäkran.

Det föreslås att momentet ändras så att rätten i stället för av jord- och skogsbruksministeriet beviljas av Livsmedelssäkerhetsver-

ket. Det föreslås dessutom att man i momentet i stället för till utbildning som avlagts i någon annan EU- eller EES-stat skall hänvisa till sådan veterinärkompetens som förvärvats i någon annan EU- eller EES-stat och som avses i Europeiska gemenskapens lagstiftning och i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Den föreslagna ordalydelsen motsvarar bättre än för närvarande gemenskapslagstiftningen gällande ömsesidigt erkännande av examina, enligt vilken examina som avlagts i andra medlemsstater i vissa fall erkänns endast om det till examensbeviset har fogats vissa andra dokument som påvisar kompetensen, såsom intyg över arbets- erfarenheter.

Det föreslås även att bemyndigandet i momentet preciseras på det sätt som grundlagen förutsätter så att det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om den veterinärkompetens som avses i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som på ansökan beviljar sådana nordiska medborgare rätt att vara verksamma som legitimerade veterinärer som i en stat utanför EU eller EES har avlagt veterinärmedicinsk examen och som på basis av examen förvärvat rätt att vara verksam som veterinär i ett nordiskt land samt avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

Dessutom föreslås att bemyndigandet av utfärda förordning i 3 mom. preciseras. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas sådana närmare bestämmelser om legitimation i Finland som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning och överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer.

5 §. Legitimation som veterinär med stöd av annan utländsk examen. Det föreslås att paragrafen ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som är behörigt att bevilja rätt att utöva veterinäryrket till andra än i 3 eller 4 § avsedda veterinärer. Legitimation som veterinär på basis av examen som avlagts i en stat utanför EU eller EES är möjlig om den

som ansöker om rätt att utöva veterinäryrket i Finland har avlagt erforderliga kompletterande studier inom området för veterinärmedicinen, förvärvat tillräckliga kunskaper i finska eller svenska samt avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran. Detsamma gäller för examen som medborgare i stater utanför EU eller EES har avlagt utomlands. Förutsättningarna för legitimation anges i lagen tydligare än för närvarande. Samtidigt preciseras bemyndigandet i 1 mom. på det sätt som grundlagen förutsätter och flyttas till slutet av paragrafen till ett eget moment.

7 §. Veterinärmedicine studerande såsom temporär utövare av veterinäryrket. Det föreslås att paragrafen ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som är behörigt att av särskilda skäl förlänga veterinärmedicine studerandes treåriga temporär rätt att utöva veterinäryrket samt att av särskilt grundad anledning bevilja personer som i andra EU- eller EES-stater studerar till veterinär temporär rätt att utöva veterinäryrket.

Dessutom föreslås i 1 mom. sådana ändringar som föranleds av reformen av examensstrukturen vid universiteten. Temporär rätt att utöva veterinäryrket som vikarie för en legitimerad veterinär eller en veterinär som temporärt tillhandahåller veterinärtjänster har en person som studerar i Finland och som har avlagt veterinärmedicine kandidatexamen och fullgjort erforderliga studieavsnitt inom veterinärmedicine licentiatexamen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de studieavsnitt som utgör en förutsättning för denna rätt.

På grund av ovan nämnda ändringar föreslås att 2 mom. preciseras så att en förutsättning för beviljandet av temporär rätt att utöva veterinäryrket för personer som studerar till veterinär i en annan EU- eller EES-stat är att personen har avlagt studier motsvarande veterinärmedicine kandidatexamen samt i 1 mom. avsedda studieavsnitt.

8 §. Sådant temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I paragrafen bestäms om rätten för medborgare i EU- och EES-stater att i Finland temporärt

utöva veterinäryrket utan legitimation som veterinär. Enligt den gällande lagen är det möjligt att temporärt tillhandahålla veterinärtjänster om personen i fråga uppfyller kompetenskraven enligt 4 § 1 mom.

Enligt gemenskapslagstiftningen och EES-avtalet har medlemsstaterna emellertid rätt att kräva att temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster på förhand anmäls till den behöriga myndigheten. På basis av anmälan kan tjänster tillhandahållas i högst ett år. Anmälningsskyldigheten kan anses vara motiverad för verkställande av registrering och övervakning av yrkesutövare och därför föreslås att det i paragrafen bestäms att utövning av veterinäryrket temporärt i högst ett år på förhand skall anmälas till Livsmedelssäkerhetsverket. Om anmälan till jord- och skogsbruksministeriet har det hittills bestämts endast genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet, vilket med beaktande av författningsnivån måste anses otillräckligt.

Dessutom föreslås att bemyndigandet i paragrafen preciseras så att det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om anmälan.

9 §. Användning av beteckningen veterinär. Det föreslås att paragrafen ändras så att de bestämmelser om användningen av veterinärmedicinska examensbenämningar som Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 §. Ordinerings och köp av läkemedel. I paragrafen bestäms om rätten för utövare av veterinäryrket att från apotek ordinera läkemedel för veterinärt eller veterinärvetenskapligt ändamål. Det föreslås att bemyndigandet att utfärda förordning i 1 mom. preciseras i enlighet med grundlagen så, att närmare bestämmelser om ordinerings av läkemedel kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 §. Iakttagande av lagstiftning och tillsynsmyndigheternas föreskrifter. Enligt den gällande paragrafen är utövare av veterinäryrket skyldiga att i sin yrkesutövning iaktta det som jord- och skogsbruksministeriet eller en länsstyrelse med stöd av gällande bestämmelser föreskriver. Enligt ordalydelsen är det oklart huruvida "bestämna" avser endast meddelande av befallningar gällande en-

skilda fall eller även utfärdande av rättsnormer på lägre nivå än lag. Det föreslås att paragrafen preciseras så att utövare av veterinäryrket är skyldiga att iaktta både gällande lagstiftning och sådana befallningar som tillsynsmyndigheterna meddelar. Samtidigt ändras paragrafens rubrik.

12 §. Anmälnings- och upplysningskyldighet. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket föreslås att 1 mom. ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som har rätt att av en utövare av veterinäryrket infordra anmälningar och statistiska uppgifter om de sjukdomsfall han eller hon behandlat samt utredningar och förklaringar som gäller sjukdomsfall eller annars har anknytning till utövningen av veterinäryrket. Eftersom uppgiften att föra veterinärregistret överförs på Livsmedelssäkerhetsverket skall också ändringar i veterinärernas kontaktuppgifter meddelas till Livsmedelssäkerhetsverket i stället för ministeriet.

17 §. Veterinära intyg. Enligt 2 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet vid behov utfärda närmare bestämmelser och anvisningar om vad utövare av veterinäryrket skall beakta vid utfärdandet av veterinära intyg och utlåtanden. Det föreslås att bemyndigandet att utfärda förordning i momentet preciseras i enlighet med grundlagen så, att närmare bestämmelser om utfärdandet av intyg och utlåtanden kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis ansett att bestämmelser om meddelande av anvisningar är onödiga samt att sådana bestämmelser kan bidra till att fördunkla skillnaden mellan förpliktande rättsregler och anvisningar typ rekommendationer. Därför föreslås att bemyndigandet att meddela anvisningar gällande veterinära intyg och utlåtanden i 2 mom. stryks.

19 §. Styrning och tillsyn. I paragrafen bestäms om styrning och övervakning av utövare av veterinäryrket. Det föreslås att paragrafen ändras så att jord- och skogsbruksministeriet i egenskap av högsta myndighet leder och övervakar verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av lagen samt med stöd av den utfärdade bestämmelser och att Livsmedelssäkerhetsverket i egenskap av central-

förvaltningsmyndighet leder och övervakar verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av lagen samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. Länsstyrelsens uppgifter och ställning preciseras så, att länsstyrelsen i fortsättningen ansvarar för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den i länet.

20 §. Utredning av arbetsförmågan. Det föreslås att paragrafen ändras så, att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som är behörigt att ålägga en utövare av veterinäryrket att genomgå läkarundersökning eller undersökningar på sjukhus om det finns grundad anledning att anta att denne har blivit oförmögen att utöva sitt yrke. Syftet är också att för enhetliga paragrafens ordalydelse med vad som sägs i 24 § genom att nämna samma grunder för den nedsatta arbetsförmågan (sjukdom, missbruk av rusmedel, nedsatt funktionsförmåga eller någon annan motsvarande orsak) och dessutom att för tillsynsmyndigheten trygga sådana tillräckliga medel för att i respektive kan införskaffa sådan information angående arbetsförmågan hos en utövare av veterinäryrket som baserar sig på utredningar och undersökningar. Paragrafens föreslagna ordalydelse motsvarar 25 § 1 mom. i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) som gäller utredning av den yrkesmässiga funktionsförmågan och hälsotillståndet i fråga om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. Den gällande paragrafen motsvarade ursprungligen nämnda bestämmelse, men 25 § i lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården har sedermera precisats genom lag 1030/2000. För att de anvisningar som Rättsskyddscentralen för hälsovården har meddelat angående utredande av arbetsförmågan skall kunna utnyttjas fullt ut även vid utredandet av hälsotillståndet hos veterinärer är det ändamålsenligt att bestämmelserna är enhetliga.

21 §. Utredning av yrkesskickligheten. Det föreslås att paragrafen ändras så, att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som är behörigt att ålägga en utövare av veterinäryrket att för konstaterande av yrkesskickligheten eller an-

nan kompetens genomgå förhör eller ge ett arbetsprov om det finns grundad anledning att misstänka att denne har bristande yrkesskicklighet.

22 §. Granskning av mottagningsverksamheten. I paragrafen föreslås nödvändiga ändringar på grund av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket samt vissa preciseringar som förutsätts i grundlagen. Enligt den föreslagna paragrafen är det möjligt att granska mottagnings-, undersöknings- och vårdutrymmena samt jourhandlingarna, om detta är nödvändigt för genomförandet av den tillsyn som föreskrivs i lagen. Granskningen kan utföras av länsstyrelsen eller Livsmedelssäkerhetsverket. Vid behov kan Livsmedelssäkerhetsverket även bestämma att länsstyrelsen skall genomföra denna granskning.

Den gällande paragrafen innehåller inte någon separat bestämmelse om utförande av granskning på områden som omfattas av hemfriden. Granskningen av mottagningsverksamheten kan dock gälla områden som omfattas av hemfriden i det fall att en veterinärpraktik bedrivs i anslutning till bostadsutrymmen. Enligt grundlagsutskottets utlåtanden gällande skyddet för privatlivet och hemfriden kan inspektion utföras på områden som omfattas av hemfriden om det finns en konkret orsak att misstänka att ett enligt lagen straffbart brott har skett eller kommer att ske och om inspektionen är nödvändig för utredande av brottet. Därför föreslås i 2 mom. en bestämmelse om att på områden som omfattas av hemfriden får granskning utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som granskningen gäller och om det finns anledning att misstänka att en veterinär i sin yrkesverksamhet gjort sig skyldig till straffbart förfarande.

Enligt den gällande paragrafen kan sakkunniga anlitas vid granskningen av mottagningsverksamheten. Enligt ordalydelsen i paragrafen kan sakkunniga ha rätt att utföra granskning även utan att myndigheterna är närvarande och även i sådana mottagningsutrymmen som är belägna i anslutning till bostadsutrymmen. Bestämmelsen är problematisk i förhållande till det i grundlagen trygga skyddet för hemfriden samt 124 § i grundlagen som begränsar överföringen av offentliga förvaltningsuppgifter på andra än myn-

digheter. Det föreslås därför att paragrafen ändras så att sakkunniga vid granskningen endast kan anlitas av myndigheterna.

I enlighet med grundlagsutskottets utlåtandepraxis skall behörighets- och kompetenskraven i fråga om sakkunniga som utför granskningar i lag anges åtminstone i stora drag som en del av det i 124 § i grundlagen förutsatta kravet på god förvaltning och rättsäkerhet. Därför föreslås i 3 mom. en bestämmelse om att de sakkunniga skall vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för granskningen. Dessutom föreslås att det på samma sätt som i den gällande paragrafen skall bestämmas att de sakkunniga utan hinder av sekretessbestämmelserna har rätt att få tillgång till de uppgifter som behövs för granskningen av mottagningsverksamheten och att de inte får avslöja sådana sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

23 §. Felaktigt förfarande. I paragrafen bestäms om sådana administrativa säkerhetsåtgärder som jord- och skogsbruksministeriet kan vidta om en utövare av veterinäryrket vid utövningen av veterinäryrket handlar felaktigt eller klandervärt. Den som utövar veterinäryrket kan meddelas närmare föreskrifter eller anvisningar angående yrkesutövningen. Med beaktande av förseelsen omfattning och art kan rätten att utöva yrket tills vidare eller för viss tid begränsas eller så kan den tills vidare eller för viss tid fräntas vederböranden. Det föreslås att paragrafen ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som är behörigt att vidta de i paragrafen nämnda åtgärderna.

24 §. Oförmögenhet att utöva yrke. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som är behörigt att tills vidare begränsa rätten att utöva veterinäryrket eller tills vidare frånta utövaren av veterinäryrket denna rätt i sådana fall då denne på grund av sjukdom, missbruk av rusmedel, nedsatt funktionsförmåga eller någon annan motsvarande orsak blivit oförmögen att utöva sitt yrke. Paragrafens ordalydelse ändras också så att de grunder som förorsakar nedsatt arbetsförmåga har definierats på samma sätt som i lagens 20 § samt i 28 § i

lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, på basis av vilken det är möjligt att ingripa i yrkesutövningen i fråga om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.

25 §. *Brott i samband med yrkesutövningen.* Det föreslås att 1 mom. ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som är behörigt att frånta en person rätten att utöva veterinäryrket om denna person har dömts till fängelsestraff för ett brott som har begåtts i yrkesutövningen samt om det av de med brottet sammanhängande omständigheterna dessutom framgår att personen i fråga är ovärdig det förtroende som han eller hon bör åtnjuta. Rätten att utöva yrket kan enligt 2 mom. också fråntas veterinärer som har dömts till skiljande från tjänsteutövning eller avsättning.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att domstolen i stället för till jord- och skogsbruksministeriet skall sända en kopia av protokollet och domen i mål som avses i 1 och 2 mom. till Livsmedelssäkerhetsverket. Enligt paragrafens 4 mom. kan Livsmedelssäkerhetsverket redan innan domstolens dom vunnit laga kraft förbjuda en utövare av veterinäryrket att utöva yrket.

26 §. *Temporära administrativa säkerhetsåtgärder.* Enligt den gällande paragrafen kan jord- och skogsbruksministeriet vid behandlingen av ärenden som avses i 20—25 § vid behov temporärt förbjuda en utövare av veterinäryrket att utöva yrket eller temporärt begränsa rätten att utöva yrket. Det föreslås att paragrafen ändras så att det är Livsmedelssäkerhetsverket som kan uppställa det temporära förbudet.

27 §. *Fråntagande av rätt att utöva yrke när en utövare av veterinäryrket själv anhåller därom.* Det föreslås att paragrafen ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som på begäran av en utövare av veterinäryrket kan begränsa rätten att utöva veterinäryrket eller helt och hållet frånta vederbörande denna rätt.

28 §. *Återställande av rätt att utöva yrke.* Enligt den föreslagna bestämmelsen ansöks om återställande av fråntagen eller begränsad rätt att utöva yrke hos Livsmedelssäkerhetsverket i stället för hos jord- och skogsbruks-

ministeriet.

29 §. *Skriftlig varning.* Det föreslås att paragrafen ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som kan vidta disciplinära åtgärder gentemot en utövare av veterinäryrket genom att ge hon eller henne en varning på grund av lagstridig verksamhet, felaktigt förfarande, försummelse eller olämpligt uppförande.

32 §. *Veterinärregister.* Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket överförs uppgiften att föra veterinärregistret på Livsmedelssäkerhetsverket. I paragrafen görs nödvändiga ändringar angående detta.

33 §. *Förvaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret och utlämnande av uppgifter.* Eftersom uppgiften att föra veterinärregistret överförs på Livsmedelssäkerhetsverket ändras hänvisningarna till jord- och skogsbruksministeriet i 3 mom. i paragrafen gällande utlämnande av uppgifter så att de hänvisar till Livsmedelssäkerhetsverket.

34 §. *Veterinärförteckning.* I och med inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket överförs även publiceringen av veterinärförteckningen på Livsmedelssäkerhetsverket. I 1 mom. görs ändringar angående detta.

35 §. *Hörande.* Det föreslås att paragrafens hänvisning till jord- och skogsbruksministeriet ändras till en hänvisning till Livsmedelssäkerhetsverket.

36 §. *Sakkunniga.* Det föreslås att paragrafen ändras så att de ständiga sakkunniga som används vid övervakningen av dem som utövar veterinäryrket kallas av Livsmedelssäkerhetsverket i stället för av jord- och skogsbruksministeriet. Även paragrafens övriga hänvisningar till jord- och skogsbruksministeriet ändras till hänvisningar till Livsmedelssäkerhetsverket.

Paragrafen preciseras så att den gäller endast Livsmedelssäkerhetsverkets ständiga sakkunniga. Livsmedelssäkerhetsverket kan anlita dem vid avgörandet av i 20—21, 23—25 och 29 § avsedda ärenden. Hänvisningen i den gällande paragrafen till 22 § gällande granskning av mottagningsverksamheten slopas som onödig eftersom det i nämnda paragraf finns separata bestämmelser om sakkunniga.

Enligt den föreslagna paragrafen skall de ständiga sakkunniga vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder sådan vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap som är av betydelse för Livsmedelssäkerhetsverket. För närvarande fungerar sex personer som av jord- och skogsbruksministeriet inkallade ständiga sakkunniga. Dessa företräder olika delområden inom veterinärmedicinen, såsom sjukdomar hos smådjur, hästar och produktionsdjur. Bland de sakkunniga finns professorer, specialveterinärer samt experter i det praktiska veterinärväsendet.

De som samtyckt till att vara ständiga sakkunniga är skyldiga att på Livsmedelssäkerhetsverkets begäran ge sakkunnighjälp inom det område som han eller hon företräder. I praktiken gäller hörandet av sakkunniga nästan alltid misstänkta fall av behandlingsfel och de sakkunniga avger sina utlåtanden skriftligen. Enligt paragrafen är det dock möjligt att ge också annan hjälp.

Eftersom sakkunniga endast genom att sätta sig in i jourhandlingarna och övriga uppgifter som gäller behandlingen kan ta ställning till misstänkta behandlingsfel är det nödvändigt att i paragrafen bestämma om rätt för de sakkunniga att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för givandet av sakkunnighjälp. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla dessa uppgifter.

I paragrafen bestäms dessutom att Livsmedelssäkerhetsverket betalar de ständiga sakkunniga ett arvode för utförda uppdrag samt resekostnadsersättning.

37 §. Vite. Enligt det gällande 1 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet i situationer då en utövare av veterinäryrket försummar de skyldigheter som avses i 11, 12 eller 15 § vid vite ålägga honom eller henne att iakttä sin skyldighet. Det föreslås att hänvisningen till ministeriet i momentet ändras till en hänvisning till Livsmedelssäkerhetsverket.

40 §. Rätt att få uppgifter. Det föreslås att paragrafen ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som har rätt att av statliga och kommunala myndigheter, en samkommuns myndigheter, andra offentligt rättsliga samfund samt apotek och läkemedelspartiaffärer

få de upplysningar och utredningar som behövs för skötseln av tillsynsuppgifterna.

41 §. Kungörelse i den officiella tidningen samt anmälan till apotek och läkemedelspartiaffärer. Enligt paragrafen skall det utan dröjsmål införas en kungörelse i den officiella tidningen om sådana beslut som påverkar giltigheten i fråga om rätten att utöva yrket, såsom om fräntagande, begränsande och återställande av rätten att utöva yrket. Om vissa av de i paragrafen avsedda besluten skall även apoteken och läkemedelspartiaffärerna underrättas. Det föreslås att paragrafen ändras så att det är Livsmedelssäkerhetsverket som inför kungörelserna och underrättar.

Det föreslås att konstaterandet att en kungörelse om beviljad rätt att utöva yrket skall införas i den officiella tidningen stryks i paragrafen. Det kan nämligen inte anses vara ändamålsenligt att publicera namnen på legitimerade veterinärer med tanke på att motsvarande kungörelser inte publiceras i fråga om andra legitimerade yrkesutbildade personer såsom läkare eller tandläkare.

42 §. Rätt att vara verksam som specialveterinär. Det föreslås att 2 mom. ändras så att det i stället för jord- och skogsbruksministeriet är Livsmedelssäkerhetsverket som på ansökan kan bevilja sådana medborgare i EU- eller EES-stater rätt att vara verksamma som specialveterinärer, som i någon annan EU- eller EES-stat än Finland har avlagt en examen som motsvarar specialveterinärexamen. I momentet hänvisas i fråga om förfarandet för beviljande av denna rätt till lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992), enligt vilken den myndighet som fattar beslut om erkännande av examen kan ålägga sökanden att genomgå en anpassningstid eller ett lämplighetsprov när en examen som avlagts utomlands väsentligt avviker från en i Finland avlagd examen som krävs för ifrågavarande uppgift eller yrke. Eftersom möjligheten att uppställa tilläggskrav således redan ingår i den generella ordningen för erkännande av examina, föreslås att momentets bemyndigande att utfärda förordningar när det gäller behörighetsvillkoren stryks som obehövlig.

Det föreslås att 3 mom. ändras så att Livsmedelssäkerhetsverket i andra fall än de som

avses i 2 mom. kan bevilja personer som utomlands har avlagt en examen som motsvarar specialveterinärexamen rätt att vara verk samma som specialveterinärer. Det är nödvändigt att utvidga hänvisningen till examina som avlagts utanför EU eller EES i det gällande momentet till att gälla även examina som medborgare i andra stater än EU- eller EES-stater har avlagt i EU- eller EES-stater, eftersom dessa examina har fallit utanför tillämpningsområdet för paragrafen.

En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden i Finland har avlagt erforderliga kompletterande studier inom området för veterinärmedicinen. Det föreslås att bemyndigandet att utfärda förordning i 3 mom. preciseras så att det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms närmare om de kompletterande studierna.

43 §. Behörighet för vissa tjänster och befattningar. Det föreslås att 2 mom. preciseras så att en person som avses i lagens 7 eller 8 § temporärt kan sköta en tjänst som veterinär endast om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag. Syftet med preciseringen är att betona att det undantag gällande de särskilda behörighetskrav som föreskrivits i fråga om veterinärtjänster inte är ovillkorligt utan förbigås om det i bestämmelserna om behörighetsvillkor för tjänster bestäms något annat. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, som träder i kraft 2006, medför vissa ändringar i behörighetskraven för köttbesiktningsspersonalen. Dessutom gäller redan nu vissa sådana behörighetskrav angående förtrogenhet med lagstiftningen och vissa uppgiftsområden hör till tjänsten och som uttryckligen gäller veterinärmedicine studerande som fungerar som vikarier för veterinärer samt personer som avlagt veterinärmedicine examen utomlands. Sådana krav finns exempelvis i 4 § i förordningen om statens köttbesiktningsspersonal (1337/1996).

44 §. Läroanstaltens anmälningsskyldighet. Det föreslås att paragrafen ändras så att läroanstalterna skall underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om fullgörandet av de studiekra v som ligger till grund för den temporära rätten

att utöva yrket.

På grund av examensreformen vid universitetet är det behövligt att i lagen om utövning av veterinäryrket ta in övergångsbestämmelser gällande förutsättningarna för att få rätt att utöva yrket. Lägre högskoleexamen som föregår veterinärmedicine licentiatexamen eller utbildning av motsvarande nivå krävs inte av personer som avlagt sin examen i enlighet med den upphävda förordningen om veterinärmedicinska examina (298/1978). Veterinärmedicine kandidatexamen är inte heller en förutsättning för den temporära rätten att utöva yrket i fråga om dem som med stöd av övergångsbestämmelserna i lagen om ändring av universitetslagen (715/2004) studerar för en veterinärmedicine licentiatexamen i enlighet med den upphävda förordningen om examina.

Enligt de föreslagna övergångsbestämmelserna har personer som före lagens ikraftträdande har beviljats rätt att utöva veterinäryrket rätt att fortsätta sin yrkesutövning. Det är också nödvändigt att i övergångsbestämmelserna bestämma att de som kallats till ständiga sakkunniga med stöd av 36 § före lagens ikraftträdande fortsätter i sina uppdrag tills Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer något annat.

1.6. Lag om ändring av veterinärvårdslagen

4 §. I paragrafen preciseras med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket jord- och skogsbruksministeriets uppgifter och ställning när det gäller veterinärvården. Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av veterinärvårdslagen samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

4 a §. I paragrafen bestäms som det föreslagna Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter i enlighet med veterinärvårdslagen. Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av veterinärvårdslagen samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

5 §. I paragrafen preciseras med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket

länsstyrelsens uppgifter och ställning när det gäller veterinärvården. Länsstyrelsen ansvarar för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av veterinärvårdslagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den i länet.

10 §. Enligt 10 § i den gällande lagen stadgas om de allmänna behörighetsvillkoren för kommunalveterinärtjänster genom förordning. Enligt 1 § 1 mom. i veterinärvårdsförordningen (1039/1990) är behörighetsvillkoret för kommunalveterinärstjänst legitimerad veterinär. Dessutom fordras att tjänsteinnehavaren har avlagt specialveterinärexamen inom livsmedels- och miljöhygien eller livsmedelshygienikerförhör som ingår i en sådan examen samt att han genomgått fortbildning före detta förhör, om det i instruktionen för organisering av veterinärvården och om kommunalveterinärens uppgifter bestäms att tjänstens ordinarie arbetstid i sin helhet skall användas till utförande av uppgifter som nämns i 8 § 1 mom. 2 och 3 punkten i veterinärvårdslagen eller till uppgifter som ansluter sig till dem. Dessa uppgifter gäller en kommuns skyldighet att inom ramen för veterinärvården i syfte att förebygga smittospridning ordna övervakningen och kontrollen av hygienien vid primärproduktion av animaliska livsmedel och övervakningen av hygienien vid djurhållning till den del övervakningen inte regleras i lagen om djursjukdomar (55/1980) samt att svara för köttbesiktningen och mjölkkontrollen.

I 1 § 2 mom. i veterinärvårdsförordningen bestäms dessutom att om kommunalveterinärtjänsten omfattar uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen om djursjukdomar eller kontrollen av livsmedel från djur, krävs av en veterinär som legitimerats med stöd av 3 a § 1 mom. i lagen om utövning av veterinäryrket (409/1985) även ett av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning utfärdat intyg om att han har gjort sig förtrogen med lagstiftningen på området. Efter upphävandet av lagen om utövning av veterinäryrket har lagrummet hänvisat till 4 § 1 mom. i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) i enlighet med övergångsbestämmelserna i den sistnämnda lagen. Bestämmelsen gäller medborgare i stater inom Europeiska ekonomiska samarbets-

området (EES) som har avlagt veterinärmedicinsk examen i någon annan EES-stat än Finland.

Det föreslås att paragrafen preciseras på det sätt som grundlagen förutsätter genom att det på lagnivå föreskrivs om behörighetsvillkoren för kommunalveterinärtjänsten. Kommunaltveterinären skall vara legitimerad veterinär. Dessutom förutsätts förtrogenhet med uppgiftsområdet för tjänsten. Eftersom kraven gällande förtrogenhet kan variera beroende på vilka uppgifter som hör till tjänsten och i vilket land veterinärutbildningen har avlagts föreslås att det i paragrafen skall föreskrivas att närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §. Bemyndigandena att utfärda förordning i paragrafen föreslås bli preciserade så att de överensstämmer med 80 § 1 mom. i grundlagen. I paragrafen föreskrivs att genom förordning av statsrådet bestäms på vilket sätt arvodena skall beaktas som pensionsgrundande lön för kommunalveterinärerna.

17 §. I 3 mom. föreskrivs att en självständig yrkesutövare som inte har något fast driftställe skall anmäla privat veterinärvårdsverksamhet till länsstyrelsen i det län där han huvudsakligen ämnar bedriva sin verksamhet. Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning meddelar i fråga om veterinärer som avses i 3 b § i lagen om utövning av veterinäryrket föreskrifter om hur en anmälan skall göras.

Enligt övergångsbestämmelserna i lagen om utövning av veterinäryrket anses hänvisningar till den upphävda lagen om utövning av veterinäryrket innebära en hänvisning till den nya lagen om utövning av veterinäryrket. I momentet hänvisas således till de i 8 § i sistnämnda lag avsedda personer som utan legitimation temporärt tillhandahåller veterinärtjänster i Finland.

Med föreskrifter av veterinäravdelningen vid jord- och skogsbruksministeriet avses jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om utövandet av veterinärverksamhet i Finland av medborgare från stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet nr 8/93, i vilket det bl.a. bestäms om den anmälnings-

skyldighet som är en förutsättning för tillfälligt tillhandahållande av veterinärtjänster. Eftersom det föreslås att de bestämmelser på förordningsnivå som gäller anmälningsskyldigheten tas in i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket, kan momentets bemyndigande att utfärda förordning strykas som onödigt och ersättas med en hänvisningsbestämmelse till nämnda paragraf.

20 §. I den gällande 20 § bestäms att om det inom privat veterinärvårdsverksamhet förekommer avsevärda brister eller missförhållanden, kan jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa bestämma att verksamheten skall avbrytas tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpna. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket överförs behörigheten att i enlighet med 20 § bestämma att privat veterinärvårdsverksamhet skall avbrytas på Livsmedelssäkerhetsverket.

21 §. Enligt gällande 21 § 1 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet och länsstyrelsen, som i detta avseende lyder under ministeriet, meddela kommunalveterinärerna föreskrifter och anvisningar som behövs för genomförandet av annan veterinärvård än den kommunala. I motiveringen till regeringens proposition gällande veterinärvårdslagen (RP 252/1989 rd) konstateras att i bestämmelserna avsedda föreskrifter och anvisningar kan utfärdas för kommunalveterinärerna i ärenden som hänför sig till veterinärvården på riksplanet. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket överförs behörigheten i enlighet med 21 § 1 mom. i fråga om jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket. De behöriga myndigheterna är alltså Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen. Dessutom föreslås att momentet ändras även så att bemyndigandet att meddela föreskrifter preciseras till att gälla enskilda fall och bemyndigandet att meddela anvisningar slopas helt. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandep Praxis ansett att bestämmelser angående meddelande av anvisningar är onödiga eftersom ett ministerium och andra myndigheter inom området för sina i lag angivna uppgifter kan meddela anvisningar även utan bemyndigande. Vidare har utskottet konstaterat att sådana lagbestämmelser som avser meddelande av anvisningar

bidrar till att fördunkla skillnaden mellan förpliktande rättsregler som ingår i ministerieförordningar eller myndighetsföreskrifter som utfärdas med stöd av lag och rekommendationsartade anvisningar.

Enligt 21 § 2 mom. i den gällande lagen kan jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa och, enligt anvisningar av avdelningen för livsmedel och hälsa, länsstyrelsen ålägga en kommunalveterinär att utföra uppgifter som hänför sig till den veterinärvård som nämns i 1 mom. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket överförs behörigheten i enlighet med 21 § 2 mom. i fråga om jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket. De behöriga myndigheterna är alltså Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen.

24 §. I lagens 24 § sägs att veterinärvårdsärenden som enligt lagar och förordningar ankommer på jord- och skogsbruksministeriet och dess veterinärvård, med undantag av ärenden som enligt stadgandena om ministeriernas verksamhetsområde skall avgöras av ministeriet, genom förordning kan överföras till länsstyrelsen. Med beaktande av bestämmelserna i 38, 80 och 119 § i grundlagen kan sådana uppgifter som enligt lag ankommer på ministeriet inte genom förordning överföras på en annan myndighet. Eftersom bestämmelsen dessutom inte har tillämpats i praktiken, föreslås att den upphävs som obehövlig.

1.7. Lag om ändring av lagen om djursjukdomar

5 §. I paragrafen föreslås en bestämmelse om Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter vid tillsynen över efterlevnaden av och den övriga verkställigheten av lagen om djursjukdomar. Enligt den gällande lagen om djursjukdomar hör alla verkställighetsuppgifter på centralförvaltningsnivå till jord- och skogsbruksministeriets veterinärvård eller veterinär- och livsmedelsavdelning som numera heter avdelningen för livsmedel och hälsa. Om beslutanderätten i fråga om verkställighetsuppgifterna vid avdelningen för livsmedel och hälsa bestäms i jord- och skogsbruksministeriets arbetsordning (544/2002).

Övriga myndigheter som det bestäms om i den gällande lagen om djursjukdomar ingår i förslaget om att Livsmedelssäkerhetsverket skall fungera som centralförvaltningsmyndighet, underställd jord- och skogsbruksministeriet, och att Livsmedelssäkerhetsverket i stället för ministeriet skall leda myndigheterna inom regional- och lokalförvaltningen. Om uppgifterna för myndigheterna inom regional- och lokalförvaltningen i bestäms i 4—7 § i förordningen om djursjukdomar (601/1980) som har utfärdats med stöd av lagen.

Enligt det föreslagna 5 mom. överförs på Livsmedelssäkerhetsverket den behörighet som enligt den gällande lagen om djursjukdomar tillkommer jord- och skogsbruksministeriet att ålägga även andra veterinärer än kommunalveterinärer eller länsveterinärer, dvs. veterinärer som inte är verksamma som myndigheter, att utföra vissa uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av lagen. Eftersom bestämmelserna om verkställighetsuppgifterna i den gällande lagen om djursjukdomar inte till denna del överensstämmer med grundlagens 124 § angående överföring av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter föreslås att bestämmelsen i 5 mom. angående andra veterinärer än sådana som är verksamma som myndigheter preciseras så, att den motsvarar grundlagens krav.

I 5 mom. föreslås att Livsmedelssäkerhetsverket kan ålägga även en annan veterinär att utföra en verkställande uppgift som ansluter till en viss lagverkställighetsuppgift ankommer på veterinärer som är verksamma som myndigheter. Syftet med bestämmelsen är att i likhet med den gällande lagens bestämmelse trygga utförandet av oförutsedda brådskande åtgärder även i sådana krislägen då förekomsten av en smittosam djursjukdom kan föranleda så mycket extra arbete att det med tanke på ett tillräckligt snabbt och ändamålsenligt genomförande av de faktiska verkställighetsuppgifter som situationen kräver är nödvändigt att uppgifterna tillfälligt sköts förutom av de veterinärer som verkar som myndigheter också av exempelvis sådana veterinärer som har privatpraktik. I bestämmelsen avses med verkställande uppgift som åläggs andra veterinärer än sådana som är verksamma som myndigheter faktiska verk-

ställighetsuppgifter, såsom bl.a. avspärrning av område, desinfektion eller bortskaffande av föremål och varor samt avlivning av djur för konstaterande av en djursjukdom, förhindrande av dess spridning samt utrotande av den.

I samband med dylika uppgifter står dessa andra veterinärer under Livsmedelssäkerhetsverket övervakning och för dem gäller samma bestämmelser i fråga om straffrättsligt tjänsteansvar och skadeståndsansvar som för tjänstemän. Vid utförandet av uppgifter som Livsmedelssäkerhetsverket ålagt veterinären skall förvaltningslagen, språklagen och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet iakttas. Därmed tryggas i paragrafen på behörigt sätt realiseringen av de grundläggande fri- och rättigheterna och kravet på god förvaltning även i undantagsförhållanden.

I momentet föreslås en bestämmelse om att administrativa beslut gällande nödvändiga åtgärder fattas av den myndighet som ansvarar för verkställigheten av lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. På andra än tjänsteveterinärer kan således med stöd av det föreslagna lagrummet inte överföras behörighet att fatta sådana administrativa beslut på vilka de faktiska verkställighetsuppgifter som åläggs andra veterinärer baserar sig, utan dessa beslut fattas alltid av Livsmedelssäkerhetsverket, länsstyrelsen eller läns- eller kommunalveterinären. Dessa andra veterinärer än tjänsteveterinärer har inte heller någon på egen prövning baserad rätt att på ett betydande sätt ingripa i individens grundläggande fri- och rättigheter. I lagen om utövning av veterinäryrket bestäms om rätten att utöva veterinäryrket. I den föreslagna bestämmelsen i 5 mom. föreslås således inga särskilda kompetenskrav.

Enligt momentets sista mening är veterinärer skyldiga att i uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av lagen följa anvisningar och föreskrifter som utfärdas av Livsmedelssäkerhetsverket. I bestämmelsen avses alla i paragrafen avsedda veterinärer i ifrågasvarande uppgifter. Syftet med bestämmelsen är att den med beaktande av grundlagens 121 § även i förhållande till kommunalveterinärerna skall ligga till grund för Livsmedelssäkerhetsverkets administrativa behörighet gäl-

lande styrningen.

10 §. I paragrafen föreslås en bestämmelse om skyldigheten för en i 5 § avsedd veterinär att allmänt eller i begränsad omfattning informera om förekomsten av samt säkerhetsåtgärderna i fråga om en djursjukdom eller sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland (djursjukdom som skall bekämpas), om detta är nödvändigt för att förhindra sjukdomens spridning. Närmare bestämmelser om informationen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelsen föranleder inte några ändringar i sak jämfört med nuläget. Den är dock mera specificerad och avgränsad än gällande lagstiftning. I föreslagen form ger bestämmelsen även bättre uttryck åt lagens syfte och motsvarar kraven enligt grundlagen. På grund av variationen när det gäller djurarter och djursjukdomar och oförutsägbarheten i fråga om omfattningen och allvaret av eventuella sjukdomsepidemier är det inte ändamålsenligt att noggrannare än så i lag föreskriva om villkoren för informationen. I gällande lagstiftning finns närmare bestämmelser om enskilda djursjukdomar bl.a. i de förordningar av jord- och skogsbruksministeriet som gäller åtgärder vid misstanke om eller konstaterande av allvarliga djursjukdomar.

Behovet av att ändra bestämmelsen beror på att ordalydelsen i den år 1980 stiftade lagen om djursjukdomar senare blivit oklar och enligt den skall en veterinär informera så som bestäms av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning. Den föreslagna bestämmelsen föranleder inte till denna del någon ändring i jord- och skogsbruksministeriets normgivningsmakt, utan den nya bestämmelsens ordalydelse är bara tydligare. På Livsmedelssäkerhetsverket överförs med stöd av det föreslagna 5 § 5 mom. behörigheten att ge andra i 5 § avsedda myndigheter administrativ styrning även i fråga om den i 10 § föreskrivna informationen.

Information om förekomsten av en djursjukdom har konkreta konsekvenser exempelvis på verksamhetsmöjligheterna och inkomsterna för ett gårdsbruksföretag eftersom djur och produkter från gården kanske inte är säljbara eller åtminstone har ett på föreställningen baserat fel. Myndigheterna måste i

samband med förekomsten av en djursjukdom samt vid övervägandet av publiciteten och informationen om saken beakta både intresset hos de djurägare vars djur har insjuknat eller misstänks ha insjuknat att informationen skall hemlighållas och det motsatta intresset hos utomstående att informationen skall avslöjas. Dessutom är myndighetens eget intresse beträffande saken på så sätt kluvet att det å ena sidan är myndigheternas uppgift att hindra spridningen av djursjukdomar och å andra sidan se till att myndigheternas verksamhet inte förorsakar medborgare och företag mer skada än vad bekämpningen av djursjukdomen nödvändigtvis kräver.

I överensstämmelse med gällande lagstiftning skall informationen också enligt den föreslagna bestämmelsen uttryckligen vara behövlig för förhindrande av sjukdomens spridning. Omfattningen av informationen skall uttryckligen relateras till detta kriterium. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall då information om en djursjukdom eller försiktighetsåtgärder ges på grund av ovan angivna skäl särskild uppmärksamhet fästas vid att informationen endast går till sådana personer eller instanser som kan påverka sjukdomens spridning eller förebygga sjukdomen. Sådana instanser är utöver de i bestämmelsen angivna djurägarna exempelvis de som arrangerar förmedling eller transport av djur i sådana fall då det misstänks att de åtgärder som vidtagits på den gård som djuren kommer från inte förhindrar djursjukdomens spridning eller då det på grund av att sjukdomen redan har spridits är nödvändigt att meddela om detta.

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) är tillämplig i dessa fall om inte något annat följer av speciallagstiftningen. Så är fallet bl.a. då det är fråga om anmälan av en djursjukdom som skall bekämpas i andra fall än sådana som är nödvändiga med tanke på spridningen av sjukdomen eller om det är fråga om andra djursjukdomar än sådana som skall bekämpas. Om tystnadsplikt för utövare av veterinäryrket och om skyldighet för veterinärer att utan hinder av denna lämna anmälningar och uppgifter bestäms i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000). I dessa bestämmelser fö-

reslås inte ändringar.

12 §. I paragrafen föreskrivs om sådana åtgärder som kan vidtas i syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget. Även om det föreslås att paragrafens struktur skall ändras motsvarar de föreslagna bestämmelserna i sak den gällande paragrafen. Med anledning av inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket föreslås att behörigheten att fatta i paragrafen avsedda förvaltningsbeslut överförs från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket.

Paragrafen preciseras på det sätt som grundlagen förutsätter så att det inte uppstår några tolkningssvårigheter i fråga om den administrativa beslutanderätten och ministeriets bemyndigande att utfärda förordningar. I paragrafens 1 mom. bestäms om vissa i syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget nödvändiga åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar. I paragrafens 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda åtgärder och övriga föreskrifter som bestämmelsen avser kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I 3 mom. föreskrivs att Livsmedelssäkerhetsverket i enskilda fall fattar beslut om dessa i 1 mom. avsedda åtgärder och bestämmelser.

Enligt det föreslagna 4 mom. kan i en i 2 mom. avsedd förordning av jord- och skogsbruksministeriet dessutom föreskrivas att länsveterinären, kommunalveterinären eller besiktningsveterinären inom ramen för de befogenheter som föreskrivits dessa myndigheter i lagens 5 § i Livsmedelssäkerhetsverkets ställe i enskilda fall fattar beslut om i 1 mom. avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar. Då skall i sistnämnda förordning dessutom utfärdas närmare bestämmelser om nämnda myndigheters behörighet gällande beslutsfattandet.

På grund av den stora mängden djursjukdomar och djurarter och variationen när det gäller djursjukdomar är de åtgärder som bekämpandet av djursjukdomar förutsätter olika, och man kan inte i lag på förhand på ett heltäckande sätt föreskriva om de åtgärder som bekämpandet och förebyggandet av djursjukdomar förutsätter. Med stöd av gäl-

lande 12 § har angående specifika djursjukdomar och djurarter utfärdats flera förordningar av jord- och skogsbruksministeriet, i vilka närmare anges de åtgärder som kan vidtas i fråga om olika sjukdomar eller djurarter. Inom de gränser som anges i bestämmelserna i 5 § i den gällande lagen om djursjukdomar och i 4—7 § i förordningen om djursjukdomar (601/1980) har det även föreskrivits om vilka myndigheter som i respektive fall är behöriga att vidta dessa åtgärder. Största delen av dessa förordningar har utfärdats för genomförande av åligganden enligt Europeiska gemenskapens lagstiftning. Om motsvarande situationer föreskrivs exempelvis i 11 § i lagen om skydd för växters sundhet (702/2003), som även strukturmässigt till huvuddragen motsvarar den nu föreslagna paragrafen.

Innehållet i både ministeriets bemyndigande att utfärda förordning i det föreslagna 2 mom. och den behörighet att fatta förvaltningsbeslut som i det föreslagna 3 mom. fastslagits för Livsmedelssäkerhetsverket kommer från bestämmelserna i det föreslagna 1 mom. Därför föreslås att ordalydelsen i fråga om de åtgärder, bestämmelser, förbud, villkor och begränsningar som ingår i 1 mom. preciseras så, att det är fråga om sådana åtgärder, bestämmelser, förbud, villkor eller begränsningar som med tanke på målet och syftet med en bestämmelse som utfärdas i en förordning eller en föreskrift som meddelas i ett förvaltningsbeslut är nödvändiga. De föreslagna preciseringarna måste anses nödvändiga och ändamålsenliga med beaktande av det krav på noggrann avgränsning som i grundlagen uppställs i fråga om bemyndiganden att utfärda förordningar. I den föreslagna formen ger bestämmelserna också bättre uttryck åt innehållet i förvaltningsbeslut som meddelas med stöd av 3 mom. eller en i 2 mom. avsedd förordning. Avsikten med betonandet av nödvändigheten av de bestämmelser som meddelas genom förvaltningsbeslut är dessutom att framhålla betydelsen av rättsprinciperna inom förvaltningen och i synnerhet proportionalitetsprincipen i dessa beslutssituationer genom vilka de grundläggande fri- och rättigheterna, såsom egendomsskyddet och friheten att utöva yrke och idka näring begränsas.

Bestämmelserna i den föreslagna paragrafen påverkar inte en tjänsteveterinärs behörighet enligt lagens 8 §, utan sådana förvaltningsbeslut som är nödvändiga för bekämpningen av djursjukdomar kan fortfarande utfärdas med stöd av sistnämnda paragraf. Tillämpningsområdet för lagens 8 § är dock på så sätt mera begränsat än för den föreslagna 12 § att den gäller åtgärder för konstaterande av en sjukdom, utrotning av den eller förhindrande av dess spridning i uttryckligen sådana situationer då en i 5 § angiven veterinär misstänker eller konstaterar att ett djur lider av en djursjukdom som avses i 3 § 2 mom. eller en sådana allvarlig djursjukdom som inte förekommer i Finland. Med bestämmelserna i den föreslagna 12 § tryggas möjligheterna för myndigheterna att förebygga djursjukdomar och utreda sjukdomsläget oberoende av djursjukdomens klassificering dvs. också då det är fråga om s.k. övriga djursjukdomar.

I det föreslagna 1 mom. ingår endast en del av bestämmelserna i den gällande 1 mom. 1 punkten och inte alls sådana bestämmelser som motsvarar 3, 4, 12, 14 och 15 punkterna. Dessa hänför sig i så hög grad till grunderna för individens rättigheter, näringsfriheten och skyddet för personuppgifter att det föreslås särskilda bestämmelser om dem i lagens 12 b—h §.

Trots den enklare och kortare ordalydelsen i den föreslagna 12 § 1 mom. 8 punkten motsvarar den i sak 12 § 1 mom. 10 punkten i den gällande lagen. Eftersom det i detta sammanhang inte föreslås någon särskild och heltäckande definitionsparagraf i lagen har i den föreslagna 9 punkten bevarats den gällande lagens ålderdomliga ordalydelse gällande animaliskt avfall. Det är fråga om s.k. animaliska biprodukter som det bestäms om i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel.

Från den föreslagna paragrafen saknas även bestämmelsen i det gällande 2 mom. angående hörande av myndigheter och centralorganisationer samt om att jord- och skogsbruksministeriet fattar beslut om i 1 mom. avsedda bestämmelser i sådana fall som förutsätter hörande. Detta innebär dock inte i sak någon

ändring jämfört med nuläget. Hänvisningen i det gällande 2 mom. till jord- och skogsbruksministeriets beslutanderätt beror på den ålderdomliga ordalydelsen i 1 mom., enligt vilken jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan meddela i 1—15 punkterna avsedda föreskrifter. I och med grundlagens 80 § har nämnda bestämmelse i 2 mom. blivit onödig. Hörandet av olika myndigheter och centralorganisationer, liksom också andra intressegrupper, utgör en väsentlig del av det sakliga arbetet med beredningen av författningar även utan en särskild bestämmelse som förpliktar till detta i lagen om djursjukdomar. Skyldigheten att höra intressegrupperna kan också härledas från det allmännas uppgift enligt 14 § i grundlagen att främja den enskildes möjligheter att delta i samhällelig verksamhet och att påverka beslut som gäller honom eller henne själv. Därigenom föreslås inte heller någon ändring i sak i skyldigheten gällande hörande som en del av författningsberedningen även om det enligt förslaget inte skrivs in någon särskild bestämmelse om detta i lagen.

12 b §. I paragrafen föreslås en grundläggande bestämmelse om skyldigheten för djurs ägare eller innehavare att märka djuren med tanke på deras identifiering samt spårningen av deras ursprung och rörlighet. Enligt 2 mom. utfärdas närmare bestämmelser om hur den i 1 mom. avsedda märkningen skall göras och om vilka djur märkningsplikten gäller genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. De bestämmelser som i sak motsvarar den föreslagna paragrafen ingår i den gällande 12 § 1 punkten samt i förordningar av jord- och skogsbruksministeriet.

12 c §. I paragrafen föreslås grundläggande bestämmelser om skyldigheten för djurs ägare och innehavare samt personer som deltar i handel med samt förmedling och transport av djur att föra förteckning över de djur som de äger, innehar, transporterar, köper och överlåter samt dessutom om nämnda parterers skyldighet att ge de myndigheter som avses i 5 § sådana uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av lagen och för tillsynen över att den följs. Närmare bestämmelser om vilka djur den i 1 mom. avsedda skyldigheten att föra förteckning gäller, förteckningens in-

nehåll, form och förvaring samt lämnande av de i 1 mom. avsedda uppgifterna till myndigheterna utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. De bestämmelser som i sak motsvarar den föreslagna paragrafen ingår i den gällande 12 § 4 punkten samt i förordningar av jord- och skogsbruksministeriet.

12 d och 12 e §. I paragraferna föreslås bestämmelser om grunderna för arrangemangen kring programmen för hälsokontroll av djur. De bestämmelser som i sak motsvarar de föreslagna paragraferna ingår i den gällande 12 § 15 punkten samt dessutom i de förordningar av jord- och skogsbruksministeriet som utfärdats med stöd av 12 §.

Med beaktande av bestämmelsernas anknytningar till den i grundlagens 18 § 1 mom. tryggade rätten att utöva yrke och idka näring, det krav på exakt och noggrant avgränsad lagstiftning som följer av 80 § 1 mom. i grundlagen samt de krav på behörig behandling som följer av 21 § i grundlagen föreslås att det på lagnivå skall bestämmas mera detaljerat än i gällande bestämmelser om grunderna för ordnandet av program för hälsokontroll samt om förfarandena vid anslutning till, utträddande ur och uteslutning ur programmen.

I det föreslagna 12 d § 1 mom. föreskrivs att i syfte att bekämpa och förebygga djursjukdomar kan arrangeras och genomföras program för hälsokontroll av djur som omfattar i 12 § 1 mom. avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor eller begränsningar gällande förfaranden som iaktas i djurhållningen, såsom förflyttningar av djur, utfodring av djur eller regelbundna undersökningar av djur. I praktiken kunde programmet t.ex. omfatta regelbundna av veterinärer utförda kontrollbesök, provtagningar och inspektioner gällande produktionshygien.

Utgångspunkten enligt föreslagna 12 d § 1 mom. är vidare att det är frivilligt för djurhållningsenheter att höra till program, men genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan det bestämmas att det är obligatoriskt att höra till ett program för hälsokontroll om detta är nödvändigt för bekämpning av i lagens 3 § 2 mom. avsedda djursjukdomar (djursjukdomar som med lätthet sprider sig, farliga djursjukdomar och djur-

sjukdomar som skall övervakas) eller genomförande av Europeiska gemenskapens lagstiftning. Obligatoriskt är det enligt gällande förordningar av jord- och skogsbruksministeriet att höra till bl.a. scrapieövervakningsprogrammet för får och getter, programmet för bekämpning av maedi-visna för får, övervakningsprogrammet gällande salmonella för fjäderfä samt kontrollprogrammet gällande BDK för fisk i insjöområden. Frivilliga program är bl.a. hälsokontrollprogrammet för svingårdar.

Det föreslagna 12 d § 1 mom. innehåller således bestämmelser rörande programmets syfte, innehåll samt frivilligheten att höra till programmet och dessutom föreskrivs där om bemyndigande för jord- och skogsbruksministeriet att utfärda förordningar om obligatoriska program för hälsokontroll.

I det föreslagna 12 d § 2 mom. föreskrivs att program för hälsokontroll inrättas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I en förordning av jord- och skogsbruksministeriet om ett program för hälsokontroll utfärdas närmare bestämmelser om programmets innehåll dvs. om de i 1 mom. avsedda programenliga åtgärderna, föreskrifterna, förbuden, villkoren och begränsningarna samt om vilka djurhållningsenheter, djur och djursjukdomar programmet gäller. I praktiken fattar jord- och skogsbruksministeriet i form av ett normbeslut beslut om inrättandet av ett program för hälsokontroll och fastställer samtidigt närmare programmets innehåll.

I 2 mom. föreskrivs dessutom att genom förordning av ministeriet kan i fråga om djurhållningsenheten regleras produktionsformen, antalet djur, djurens hälsotillstånd och förutsättningarna för att en djurhållningsenhet skall höra till ett program när det gäller undersökningar för att klarlägga hälsotillståndet samt i 12 e § avsedda anmälningar. I en förordning kan bl.a. föreskrivas att det i nämnda anmälningar skall ingå uppgifter om att villkoren för hörandet till programmet uppfylls samt om när de djurhållningsenheter som med stöd av en förordning hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll senast skall anmäla sig till kommunalveterinären.

På grund av den stora mängden djursjukdomar och djurarter och variationen i fråga

om djursjukdomarna kan det inte för bekämpande och förebyggande av djursjukdomar i lag på förhand på ett heltäckande sätt föreskrivas om förutsättningarna för hörande till de program för hälsokontroll som vid respektive tidpunkt inrättas. Det föreslagna bemyndigandet att utfärda förordning angående detta har dock med beaktande av kravet på noggrann avgränsning enligt grundlagen utformats och avgränsats så att förutsättningarna för hörandet till ett program endast kan gälla djurhållningsenhetens produktionsform, djurantalet samt djurens hälsotillstånd och undersökningarna för att klarlägga hälsotillståndet.

I praktiken har det i allmänhet inte uppställts och kommer inte att uppställas några särskilda krav för hörandet till frivilliga program. Av redan existerande program för hälsokontroll är det genom jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut 24/VLA/1997 inrättade frivilliga hälsoprogrammet för svingårdar för närvarande det enda programmet som utgör ett undantag från detta. De djurhållningsenheter som hör till obligatoriska program för hälsokontroll med stöd av förordningar som utfärdats om sådana har i allmänhet angivits enligt antalet djur som hålls i djurhållningsenheten samt produktionsformen.

I 15 § i den gällande lagen om djursjukdomar har föreskrivits om de ersättningar som betalas till den som utför inspektioner eller vidtar åtgärder i enlighet med ett program för hälsokontroll. Ågaren eller innehavaren av ett djur skall till den som utför en inspektion eller vidtar en åtgärd betala ersättning för en inspektion eller åtgärd som föranleds av ett frivilligt program för hälsokontroll. Likaså skall ersättning för en inspektion eller åtgärd betalas även då de föranleds av det obligatoriska programmet för hälsokontroll av klövdjur i hägn. I fråga om övriga obligatoriska program för hälsokontroll skall den ovan avsedda ersättningen enligt nämnda bestämmelse betalas, när detta förutsätts i ett internationellt avtal som är bindande för Finland.

I föreslagna 12 e § 1 mom. bestäms om anslutning till ett frivilligt program för hälsokontroll, förfarandet vid anslutning samt om skyldigheten att anmäla sig till kommunalveterinären för de djurhållningsenheter som med stöd av en i 12 d § 1 mom. avsedd för-

ordning hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll.

En djurhållningsenhet kan ansluta sig till ett frivilligt program för hälsokontroll genom att skriftligen tillställa kommunalveterinären en förklaring om önskan att ansluta sig. Anslutningen anses ha ägt rum då anmälningen av den person som ansvar för djurhållningsenheten har kommit fram till kommunalveterinären. Om det emellertid i en förordning gällande ett program för hälsokontroll har uppställts särskilda förutsättningar för anslutningen, är det kommunalveterinärens uppgift att på basis av anmälan fatta ett särskilt förvaltningsbeslut om godkännandet av djurhållningsenheten till programmet.

I det föreslagna 12 e § 1 mom. används ordalydelsen villkor för hörandet till ett program för hälsokontroll. Denna ordalydelse överensstämmer med ordalydelsen i paragrafens 2 mom. och i 12 d § 2 mom. Ordalydelsen har valts med tanke på bestämmelserna i de båda paragraferna för att beskriva både de villkor som uppställts för anslutningen till ett frivilligt program för hälsokontroll och de villkor på basis av vilka det fastställs huruvida en djurhållningsenhet med stöd av en i 12 d § 1 mom. avsedd förordning hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll. Till denna del har terminologiska svårigheter orsakats av det faktum att man till ett obligatoriskt program inte behöver och inte heller särskilt kan ansluta sig, utan till ett sådant program hör man direkt med stöd av ovan nämnda förordning. Därför kan man beträffande obligatoriska program inte tala om villkoren för anslutning. Från villkoren för hörandet till ett program måste man dessutom särskilja de åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar som avses i det föreslagna 12 d § 1 mom. och som gäller programmets innehåll samt iakttagandet av dem.

I slutet av 12 e § 1 mom. föreslås dessutom att även de djurhållningsenheter som med stöd av en i 12 d § 1 mom. avsedd förordning hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll skall anmäla sig till kommunalveterinären. Den person som ansvarar för djurhållningsenheten kan göra anmälan antingen skriftligen eller muntligen. En anmälan skall anses vara ändamålsenlig för att myndigheterna skall ha uppgifter om alla sådana djur-

hållningsenheter som faller inom ramen för tillämpningsområdet för ett obligatoriskt program för hälsokontroll.

I 12 e § 2 mom. föreslås att då det har uppställts villkor för att en djurhållningsenhet skall få höra till ett program för hälsokontroll, kan en djurhållningsenhet uteslutas ur programmet om dessa villkor inte längre uppfylls och denna situation inte endast är tillfällig. Bestämmelsens ordalydelse ger beslutsfattaren en viss prövningsrätt beträffande uteslutandet. Möjligheten till prövning är ändamålsenlig med tanke på situationer då det utgående från en utredning som djurhållningsenheten lagt fram är uppenbart att situationen att villkoren inte längre uppfylls, såsom ett minskat djurantal, endast är tillfällig.

Vidare kan en djurhållningsenhet uteslutas ur ett frivilligt program för hälsokontroll om den inte iakttar de i 12 d § 1 mom. avsedda åtgärderna, föreskrifterna, förbud, villkor eller begränsningarna i enlighet med programmet för hälsokontroll. Självfallet kan en djurhållningsenhet som med stöd av en i 12 d § 1 mom. avsedd förordning hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll inte frigöra sig från programmet som förpliktar djurhållningsenheten genom att låta bli att iaktta i 1 mom. avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor eller begränsningar. I det sistnämnda fallet, liksom också i fråga om andra brott mot lagen om djursjukdomar eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan man ingripa i dem med stöd av 23 § gällande straffansvar i lagen om djursjukdomar eller i fråga om sjukdomsfall eller misstänkta sjukdomsfall genom de åtgärder som anges i 8 § i lagen om djursjukdomar.

Beslut om uteslutande ur ett program för hälsokontroll fattar länsveterinären på fördragning av kommunalveterinären. Det hälsointyg som en djurhållningsenhet får efter sådana undersökningar och kontroller som eventuellt ingår i ett frivilligt program för hälsokontroll och den hälsostatus gällande djuren som följer av iakttagandet av programmet kan till den grad ha betydande konsekvenser för djurhållningsenhetens verksamhet och exempelvis handeln med och förmedlingen av djur och andra produkter, att det måste anses vara motiverat och ända-

målsenligt att beslut om uteslutande ur ett program fattas av länsveterinären på fördragning av kommunalveterinären.

En djurhållningsenhet kan om den så önskar även på eget initiativ lämna ett frivilligt program för hälsokontroll genom skriftlig anmälan till kommunalveterinären. Utträddandet anses ha ägt rum då djurhållningsenhetens anmälan har kommit fram till kommunalveterinären.

I 12 e § 3 mom. föreslås att i 1 och 2 mom. avsedda anmälningar åtminstone skall innehålla uppgifter om de djur som hålls i djurhållningsenheten, djurens ägare, ägarens adress och övriga kontaktuppgifter samt djurhållningsenhetens adress och eventuellt lägenhetsnummer. Övriga uppgifter som eventuellt skall uppges gäller sådana villkor som eventuellt uppställts för hörandet till programmet för hälsokontroll. Enligt 3 mom. skall kommunalveterinären tillstålla länsveterinären och Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om de djurhållningsenheter som anslutit sig eller godkänts till ett program för hälsokontroll, de djurhållningsenheter som anmält sig till honom eller henne och som hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll samt de djurhållningsenheter som lämnat ett frivilligt program för hälsokontroll. Likaså skall länsveterinären tillstålla kommunalveterinären och Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om de djurhållningsenheter som utesluts ur ett program för hälsokontroll.

12 f §. Det föreslås att det i paragrafen skall anges vilken myndighet som är skyldig att föra förteckning över de anläggningar som godkänts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (biproduktförordningen). I biproduktförordningen bestäms om godkännande av i paragrafen avsedda anläggningar, villkoren för godkännandet, anläggningarnas egenkontroll, de behöriga myndigheternas uppgift att övervaka anläggningarna och utföra inspektioner i dem samt medlemsstatens skyldighet att upprätta en förteckning över de anläggningar inom dess territorium som godkänts i enlighet med biproduktförordningen. Enligt förslaget är det Livsmedelssäkerhetsverket som för en sådan

förteckning.

Dessutom föreslås i 12 f § att behöriga myndigheter enligt biproduktförordningen i fråga om de i paragrafen avsedda anläggningarna är de myndigheter som avses i lagens 5 §. Enligt det nya 3 mom. kan man genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärda närmare bestämmelser om godkännande och övervakning av i 1 mom. avsedda anläggningar samt förteckningarna över de godkända anläggningarna, vilka medlemsstaterna enligt biproduktförordningen själva skall fatta beslut om. Självfallet omfattar det nämnda bemyndigandet att utfärda förordning dessa frågor endast till den del som det enligt grundlagen inte skall föreskrivas på lagnivå om dem. De bestämmelser som i sak motsvarar det föreslagna bemyndigandet att utfärda förordningar ingår i 12 § 13 och 14 punkten.

12 g §. I paragrafen föreslås bestämmelser om registrering av sådana aktörer som importerar vissa djur och animaliska produkter från andra medlemsstater inom Europeiska unionen till Finland eller exporterar dessa från Finland till andra medlemsstater inom Europeiska unionen. För närvarande bestäms om registrering i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings beslut om kontroller som skall utföras på Europeiska gemenskapens inre marknad i syfte att bekämpa djursjukdomar (572/1995). Till sin författningsnivå är beslutet en ministerieförordning.

Enligt den föreslagna paragrafen förutsätter export av vissa djur och animaliska produkter från Finland till en annan EU-stat eller import från en annan EU-stat att den aktör som bedriver import eller export är införd i registret över importörer och exportörer av djur. Enligt gällande lagstiftning förs registret av jord- och skogsbruksministeriet och uppgiften överförs från ministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket. Registret förs med tanke på den övervakning som gäller bekämpningen av djursjukdomar.

Registrering söks genom skriftlig ansökan. En aktör har rätt att bli införd i registret om den uppfyller de i 3 mom. angivna villkoren för registreringen. En aktör som bedriver djurimport kan registreras om aktören har tillgång till utrymmen där djur som importe-

ras vid behov kan hållas isolerade. En förutsättning för registreringen av en exportör är att den verksamhet som exportören bedriver står under regelbunden övervakning av en veterinär och att aktören i fråga om i förordningen avsedda varor har ett av denna veterinär godkänt egenkontrollprogram genom vilket man strävar efter att säkerställa att de varor som exporterats uppfyller de krav som gäller dem.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet fastställs på det sätt som Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter de djur och animaliska produkter i fråga om vilka registreringsskyldigheten gäller import och export. Sådana är enligt ovan nämnda beslut av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning levande djur av de flesta djurarter och vissa döda vilda djur samt bl.a. vissa skinn och hudar, foder innehållande animaliska ämnen för sällskapsdjur, gödselmedel eller gödsel av animaliskt ursprung, protein som har tillverkats av animaliska råvaror, blod från djur, obehandlad ull och fjädrar samt biodlingsprodukter som är avsedda att användas i biodling. Registreringsskyldigheten gäller dock inte import av vissa sällskapsdjur med resande och inte heller import av vissa produkter för eget bruk. Den i paragrafen föreskrivna registreringsskyldigheten omfattar inte heller import av livsmedel. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om registreringen och förfarandet vid ansökan om registrering.

Registreringen gäller till utgången av januari följande år, oberoende av registreringstidpunkten. Därefter har aktören rätt att få registreringen förnyad om aktören fortfarande uppfyller förutsättningarna för registreringen.

12 h §. I paragrafen bestäms om förande av ett i 12 g § avsett register samt om inhämtande, användande och utlämnande av de uppgifter som införts i registret. I registret införts aktörens kontaktuppgifter samt den djurart eller vara för vilken aktören har registrerats som exportör eller importör. Dessutom införts i registret uppgifter om den veterinär som övervakar exporten samt det land från vilket djuren eller varorna importerats.

Uppgifterna utplånas ur registret inom tre år efter att registreringen upphört att gälla. I

fråga om inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt användande och utlämnande av uppgifterna i registret hänvisas i paragrafen till personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

13 a §. I paragrafen föreslås att Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan förena en anmodan om att en importör skall vidta åtgärder som rör produkter som underkänts vid importinspektion enligt lagen om djursjukdomar eller en förordning som utfärdats med stöd av den med hot om tvångsutförande. Beslut om verkställande av hot om tvångsutförande skall iakttas utan hinder av att ändring sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat. I ärenden som gäller hot om tvångsutförande iakttas i övrigt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

Den föreslagna bestämmelsen ingår i 13 a § i den gällande lagen. Det föreslås att beslutanderätten i fråga om tvångsutförande överförs från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket. Man har försökt förtydliga ordalydelsen och modernisera den så att den bättre motsvarar det nuvarande förvaltningsförfarandet. I praktiken sker underkännande av produkter vid en importinspektion genom ett förvaltningsbeslut i vilket det även bestäms om åtgärder i anslutning till produkterna. Därför föreskrivs om förenande av anmodan som rör produkter som underkänts. Från den föreslagna bestämmelsen saknas ett omnämmande gällande vidtagande av åtgärder på importörens bekostnad. Enligt 14 § i viteslagen föreläggs hot genom att parten åläggs att uppfylla huvudförpliktelsen vid äventyr att det som han har lämnat ogjort utförs på hans bekostnad.

14 §. I paragrafen föreslås att karantän som krävs vid verkställigheten av denna lag skall vara godkänd av Livsmedelssäkerhetsverket. Den behörighet att fatta beslut om godkännande av karantän eller återkallande av godkännande som enligt den gällande lagen ankommer på jord- och skogsbruksministeriet föreslås bli överförd på Livsmedelssäkerhetsverket. Bestämmelsens föråldrade ordalydelse preciseras samtidigt och dess innehåll avgränsas noggrannare så att bestämmelsen bättre ger uttryck åt det förvaltningsförfarande som skall iakttas och motsvarar de krav

som enligt grundlagen ställs på lagstiftningen. I paragrafen tas dessutom in bestämmelser om förutsättningarna för godkännandet av en karantän. I bestämmelsen preciseras även de situationer då Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett beslut som det fattat om godkännande av en karantän. Som en ändring i den gällande lagstiftningen föreslås i 3 mom. att närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av en karantän vid behov kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Med karantän avses en plats där djur eller varor hålls isolerade för förhindrande av att djursjukdomar sprids. Enligt bestämmelsen är en förutsättning för godkännandet av en karantän att den enskilda karantänen eller karantänsstationen är på så sätt planerad, placerad, byggd, utrustad och skött och dess verksamhet och övervakning på så sätt ordnad att djursjukdomar inte kan spridas utanför karantänen. Vid bedömningen av huruvida dessa villkor uppfylls skall man också beakta de krav som de djur som vid respektive tidpunkt hålls i karantänen ställer.

Med anledning av variationen när det gäller olika djurarter och sjukdomar är det varken ändamålsenligt eller möjligt att mera specificerat än vad som föreslagits bestämma om förutsättningarna för godkännande av en karantän. I 3 mom. föreslås därför bestämmelser om jord- och skogsbruksministeriet behörighet att vid behov genom förordning utfärda närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av en karantän.

I praktiken skall en godkänd enskild karantän eller karantänsstation i allmänhet vara belägen avskilt från andra platser där djur hålls. Dessutom kan det beroende på djurart vara nödvändigt att med tanke på rastningen av djuren ordna ett ändamålsenligt inhägnat område, varvid det måste förhindras att djuren i karantänen rymmer och att vilda djur får tillträde till området. Vid byggandet och planeringen av en karantän skall det ses till att utrymmena i karantänen är lämpliga för djurhållning. Karantänens areal, belysning, ventilationssystem samt utfodringsområdet för djuren och i fråga om fiskar vattentillförseln skall med tanke på antalet djur som hålls i karantänen vara lämpliga och karantänen skall vara utformad så att den lätt kan rengö-

ras och desinficeras. I fråga om karantänens utrustning och skötseln av den kan villkor för godkännandet vara tillräckliga utrymmen, omklädningsrum, duschar och toaletter för den personal som ansvarar för uppgifterna i anslutning till veterinärbesiktningarna samt lämpliga utrymmen och lämplig utrustning med tanke på nödvändig provtagning och hanteringen av dem samt kontroller av djur. I en enskild karantän skall även finnas lämplig apparatur för utbyte av information med veterinärmyndigheterna samt lämplig utrustning för olika rengörings- och desinfektionsåtgärder.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om återkallande av ett beslut om godkännande av en karantän helt eller delvis, om risken för spridning av en djursjukdom inte på annat sätt kan hindras. Enligt förslaget kan ett godkännande även återkallas om villkoren för godkännandet av karantänen inte längre uppfylls och en brist i karantänen trots uppmaning från Livsmedelssäkerhetsverket inte inom utsatt tid har avhjälpits. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan ett godkännande också återkallas för viss tid. Den föreslagna bestämmelsen innebär inte i praktiken någon ändring jämfört med nuläget, utan preciserar endast bestämmelsens ordalydelse i fråga om godkännandeförfarandet. I den föreslagna formen överensstämmer förfarandet med övriga motsvarande förfaranden för återkallande av beslut om godkännande inom förvaltningsområdet.

15 §. Det föreslås att 5 mom. ändras så att hänvisningen till lagens 5 § 2 mom. stryks. I 5 mom. föreskrivs att utöver vad som bestäms i 3 mom. skall anläggningar där animaliskt avfall behandlas och djurfoder eller fodderråvaror tillverkas betala en avgift till staten för sådan tillsyn enligt denna lag som har ålagts Livsmedelssäkerhetsverket. I överensstämmelse med 15 § 5 mom. i den gällande lagen om djursjukdomar skall avgiften fastställas i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller internationella avtal som är bindande för Finland.

Den föreslagna bestämmelsen motsvarar i sak gällande 15 § 5 mom. Behovet av att

ändra bestämmelsen beror på de ändringar som föreslagits i 5 §. Enligt gällande 5 § 2 mom. kan jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning också ålägga någon annan myndighet som lyder under jord- och skogsbruksministeriet och som förordnas av veterinär- och livsmedelsavdelningen uppgifter som ansluter sig till verkställandet av lagen. Den föreslagna 5 § innehåller inte längre någon motsvarande bestämmelse eftersom bestämmelsen blir obehövlig i och med inrättandet av Livsmedelssäkerhetsverket.

I 15 § 5 mom. i den gällande lagen bestäms om sådan tillsyn som med stöd av 5 § 2 mom. har ålagts någon annan myndighet än en läns-, kommunal- eller besiktningsveterinär. Med myndighet avses här Kontrollcentralen för växtproduktion (RP 49/1999), vars uppgifter skall överföras på Livsmedelssäkerhetsverket. Därför föreslås att hänvisningen till 5 § 2 mom. styrks och att bestämmelsen ändras så att i den direkt föreskrivs om avgiften i fråga om den i 15 § 5 mom. avsedda tillsyn som överförs från Kontrollcentralen för växtproduktion på Livsmedelssäkerhetsverket.

21 och 21 a §. I 21 § 1 mom. föreskrivs att ersättningar enligt lagen skall sökas hos Livsmedelssäkerhetsverket. Det föreslås följaktligen att behörigheten att fatta beslut om ersättningar överförs från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket. I 21 a § 1 mom. föreskrivs även att Livsmedelssäkerhetsverket kan betala i lagen avsedd förhandsersättning till sökanden. Övriga ändringar i bestämmelserna föreslås inte i detta sammanhang. På så sätt bevaras bestämmelsernas enhetliga ordalydelse och tillämpningen av dem i överensstämmelse med lagens övriga bestämmelser om kostnader och ersättningar. De föreslagna bestämmelsernas mera exakta innehåll utformas vid tillämpningen av dem som en helhet tillsammans med övriga bestämmelser om kostnader och ersättningar i lagen om djursjukdomar.

Bland annat i 17—20 § i lagen om djursjukdomar föreskrivs om ersättning som betalas av statens medel i sådana fall då myndigheterna vidtar åtgärder i syfte att utrota en djursjukdom eller förhindra dess spridning.

Rätten till ersättning baserar sig på lagen om djursjukdomar där det även bestäms om grunderna för fastställandet av det belopp som sökanden i respektive fall beviljas. En del av ersättningsbestämmelserna innehåller rätt till prövning från fall till fall. I fråga om dessa styrs prövningen i praktiken av de knappa anslagen och motiverbarheten när det gäller användningen av statsmedel i respektive fall med beaktande av det allmänna djursjukdomsläget i landet. Det är fråga om kompensering av redan inträffade ekonomiska förluster och användningsändamålet för ersättningen har inte angetts eller i övrigt bundits vid exempelvis fortsatt djurhållning och därför är det inte fråga om i statsunderstödslagen (688/2001) avsett statsunderstöd.

1.8. Lag om ändring av lagen om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig

1 §. I paragrafen föreslås ett nytt 3 mom., i vilket det för tydlighetens skull bestäms att jord- och skogsbruksministeriet i egenskap av högsta myndighet leder och övervakar verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av lagen samt med stöd av den utfärdade bestämmelser, och att det föreslagna Livsmedelssäkerhetsverket i egenskap av centralförvaltningsmyndighet leder och övervakar verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av lagen samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. Avsikten är inte att föreskriva om nya uppgifter eller ny behörighet eller om utvidgning av dessa, utan att överföra uppgifterna och behörigheten gällande verkställigheten från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket.

2 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att under de omständigheter som avses i 1 § är de parter som nämns i bestämmelsen skyldiga att på förordnande av Livsmedelssäkerhetsverket handha sådana veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av sjukdomsläget. Enligt ordalydelsen i den gällande lagen är det lantbruksministeriets veterinäravdelning (numera jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa) som meddelar förordnandet. Det föreslås att denna behörighet skall överföras på Livsmedels-

säkerhetsverket. I praktiken är det dock meningen att man i första hand skall ordna skötseln av ifrågavarande veterinäruppgifter genom att komma överens om dem med berörda veterinärer, veterinärmedicine kandidater och studerande. Avsikten är också att man i samtliga fall förhandlar om anställningsvillkoren med representanter för arbetstagarna.

Syftet med den föreslagna bestämmelsen är att den i likhet med motsvarande gällande bestämmelse skall trygga utförandet av vissa oförutsedda brådskande åtgärder i sådana krislägen som avses i 1 § då förekomsten av en epizootisk sjukdom i landet, ett uppenbart hot om att en epizootisk sjukdom sprider sig till landet eller i 2 mom. avsedda omständigheter föranleder så mycket extra arbete att det med tanke på ett tillräckligt snabbt och ändamålsenligt genomförande av sådana nödvändiga veterinäruppgifter som situationen kräver är nödvändigt att uppgifterna tillfälligt förutom av kommunal- och länsveterinärer sköts också av veterinärer som har privatpraktik eller av veterinärmedicine kandidater eller studerande.

Med nödvändiga veterinäruppgifter avses faktiska verkställighetsuppgifter, såsom bl.a. avspärrning av område samt desinfektion eller bortskaffande av föremål och varor för konstaterande av en djursjukdom, förhindrande av dess spridning samt utrotande av den. Med stöd av den föreslagna bestämmelsen kan inte behörigheten att fatta sådana förvaltningsbeslut på vilka de s.k. faktiska verkställighetsuppgifterna baserar sig överföras, utan dessa beslut fattas alltid av myndigheter. De uppgifter som skall utföras kan även grunda sig direkt på ifrågavarande lag eller exempelvis på en förordning om upprättande av en skyddszon eller ett smittoområde som utfärdats med stöd av lagen. Således har de personer som förordnats för uppgiften inte någon på egen prövning baserad rätt att på något avgörande sätt ingripa i individens grundläggande fri- och rättigheter. Det föreslås exempelvis att endast kommunal- och länsveterinärer, dvs. s.k. tjänsteveterinärer, skall ha behörighet att i enlighet med 9 § bevilja tillstånd till avvikelser från de förbud som gäller inom avvärjningsområdet på det sätt som närmare anges nedan. Med avvikelser från gällande lag tillkommer ovan

nämnda behörighet således inte längre den veterinär som förordnats till det lokala bekämpningsarbetet och inte heller andra personer som avses i bestämmelsen och som utför sådana veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av sjukdomsläget.

De personer som på förordnande enligt den föreslagna bestämmelsen utför en uppgift står under Livsmedelssäkerhetsverkets tillsyn och för dem gäller samma bestämmelser i fråga om straffrättsligt tjänsteansvar och skadeståndsansvar som för tjänstemän.

3 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet att i enskilda fall bestämma om vissa åtgärder i samband med ordnandet av de i paragrafen nämnda inrättningarnas verksamhet då detta är nödvändigt i syfte att bekämpa epizooti eller minska faran för att sjukdomen sprids via dessa inrättningars verksamhet. Den föreslagna bestämmelsens struktur avviker från strukturen i den gällande 3 §, men i paragrafen föreslås inte några ändringar i sak. Bestämmelsens ordalydelse har dessutom setts över så att den bättre motsvarar det moderna språket. Sådana mottagnings- och skumningsstationer för mjölk som nämns i den gällande lagen finns inte längre. I övrigt föreslås inte att den i bestämmelsen avsedda förteckningen över inrättningar skall inskränkas, utan den föreslagna ordalydelsen anses täcka de inrättningar som nämns i 3 § i den gällande lagen, med undantag för ovan nämnda mottagnings- och skumningsstationer för mjölk.

Såsom det framhölls redan i motiveringen till den gällande lagen (RP 57/1960 rd, s. 2), är det fortfarande skäl att särskilt fästa uppmärksamhet vid de i bestämmelsen avsedda inrättningarnas verksamhet. Lantbruksprodukterna förs huvudsakligen ut på marknaden genom dessa inrättningar och deras verksamhet har sålunda synnerligen stor betydelse med tanke på faran för smittosamma djursjukdomars spridning. Det är dock fortfarande inte möjligt att i lagen eller i förordningar ta in sådana detaljerade rättsnormer som behövs för bekämpande av epizooti som hotar att sprida sig via verksamheten vid berörda inrättningar eller epizooti som redan spridit sig, med beaktande av variationen i fråga om olika epizootiska sjukdomar och de olika

sjukdomarnas olikartade spridningssätt samt de i bestämmelsen avsedda inrättningarnas olikartade verksamhetsprinciper.

4 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om sådan desinfektion och rengöring av personer och deras klädesplagg och tillhörigheter som är nödvändig för bekämpande av epizooti samt om skyldighet för sjukhus, bastur, tvättinrättningar och desinfektionsanstalter att vid behov delta i sådana åtgärder. I 2 mom. föreskrivs att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda rengörings- och desinfektionsåtgärder samt om skyldigheten för sistnämnda instanser att delta i åtgärderna. Bestämmelser som motsvarar de föreslagna momenten finns i gällande 1 mom. Den allmänna skyldigheten för dessa desinfektionsställen att utföra sådana desinfektionsarbeten som anknyter till epizooti förutsätter närmare bestämmelser genom förordning av ministeriet och avsikten är att nödvändiga tilläggstjänster skall anskaffas genom normala uppdragsavtal som bygger på frivillighet.

I 3 mom. föreslås att om ett djurstall eller en anordning eller ett transportmedel som används för transport av djur har kommit i beröring med eller om det finns anledning att misstänka att dessa kommit i beröring med ett i lagen avsett smittämne av epizooti skall djurstallet, den avsedda anordningen eller transportmedlet i tillräcklig grad rengöras och desinfekteras av ägaren eller innehavaren. I momentet föreskrivs vidare om Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet att genom sitt beslut bestämma om nödvändiga i momentet avsedda åtgärder i sådana fall då det finns anledning att misstänka att ett djurstall eller en anordning eller ett transportmedel som används för transport av djur kommit i beröring med i denna lag avsett smittämne av epizooti.

Även om den föreslagna paragrafens struktur är ny och ordalydelsen har setts över motsvarar den i sak bestämmelserna i 4 § i den gällande lagen. Den föreslagna bestämmelsen i 3 mom. är i sig ny, men i sak måste bestämmelsen anses ha ingått i 4 § 2 mom. i den gällande lagen.

5 §. I paragrafens föreslås en bestämmelse om att genom förordning av jord- och skogs-

bruksministeriet kan under i lagens 1 § avsedda omständigheter för bekämpande av epizooti föreskrivas om nödvändiga begränsningar och förbud som gäller utövande av kringföringshandel med djur eller förande av djur till djurutställningar eller andra motsvarande tillställningar samt anordnande av sådana tillställningar.

Den föreslagna bestämmelsen motsvarar i sak 5 § i den gällande lagen. Till följd av revideringen av ordalydelsen bestäms i paragrafen dock inte längre direkt om av förbudande av föranstaltandet av tillställningar. Inte heller det faktum att bestämmelsen med tanke på ordalydelsen utöver utövande av kringföringshandel med djur också gäller djurutställningar och andra motsvarande tillställningar avser att begränsa tillämpningsområdet för bestämmelsen i fråga om de torgdagar eller marknader som nämns i den motsvarande gällande bestämmelsen. Behovet av att revidera bestämmelsen beror främst på den oklarhet beträffande ministeriets bemyndigande att utfärda förordning och administrativa beslutanderätt i enskilda fall som föranleds av den föråldrade ordalydelsen.

6 §. I paragrafen föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets bemyndigande att genom förordning meddela sådana bestämmelser om slaktning och köttbesiktning av djur från ett i den föreslagna 7 § avsett smittoområde, vilka avviker från bestämmelserna i livsmedelslagen (/2005) eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar i sak 6 § i den gällande lagen. Behovet av att revidera bestämmelsen beror på den oklarhet beträffande ministeriets bemyndigande att utfärda förordning och administrativa beslutanderätt i enskilda fall som föranleds av den gällande bestämmelsens föråldrade ordalydelse. Det föreslås att bestämmelsen preciseras så att det inte längre föreligger någon oklarhet, och dessutom föreslås att den allmänna hänvisningen i den gällande 6 § till gällande stadganden angående slaktning och köttbesiktning ändras till en hänvisning till den nya livsmedelslagen och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

7 §. Det föreslås att begreppen smittoområde, skyddszon och avvärjningsområde definieras i 1—3 mom. Enligt 4 mom. utfärdas

bestämmelser om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Enligt förslaget kan genom samma förordning utfärdas bestämmelser om tillämpningen av i 9—11 § avsedda förbud och begränsningar ifall de alla inte behöver tillämpas inom det område som upprättas. Genom förordning kan också närmare bestämmelser utfärdas om de förutsättningar utgående från vilka länsveterinären eller kommunalveterinären med stöd av den föreslagna 9 eller 10 § kan bevilja tillstånd till avvikelser från de förbud och begränsningar som tillämpas inom området. Även bestämmelser om återkallande av områdes förklarande för smittoområde eller skyddszon utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet, i vilken det även kan bestämmas om gradvis avlägsnande av förbud och begränsningar. Även om den föreslagna bestämmelsen till strukturen avviker från den gällande, motsvarar dess bestämmelser i sak nästintill bestämmelserna i 7 § i den gällande lagen.

De föreslagna definitionerna överensstämmer med definitionerna i den gällande lagen. Det föreslås fortfarande att sjukdomsområdet inklusive områdets omgivning, där bekämpningsarbetet huvudsakligen utförs, på basis av behovet av åtgärder av olika grad indelas i smittoområde och skyddszon. De föreslagna definitionerna överensstämmer exempelvis inte med motsvarande termer för smittoområde, skyddszon, övervakningszon och restriktionsområde i förordningen om bekämpning av djursjukdomar vid djurtransporter (1363/1994) eller i jord- och skogsbruksministeriets beslut om bekämpning av mul- och klövsjuka (5/VLA/96) som meddelats med stöd av lagen om djursjukdomar (50/1980). Härvid föreslås dock inte att terminologin skall förenhetligas eftersom definitionerna delvis även till innehållet avviker från varandra. Avsikten är att terminologin förenhetligas samtidigt då behovet av att i sak ändra också lagens övriga bestämmelser på nytt bedöms i samband med totalrevideringen av lagen om djursjukdomar. Avsikten är att de här avsedda bestämmelserna gällande avvärjningsområdet eller den skyddszon som ingår i avvärjningsområdet i praktiken skall tillämpas endast då t.ex. tillämpningen av be-

stämmelserna i de förordningar som utfärdats med stöd av lagen om djursjukdomar på grund av omständigheterna inte kan anses vara tillräckliga.

Ordalydelsen i bestämmelserna i den föreslagna 7 § har moderniserats så att den bättre motsvarar det moderna språket, bl.a. så att det i stället för områdes förklarande såsom smittoområde eller skyddszon bestäms om upprättandet av ett dylikt område.

Enligt 4 mom. som gäller jord- och skogsbruksministeriets bemyndigande att utfärda förordning kan i förordningen om upprättandet utöver de andra saker som föreskrivs i momentet också utfärdas närmare bestämmelser om de förutsättningar utgående från vilka länsveterinären eller kommunalveterinären med stöd av 9 eller 10 § kan bevilja tillstånd till avvikelser från de begränsningar och förbud som med stöd av sistnämnda lagrum eller bestämmelserna i förordningen om upprättandet tillämpas inom avvärjningsområdet eller smittoområdet. En bestämmelse som i sak motsvarar denna bestämmelse ingår i 9 § i den gällande lagen, och enligt den får tillstånd till undantag från i paragrafen föreskrivna förbud som gäller inom ett avvärjningsområde utfärdas för distriktsveterinärer eller för bekämpning förordnade veterinärer endast i den utsträckning som av veterinäravdelningen (numera jord- och skogsbruksministeriets avdelning för livsmedel och hälsa) närmare fastställs. I förslaget har denna bestämmelse tagits in i 7 § så att de bemyndiganden som gäller förordningen om upprättandet av ett smittoområde eller en skyddszon och de saker som skall föreskrivas genom förordning konsekvent och samlat framgår av samma lagrum. I praktiken är avsikten att kommunalveterinären och länsveterinären i varje enskilt fall kan bevilja tillstånd till undantag från de begränsningar och förbud som med stöd av nämnda lag tillämpas inom området endast då det i förordningen om upprättandet har bestämts om villkoren för beviljandet av ett sådant tillstånd.

Det är inte möjligt att i lagen ta in detaljerade rättsnormer angående sådana undantag eller förutsättningar för beviljande av tillstånd som är godtagbara med tanke på bekämpandet av hotande epizootier eller sådana epizootier som redan spridit sig, med beak-

tande av variationen i fråga om olika epizootiska sjukdomar och de olika sjukdomarnas olikartade spridningssätt samt de krav som det geografiska områdets beskaffenhet, som i respektive fall upprättas som avvärjningsområde eller skyddszon, ställer på bekämpningsarbetet.

8 §. I paragrafen föreslås att det på behörigt sätt och i tillräcklig utsträckning i de kommuner där ett smittoområde eller en skyddszon är belägen skall informeras om upprättandet av i 7 § avsett smittoområde eller skyddszon eller återkallandet av ett områdes förklarande för sådant område eller zon. Om upprättandet av områdena skall enligt förslaget dessutom anslag uppsättas vid områdets gränser vid allmänna kommunikationsleder eller, om smittoområdet omfattar en enskild lägenhet, vid de vägar som leder till denna lägenhet. För informationen i kommunen svarar Livsmedelssäkerhetsverket och för informationen i terrängen vid avvärjningsområdets gränser och vid vägarna svarar länsveterinären, kommunalveterinären eller en i 2 § avsedd person som förordnats till uppgiften som veterinär.

De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak nästintill bestämmelserna i den gällande 8 §. Revideringen av den föreslagna bestämmelsens ordalydelse, så att den bättre motsvarar det moderna språket, är delvis en följd av moderniseringen av ordalydelsen i 7 §. I stället för kungörande angående områdes förklarande såsom smittoområde eller skyddszon i den gällande lagen föreslås bestämmelser om information om upprättandet av ett område eller en zon eller återkallandet av ett områdes förklarande för sådant område eller zon i den kommun där området är beläget. Dessutom föreslås att bestämmelsen preciseras så att i den konstateras att ansvaret för informationen i den kommun där området är beläget ankommer på Livsmedelssäkerhetsverket och att för informationen i terrängen vid områdets gränser och vid vägarna svarar länsveterinären, kommunalveterinären eller en till uppgiften förordnad i 2 § avsedd person.

I praktiken tillämpas den föreslagna bestämmelsen utöver vad som i 10 § i lagen om djursjukdomar bestäms om information om förekomsten av en djursjukdom eller om sä-

kerhetsåtgärderna, i sådana fall då detta är nödvändigt för förhindrande av spridningen av en djursjukdom som skall bekämpas eller en allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland. Angående allmän riksomfattande information föreslås här inte några bestämmelser. Både i sådana krissituationer som avses här och i sådana situationer som avses i 10 § i lagen om djursjukdomar är det i praktiken jord- och skogsbruksministeriet som står för den allmänna riksomfattande informationen.

9 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om de begränsningar som kommer att gälla enbart avvärjningsområdet och som inom det upprättade området gäller direkt med stöd av lagen. Avvikelse från dessa begränsningar kräver ett i 7 § avsett tillstånd av kommunal- eller länsveterinären.

Enligt förslaget är det utan nämnda tillstånd förbjudet att inom ett avvärjningsområde bedriva handel med djur, ordna vissa offentliga tillställningar och använda allmänna och samfälliga betesmarker till bete. Dessutom är det förbjudet för andra än de personer som ombesörjer boskapsskötseln att besöka sådana platser inom avvärjningsområdet där djur hålls. Detta gäller även de personer som under normalförhållanden utför tillsynsmyndigheternas inspektionsbesök. Det är också med hot om avlivning förbjudet att hålla katter och hundar lösa. Sist och slutligen kan Livsmedelssäkerhetsverket enligt det föreslagna 9 § 5 mom. genom sitt beslut bestämma att verksamheten vid en läroanstalt inom avvärjningsområdet skall inställas.

De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak nästintill bestämmelserna i den gällande 9 §. På det sätt som anges ovan föreslås i 7 § en bestämmelse som motsvarar den bestämmelse i det gällande lagrummet enligt vilken tillstånd till undantag från de förbud som i paragrafen föreskrivs för ett avvärjningsområde kan beviljas endast inom de gränser som veterinäravdelningen närmare fastställer. Det föreslås att rätten att i enskilda fall fatta beslut om inställande av verksamheten vid en läroanstalt inom avvärjningsområdet överförs på Livsmedelssäkerhetsverket.

Det är i praktiken inte möjligt att i en ministerieförordning angående upprättandet av området bestämma om inställande av verk-

samheten vid en läroanstalt eftersom det under de omständigheter som avses i lagens 1 § vid upprättandet av ett smittoområde eller en skyddszon ofta ännu inte finns tillräcklig information om läroanstalterna inom området eller om huruvida det med tanke på bekämpningen av ifrågavarande epizootiska sjukdom är nödvändigt att inställa deras verksamhet. I praktiken försöker man i första hand komma överens om inställandet av en läroanstalts verksamhet med läroanstalten i fråga.

10 §. Inom den del av ett avvärjningsområde som i en förordning om upprättandet har angivits som smittoområde krävs de mest långtgående begränsningarna för bekämpandet av epizooti. I 10 § föreslås bestämmelser om sådana begränsningar som endast tillämpas inom smittoområdet. Dessa begränsningar gäller i likhet med begränsningarna enligt 9 § direkt med stöd av lagen. De föreslagna begränsningarna gäller bl.a. persontrafik till och från smittoområdet samt transport av djur och vissa produkter av dem samt andra varor till och från området. Vidare finns i bestämmelsen sådana begränsningar som gäller seminering och betäckning av klövdjur, drivning av boskap på allmänna eller samfälliga vägar och släppande av boskap till vattendrag inom smittoområdet. I 2 mom. föreskrivs att det genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet för bekämpande av epizooti kan föreskrivas nödvändiga förbud eller begränsningar gällande postbefordring från smittoområdet till en plats utanför detsamma. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak bestämmelserna i den gällande 10 §. För tydlighetens skull har den gällande 10 § 1 punkten i förslaget delats upp i punkterna 1—4 och de bestämmelser som motsvarar punkterna 2 och 3 i den gällande paragrafen har tagits in som punkterna 5 och 6 i den föreslagna paragrafen.

Behovet av att revidera bestämmelsen beror på den oklarhet som den föräldrade ordalydelsen i bemyndigandet i det gällande 2 mom. har föranlett. Det föreslås således att bestämmelsen preciseras så att det inte längre föreligger någon oklarhet beträffande ministeriets bemyndigande att utfärda förordning. Den övriga revideringen av den föreslagna bestämmelsens ordalydelse, så att den bättre motsvarar det moderna språket, är delvis en

följd av den moderniserade ordalydelsen i 7 §.

11 §. I paragrafens 1 mom. föreslås att utan i 7 § 4 mom. avsett tillstånd får djur föras från en skyddszon till en plats utanför avvärjningsområdet endast för slakt. I 2 mom. föreslås att sådesvätska av klövdjur inte utan tillstånd som Livsmedelssäkerhetsverket meddelat genom sitt beslut får föras från en skyddszon till en plats utanför avvärjningsområdet. De båda i bestämmelsen nämnda begränsningarna gäller, i likhet med de begränsningar som anges i 9 och 10 §, direkt med stöd av lagen.

De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak bestämmelserna i den gällande 11 §. Behovet av att revidera bestämmelsen beror på den oklarhet som föranletts av ordalydelsen i 2 mom. i den gällande lagen och därför föreslås att nämnda lagrum preciseras så att tillstånd av Livsmedelssäkerhetsverket krävs för undantag från den i momentet nämnda begränsningen. Det är således inte fråga om en sak som det bestäms om genom förordning av ministeriet. Den övriga revideringen av ordalydelsen, så att den bättre motsvarar det moderna språket, är delvis en följd av den moderniserade ordalydelsen i 7 §.

12 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om skyldigheten för ägare eller innehavare att förstöra eller behandla vissa produkter, tillverkningar, förnödenheter samt annan egendom av mindre värde som han eller hon äger eller förfogar över i de fall då detta är nödvändigt för bekämpande av epizooti. Enligt 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmelser om vilka av de i 1 mom. avsedda produkterna, tillverkningarna, förnödenheterna eller egendomen den i 1 mom. beskrivna skyldigheten i respektive krisläge gäller. Genom förordning utfärdas dessutom närmare bestämmelser om förstörande och behandling av dessa liksom om den tillåtna användningen av dem. Det är inte möjligt att mera detaljerat definiera i bestämmelsen avsedda produkter, tillverkningar, förnödenheter eller annan egendom av mindre värde och inte heller att i lagen ta in detaljerade rättsnormer angående förstörande, behandling eller användning av dessa, med beaktande av variationen när det gäller olika sjukdomar

och sjukdomarnas olika spridningssätt. I praktiken förutsätter skyldigheten att vidta åtgärder för förstörande eller behandling närmare bestämmelser genom förordning av ministeriet om skyldigheten samt åtgärderna för förstörande och behandling.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om Livsmedelssäkerhetsverkets behörighet att i enskilda fall genom sitt beslut bestämma att i 1 mom. avsedda produkter, tillverkningar och förnödenheter skall upplagras under en bestämd tid. I beslutet kan likaså meddelas även andra sådana bestämmelser gällande upplagringen, vilka är nödvändiga för bekämpande av sjukdomen och förhindrande av dess spridning.

De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak nästintill bestämmelserna i den gällande 12 §. Det föreslagna 1 mom. som sådant är i princip nytt, men även den grundläggande bestämmelse som momentet motsvarar kan i sak anses ha ingått i 12 § 1 mom. i den gällande lagen. Behovet av att förnya bestämmelsen beror på den oklarhet som den föräldrade ordalydelsen i den gällande 12 § har föranlett, varför paragrafens 1 och 2 mom. i förslaget har preciserats så att de gäller ministeriets bemyndigande att utfärda förordning och 3 mom. så att det gäller Livsmedelssäkerhetsverkets beslutanderätt.

12 a §. I paragrafen föreslås att sådana för kontroll av livsmedel godkända laboratorier som står under en veterinärs ledning och övervakning skall vara skyldiga att mot en av Livsmedelssäkerhetsverket fastställd skälig ersättning utföra sådana undersökningar rörande diagnostisering eller förebyggande av djursjukdomar samt konstaterande av huruvida livsmedel är dugliga som näring, som laboratoriet i vanliga fall inte är skyldigt att utföra. I 2 mom. föreslås att närmare bestämmelser om nämnda skyldighet och således även om de undersökningar som utförs i respektive fall utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak nästintill bestämmelserna i den gällande 12 §. I praktiken förutsätter laboratoriernas allmänna skyldighet att utföra sådana undersökningar som avses i lagrummet närmare bestämmelser genom förordning av ministeriet. Avsikten är emellertid att nödvändiga

tilläggstjänster i första hand anskaffas genom normala uppdragsavtal som bygger på frivillighet.

13 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om ägarens rätt att av statens medel få ersättning enligt gängse värde för sådan egendom som i enlighet med 12 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den förstörts eller som behandlats så att den förskämts. Ersättning skall sökas skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket som fattar beslut om betalning av ersättning. Vidare föreslås att ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som avses i paragrafen har vidtagits. Enligt den föreslagna bestämmelsen avdras egendomens återstående bruksvärde från den ersättning som betalas för förskämd egendom om egendomen helt eller delvis kan utnyttjas.

I 2 mom. föreslås att rätten till ersättning skall gälla även sådan egendom som på det sätt som anges i bestämmelser som meddelats med stöd av 12 § 2 mom. har använts så att den förskämts. Egendom som förskämts till följd av dylik användning ersätts dock endast på basis av särskild rimlighetsprövning.

De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak nästintill bestämmelserna i den gällande 13 §. Det föreslås dock att behörigheten att behandla ersättningsärenden och betala ersättningar överförs på Livsmedelssäkerhetsverket. Dessutom föreslås i paragrafen att ersättningen skriftligen skall sökas hos Livsmedelssäkerhetsverket inom ett år efter att de åtgärder som avses i paragrafen har vidtagits. Tiden måste anses vara rimlig och den överensstämmer med motsvarande tid i lagen om djursjukdomar. Om den föreslagna tiden bestäms inte i den gällande lagen. Med tanke på utredandet av rätten till ersättning måste den allmänna preskriberingstiden dock anses vara för lång och preskriberingslagstiftningen gäller inte i sig offentlighetsrättsliga fordringar. Med beaktande av villkoren gällande garantierna för en god förvaltning enligt 21 § 2 mom. i grundlagen är ovan nämnda ändringar i sak, som preciserar ersättningsförfarandet, ändamålsenliga.

14 §. I paragrafen föreslås att för rengörings- och desinfektionsarbeten liksom också för isolering av djur samt för avlivning och bortskaffande av djur enligt lagen eller enligt

bestämmelser som meddelats med stöd av den eller angående vilka åtgärder förordnats i beslut som fattats med stöd av lagen, har ägaren rätt till skälig ersättning av statens medel, till den del ersättning inte betalas med stöd av lagen om djursjukdomar. Ersättning skall sökas skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket som fattar beslut om betalning av ersättning. Enligt förslaget skall ersättning sökas inom ett år efter att de åtgärder som avses i denna paragraf har vidtagits.

De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak nästintill bestämmelserna i den gällande 14 §. Behörigheten att behandla dessa ersättningsärenden föreslås bli överförd på Livsmedelssäkerhetsverket och vidare föreslås i paragrafen att ersättning skall sökas skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket inom ett år efter att de åtgärder som avses i paragrafen har vidtagits. Tiden måste anses vara rimlig och den överensstämmer med motsvarande tid i lagen om djursjukdomar. Om den föreslagna tiden bestäms inte i den gällande lagen. Till denna del hänvisas i motiveringen till 13 § i fråga om tiden till vad som föreslagits.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft samtidigt med lagen om Livsmedelssäkerhetsverket den 1 maj 2006.

3. Närmare bestämmelser och föreskrifter

Propositionen innehåller inte jämfört med gällande lagar några nya befogenheter att utfärda rättsnormer på lägre nivå än lag.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Bemyndigande att utfärda förordning och delegering av lagstiftningsbehörighet

Enligt grundlagens 80 § skall genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som i övrigt enligt grundlagen hör till området för lag. Grundlagsutskottet har av hävd (GrUU 56/2002 rd) krävt att bemyn-

diganden att utfärda förordning och delegera lagstiftningsbehörighet skall vara tillräckligt exakta och noggrant avgränsade. Av en lag skall klart framgå vad som skall regleras genom förordning. Sådana närmare bestämmelser som utfärdas genom förordning av statsrådet eller jord- och skogsbruksministeriet ingår i lagen om ändring av veterinärvårdslagen, lagen om ändring av djurskyddslagen, lagen om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket, lagen om ändring av lagen om djursjukdomar och lagen om ändring av lagen om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig.

Särskilt problematiska i detta avseende är den år 1980 stiftade och flera gånger ändrade lagen om djursjukdomar samt den år 1960 i grundlagsordning stiftade lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig. I båda dessa lagar har bemyndigandena att genom förordning utfärda generella bestämmelser och fatta beslut i enskilda förvaltningsärenden formulerats på ett sådant sätt att det varit svårt att sluta sig till om det är fråga om fattande av förvaltningsbeslut eller utfärdande av rättsnormer. Syftet med de ändringar som nu föreslagits i de båda lagarna är att i detta avseende uppnå sådan exaktitet och noggrann avgränsning som förutsätts i grundlagen samt att i bestämmelserna skilja åt beslutsfattande i anslutning till verkställighet och utfärdande av rättsnormer. Samtidigt överförs de uppgifter och den behörighet som hänför sig till verkställigheten från jord- och skogsbruksministeriet på Livsmedelssäkerhetsverket. De föreslagna ändringarna omfattar inte till denna del sådana nya bestämmelser som skulle utvidga de ursprungliga bestämmelserna.

Utövning av offentlig makt

Den föreslagna ändringen av 38 § i djurskyddslagen gäller sådana av länsstyrelsen auktoriserade djurskyddsövervakare som har rätt att utföra i lagens 39 § avsedda djurskyddsinspektioner samt att till föremålet för inspektionen ge råd som främjar djurens välbefinnande. I 22 § i den föreslagna ändringen av lagen om utövning av veterinäryrket sägs

att myndigheterna kan anlita sakkunniga vid granskningen av mottagningsverksamheten hos en utövare av veterinäryrket. Den föreslagna ändringen av 5 § 5 mom. i lagen om djursjukdomar gäller åläggande av en annan veterinär än en s.k. tjänsteveterinär att utföra vissa verkställande uppgifter som hör till verkställigheten av lagen.

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock ges endast myndigheter. Med offentlig förvaltningsuppgift avses bl.a. uppgifter i anslutning till beslut som gäller enskilda personers och sammanslutningars rättigheter, skyldigheter och intressen. När lämpligheten prövas bör avseende fästas vid bl.a. effektiv förvaltning och andra interna förvaltningsaspekter. Kraven i fråga om rättssäkerhet och god förvaltning gäller framför allt beslutsfattandet i anslutning till offentliga förvaltningsuppgifter. En förutsättning för den i 124 § i grundlagen avsedda överföringen av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter är att det i lag åtminstone i stora drag fastställs vilken kompetens eller behörighet den som sköter uppgiften skall ha (bl.a. GrUU 28/2001 rd och 48/2001 rd). Grundlagsutskottets ställningstagande om det tjänstemannaansvar som förutsätts av en person som sköter en offentlig förvaltningsuppgift ingår i utskottets utlåtande GrUU 48/2001 rd.

I den föreslagna 38 § i djurskyddslagen preciseras den behörighet som förutsätts av en djurskyddsövervakare samt bestäms om djurskyddsövervakares tjänsteansvar. Kompetenskraven definieras även i fråga om i 22 § i lagen om utövning av veterinäryrket avsedda sakkunniga. I den föreslagna lagen om djursjukdomar preciseras bestämmelserna om tjänsteansvar för i lagens 5 § 5 mom. avsedda veterinärer som inte är verksamma som tjänstemän. Det föreslås att det i lagen om djursjukdomar emellertid inte skall föreskrivas om kompetenskrav för veterinärer som avses i detta moment, eftersom endast

personer som uppfyller de i lagen om utövning av veterinäryrket föreskrivna kompetenskraven har rätt att utöva veterinäryrket och använda yrkesbeteckningen veterinär.

Hemfrid

Den föreslagna ändringen av 39 § i djurskyddslagen gäller utförande av djurskyddsinspektion. I den gällande lagen har det inte särskilt bestämts om utförande av inspektion på områden som omfattas av hemfriden och djurskyddsövervakarens befogenheter har inte heller avgränsats i detta avseende. Även den föreslagna ändringen av 22 § i lagen om utövning av veterinäryrket innehåller bestämmelser gällande utförande av granskning på områden som omfattas av hemfriden.

I 10 § i grundlagen bestäms om skydd för privatlivet. Genom bestämmelsen tryggas bl.a. vars och ens hemfrid. Genom lag kan dock bestämmas om åtgärder som ingriper i hemfriden och som är nödvändiga för att de grundläggande fri- och rättigheterna skall kunna tryggas eller för att brott skall kunna utredas. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis ansett att ett ingrepp i hemfriden är acceptabelt för att brott skall kunna utredas, om åtgärden i bestämmelsen binds vid förekomsten av en konkret orsak att misstänka att brott mot lagen har skett eller kommer att ske (GrUU 20/2001 rd). Den i grundlagen skyddade hemfriden täcker i princip alla lokaler som är avsedda som fast bostad (GrUU 46/2001 rd). Grundlagsutskottet har dessutom ansett att inspektionen skall vara nödvändig för att utreda omständigheter som gäller föremålet för inspektionen och att bara en myndighet har rätt att utföra inspektionen (GrUU 46/2001 rd och GrUU 48/2001 rd).

I fråga om gärningens straffbarhet har utskottet i sistnämnda utlåtanden förutsatt att brottsmisstankarna skall vara sådana att gärningen förknippas med hot om fängelsestraff och i utlåtande GrUU 40/2002 rd har utskottet ansett att ingrepp i hemfriden för utredning av förseelser som är föga klandervärda inte uppfyller proportionalitetskravet beträffande en begränsning av en grundläggande fri- eller rättighet. Grundlagsutskottet har i

sitt utlåtande GrUU 69/2002 rd ansett det vara acceptabelt att utföra inspektioner med anledning av misstankar om sådana straffbara förseelser som allra högst kan ge ett bötesstraff. Det handlade huvudsakligen om kontroll av hur stöd och bidrag som beviljats av offentliga medel används och verksamhet där en del av näringsidkarens lokaler vanligen befinner sig i hans bostad.

I den föreslagna ändringen av djurskyddslagen fogas till lagens 39 § ett nytt 5 mom. gällande utförande av granskning på områden som omfattas av hemfriden. Enligt bestämmelsen skall tillsynsmyndigheten ha rätt att granska utrymmen som omfattas av hemfriden, om det är nödvändigt för att utreda omständigheter som gäller föremålet för granskningen och om det finns anledning att misstänka att djurets ägare eller innehavare gjort sig skyldig till straffbara brott mot djurskyddslagen. På samma sätt föreslås att det till 22 § 2 mom. i lagen om utövning av veterinäryrket fogas en bestämmelse om utförande av granskning på områden som omfattas av hemfriden.

Näringsfrihet och egendomsskydd

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har ansett att näringsfriheten är huvudregeln enligt grundlagen, men har funnit att tillståndsplikt för näringsverksamhet kan tillåtas på särskilda grunder (GrUU 19/2002 rd). Man har ansett att reglering av registrerings- och anmälningsskyldighet i sak kan jämföras med reglering av tillståndsplikt (GrUU 56/2002 rd).

I den föreslagna ändringen av lagen om utövning av veterinäryrket ingår bestämmelser om legitimation som veterinär och temporär rätt att utöva veterinäryrket. Enligt den föreslagna 8 § är det dessutom i vissa fall möjligt att temporärt utöva veterinäryrket utan legitimation om personen på förhand anmäler tillhandahållandet av veterinärtjänsterna till Livsmedelssäkerhetsverket. Ovan nämnda legitimations- och anmälningsförfaranden är

nödvändiga som en förutsättning för yrkesutövningen eftersom det är fråga om ett yrke som kräver särskild utbildning och som behöver regleras för skydd av djurens hälsa och folkhälsan samt säkerställande av livsmedelssäkerheten. Legitimations- och anmälningsförfarandena är nödvändiga för att Livsmedelssäkerhetsverket skall kunna kontrollera yrkesskickligheten beträffande en utövare av veterinäryrket och få nödvändiga uppgifter om dem som utövar yrket samt införa uppgifterna i det i 32 § avsedda veterinärregistret.

I de föreslagna paragraferna i lagen om utövning av veterinäryrket föreskrivs också om administrativa tvångsmedel, bl.a. olika förelägganden, förbud och beslut som gäller återkallelse av godkännande. I de allvarligaste fallen kan Livsmedelssäkerhetsverket tills vidare eller för viss tid förbjuda utövningen av veterinäryrket. Med stöd av den föreslagna ändringen av lagen om utövning av veterinäryrket kan Livsmedelssäkerhetsverket begränsa rätten att utöva yrket om det är fråga om felaktigt förfarande, oförmögenhet att utöva yrket eller brott i samband med yrkesutövningen. Bestämmelserna motsvarar den gällande lagstiftningen i preciserad form. Dessa åtgärder utgör sådana begränsningar i rätten att idka näring som förutsätter brister i en veterinärs förmåga att utöva sitt yrke. En utövare av veterinäryrket kan också få en varning. En utövare av veterinäryrket kan ansöka om återställande av rätt att utöva yrke som tills vidare eller för viss tid fräntagits eller begränsats.

I den föreslagna 12 f § i lagen om djursjukdomar bestäms om registreringsskyldighet för aktörer som utövar export och import av vissa djur och animaliska produkter. I den föreslagna 14 § bestäms att karantänen skall vara godkänd av Livsmedelssäkerhetsverket.

Genom dessa bestämmelser försöker man främja djurens hälsa och bekämpa djursjukdomar. De kan anses vara sådana viktiga samhälleliga intressen på grund av vilka begränsning av näringsfriheten kan motiveras. I lagen definieras de förutsättningar som skall uppfyllas för att en enskild karantän skall godkännas och för att en importör eller en exportör skall ha rätt att bli införd i registret. Godkännandet eller registreringen kan såle-

des inte basera sig på myndighetens prövning. I lagen bestäms också om återkallande av godkännande och upphörande av registreringens giltighet.

I den föreslagna 12 § i lagen om djursjukdomar bestäms om olika föreskrifter, förbud och begränsningar som begränsar rätten att idka näring. I lagens 12 b § bestäms om skyldighet för djurets ägare eller innehavare att märka djuren med tanke på deras identifiering eller spårningen av deras ursprung och rörlighet. I 12 c § bestäms dessutom om skyldighet för djurs ägare och innehavare samt aktörer som bedriver handel med samt förmedling och transport av djur att föra förteckning och ge upplysningar. Även dessa bestämmelser kan anses vara erforderliga med tanke på bekämpningen av djursjukdomar. Förbud, begränsningar och villkor i enlighet med 12 § i lagen om djursjukdomar kan uppställas endast då detta är nödvändigt i syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget.

Till de föreslagna lagarna hänför sig också sådana bestämmelser som innehåller inskränkningar i det egendomsskydd som avses i 15 § i grundlagen. Enligt den föreslagna 18 § i lagen om veterinär gränskontroll kan Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vilka observeras medföra eller beträffande vilka det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av djursjukdomar skall föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner, avlivas eller destrueras. De åtgärder, bestämmelser, förbud och begränsningar som avses i den föreslagna 12 § i lagen om djursjukdomar kan även innebära en begränsning av användningen av egendom. Bestämmelserna kan anses vara nödvändiga med tanke på bekämpandet av djursjukdomar, upprätthållandet av livsmedelssäkerheten och trygghandet av folkhälsan. De kan även anses uppfylla kravet på exakthet och noggrann avgränsning samt kraven enligt proportionalitetsprincipen. Vidare kan 18 § i lagen om veterinär gränskontroll bli tillämplig endast i sådana situationer då ett djur eller en vara har importerats utan att djuret eller varan uppfyller de importvillkor som ställs i lagstiftning-

en. De föreslagna ändringarna innebär inte heller mera långtgående inskränkningar i de grundläggande fri- och rättigheterna än de gällande bestämmelserna, utan i den föreslagna 12 § i lagen om djursjukdomar preciseras och avgränsas tvärtom tillämpningsområdet beträffande inskränkningarna.

På ovan nämnda grunder kan man anse att de ändringar som föreslagits i lagen om utövning av veterinäryrket, lagen om veterinärgränskontroll och lagen om djursjukdomar i fråga om inskränkningarna i näringsfriheten och egendomsskyddet uppfyller kraven enligt proportionalitetsprincipen och inte strider mot 15 eller 18 § i grundlagen.

Lagen om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig, som har stiftats i lagstiftningsordningen för en undantagslag innehåller flera

inskränkningar i näringsfriheten och egendomsskyddet. I lagen föreslås dock inte sådana innehållsliga ändringar som skulle innebära en utvidgning av de inskränkningar i de grundläggande fri- och rättigheterna som stiftats i lagstiftningsordningen för en undantagslag.

Lagstiftningsordning

På ovan anförda grunder anses att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring av lagen om veterinär gränskontroll**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996) 30 § 1 mom.,

ändras 4 §, rubriken för 3 kap., 8 §, 17 § 2 mom., 18 §, 19 § 1 och 2 mom., 21 § och 25 § 2 och 3 mom. samt

fogas till lagen en ny 8 a § som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gränsveterinär* en legitimerad veterinär som är i Livsmedelssäkerhetsverkets tjänst och utför uppgifter enligt denna lag eller som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag och vikarien för en sådan veterinär, samt

2) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, gränsveterinär, tullverket, länsstyrelsen, en i 10 § 2 mom. avsedd annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunsmyndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar samt kommunalveterinär som utför uppgifter som avses i 18 §.

3 kap.

Myndigheter

8 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlev-

naden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

8 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för ordnandet av veterinär gränskontroll samt leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. Veterinära gränskontroller utförs av en gränsveterinär som är anställd vid Livsmedelssäkerhetsverket eller som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgiften.

En av Livsmedelssäkerhetsverket bemyndigad gränsveterinär står i denna uppgift under Livsmedelssäkerhetsverkets ledning och tillsyn och handlar under tjänsteansvar.

Vid kontrollen kan assisterande personal anlitas.

17 §

Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört

-----
Om en kommunal myndighet eller en sam-

kommunmyndighet med vilken jord- och skogbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar er eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, skall den överföra frågan till behandling vid Livsmedelssäkerhetsverket.

18 §

Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor

Livsmedelssäkerhetsverket kan bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vilka observeras medföra eller beträffande vilka det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av djursjukdomar skall föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner eller avlivas eller destrueras. Samma förfarande tillämpas också på avkomma, embryon och könsceller av djur som införts på ovan nämnda sätt samt på produkter som härrör från dessa djur.

Om djur eller varor som avses i 1 mom. konstateras medföra eller om det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av sådana djursjukdomar som med stöd av lagen om djursjukdomar (55/1980) har angetts som djursjukdomar som skall bekämpas, skall länsstyrelsen och kommunalveterinären enligt gällande bestämmelser och Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter vidta sådana åtgärder för förhindrande av sjukdomens spridning som avses i lagen om djursjukdomar.

19 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena en bestämmelse som utfärdats med stöd av den-

na lag med vite eller med hot om att en försummad åtgärd vidtas på importörens eller på dennes företrädares bekostnad.

Livsmedelssäkerhetsverket kan också bestämma om omedelbart tvångsutförande på importörens eller på dennes företrädares bekostnad av åtgärder som importören eller dennes företrädare skall vidta enligt en bestämmelse som tillsynsmyndigheten utfärdat med stöd av denna lag, om det är skäl att misstänka att importpartiet medför omedelbar fara för människors eller djurs hälsa och importören eller dennes företrädare inte omedelbart vidtar de föreskrivna åtgärderna.

21 §

Arvoden och kostnadsersättningar

En gränsveterinär som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag samt en kommunalveterinär som utför en uppgift enligt 18 § har rätt att få arvode och kostnadsersättning för detta av statsmedel. I fråga om gränsveterinärer fattar Livsmedelssäkerhetsverket beslut om betalning av arvode och kostnadsersättning med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna i veterinärbilagan till det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet. I fråga om kommunalveterinärer iaktas vad som särskilt föreskrivs om saken.

25 §

Ändringsökande

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut om avgifter får dock sökas på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Ändring i ett beslut som tullmyndigheten har fattat får sökas så som föreskrivs särskilt. Ändring i ett beslut som någon annan statlig myndighet har fattat med stöd av 10 § 2 mom. får sökas genom besvär hos förvalt-

ningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 200 .

2.

Lag**om ändring av läkemedelslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i läkemedelslagen av den 10 april 1987 (395/1987) 21 g §, 90 § 2 mom. samt 95 c § 1 och 2 mom.,
 sådana de lyder, 21 g § i lag 853/2005 samt 90 § 2 mom. och 95 c § 1 och 2 mom. i lag 700/2002, som följer:

21 g §

Utan hinder av vad som i denna lag bestäms om försäljningstillstånd, kan Livsmedelssäkerhetsverket i fall av en allvarlig djursjukdomsepideemi bevilja tillstånd till import och användning av ett preparat, om något lämpligt preparat inte annars finns att tillgå eller om djursjukdomsläget annars kräver det och någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med direktivet gällande veterinärmedicinska läkemedel har beviljat försäljningstillstånd för preparatet. Tillståndet skall utan dröjsmål anmälas till Läkemedelsverket.

90 §

Uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings affärs- eller yrkeshemlighet som Läkemedelsverket tagit del av då det utfört i denna lag avsedda uppgifter får Läkemedelsverket, utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lämna ut till en institution och andra övervaknings-

myndigheter inom Europeiska unionen så som förutsätts i Europeiska gemenskapens rättsakter, samt till Livsmedelssäkerhetsverket, social- och hälsovårdsministeriet, läkemedelsprinsnämnden, Folkpensionsanstalten samt polis-, tull- och åklagarmyndigheterna när detta är nödvändigt för skötseln av deras i lag bestämda uppgifter.

95 c §

Tillsynen över att bestämmelserna om veterinärernas rätt att lämna ut läkemedel för medicinerings av djur följs skall utövas av Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelserna. Livsmedelssäkerhetsverket kan angående enskilda fall ge länsstyrelserna sådana föreskrifter som behövs för tillsynen.

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelserna har utan hinder av sekretessbestämmelserna i annan lagstiftning rätt att av veterinärer, Läkemedelsverket, läkemedelspartiaffärer och apotek avgiftsfritt få de uppgifter som behövs för tillsynen.

Denna lag träder i kraft den 200 .

3.

Lag**om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 juni 1997 om medicinsk behandling av djur (617/1997) 4 § 7 och
9 punkten samt 5 och 6 § samt
fogas till lagen en ny 5 a § som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

7) *animalieproduktionsdjur* nötkreatur, svin, får, getter, fjäderfän, hästar och andra hovdjur samt sådana vilda däggdjur, fåglar, kräldjur, groddjur och sniglar som föds upp för att användas som livsmedel, fiskar och andra vattendjur som föds upp samt mjölke och rom av dem, bin som används för produktion av honung samt renar,

9) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, Läke-medelsverket, länsstyrelsen och den veterinär som länsstyrelsen har förordnat till ett övervakningsuppdrag.

5 §

Ministerium

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet

verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

5 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

6 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 200 .

4.

Lag**om ändring av djurskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 28 § 2 och 3 mom., 29 § 2 mom., 30 § 1 och 2 mom., 34, 35 och 38 §, 48 § 1 mom., 51 § 1 mom., 55 § 3 mom., 58 § 2 mom., 59 § 2 mom. och 61 § 3 mom.,
 av dem 30 § 2 mom. sådant det lyder i lag 662/1999 och 51 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1194/1996, samt
fogas till lagen en ny 34 a § och till 39 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1194/1996, ett nytt 5 mom. som följer:

28 §

Import av djur

 Ett djur som har importerats i strid med förbudet i 1 mom. skall återsändas eller avlivas på djurägarens eller innehavarens bekostnad, eller beträffande det förfaras på ett sätt som Livsmedelssäkerhetsverket godkänner.

Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan bestämma att åtgärder enligt 2 mom. skall utföras på djurägarens eller innehavarens bekostnad. Beträffande tvångsutförande iakttas i övrigt viteslagen (1113/1990) i tillämpliga delar.

29 §

Transport av djur

 Om ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsordning så förutsätter, kan genom förordning av statsrådet bestämmas att ett villkor för transport av djur är att länsveterinären, kommunalveterinären, gränsveterinären eller en av Livsmedelssäkerhetsverket förordnad veterinär har inspekterat djuren och transportutrymmet samt konstaterat att

konditionen för djuren och transportutrymmet är tillräckligt god för att transportera djuren.

-----

30 §

Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer

Transport av djur samt uthyrning eller annan överlåtelse av transportmedel i förvärvs- syfte får idkas endast med tillstånd av länsstyrelsen. Tillstånd skall sökas hos länsstyrelsen i det län där sökanden har sin hemort. Tillstånd krävs dock inte av en djurtransportör som är etablerad i en stat utanför Europeiska gemenskapen. En sådan djurtransportör skall lämna Livsmedelssäkerhetsverket en skriftlig förbindelse om att bestämmelserna och föreskrifterna om djurskydd iakttas vid djurtransporterna.

Länsstyrelsen för ett register över de djurtransportörer som har beviljats tillstånd att idka verksamheten. Livsmedelssäkerhetsverket för ett riksomfattande register över alla djurtransportörer som har beviljats tillstånd att transportera djur och över förbindelser enligt 1 mom. Sådana uppgifter som behövs med tanke på tillsynen över djurtransporterna kan införas i registren. Verksamhetsidkaren skall ge de uppgifter som krävs för registret.

Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag har rätt att i tillsynssyfte använda registret över djurtransportörer. I övrigt tillämpas vid utlämnande av uppgifter vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) eller i någon annan lag.

---

34 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

34 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

35 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

38 §

Djurskyddsövervakare

Länsstyrelsen kan på de villkor som den föreskriver bevilja rätt att i egenskap av djurskyddsövervakare verkställa inspektioner enligt 39 § åt den som genom sin utbildning eller genom praktisk erfarenhet har förvärvat tillräcklig förtrogenhet med den djurart som är föremål för inspektionen och de djurskyddskrav som ställs på djurhållningen av djurarten och som har genomgått Livsmedelssäkerhetsverkets djurskyddsövervakarkurs gällande utförande av djurskyddsinspek-

tioner. I enlighet med djurskyddsövervakarens kompetens kan inspektionsrätten gälla antingen en enskild djurart eller flera djurarter. Djurskyddsövervakaren har inte rätt att utföra inspektioner på områden som omfattas av hemfriden.

Djurskyddsövervakaren svarar för en skada som han eller hon vållar vid en inspektion i enlighet med vad som föreskrivs i skadeståndslagen (412/1974) och djurskyddsövervakaren skall ha en försäkring för eventuella skador som uppstår vid inspektionerna. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänstansvar tillämpas på djurskyddsövervakare då de utför inspektioner enligt denna lag.

Länsstyrelsen kan återkalla rätten att verkställa inspektioner om djurskyddsövervakaren försummar iakttagandet av de villkor som länsstyrelsen ställt eller annars på ett väsentligt sätt bryter mot sina förpliktelser när det gäller inspektionen. Rätten kan också återkallas av annan grundad anledning.

39 §

Inspektion

På områden som omfattas av hemfriden får i denna paragraf avsedd inspektion utföras eller prov tas endast av en myndighet och endast om det är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller samt om det finns anledning att misstänka att djurets ägare eller innehavare gjort sig skyldig till straffbart förfarande som strider mot denna lag. Djurskyddsövervakaren kan inom gränserna för sin inspektionsrätt vid behov bistå en myndighet vid verkställandet av en inspektion på ett område som omfattas av hemfriden.

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade föreskrifter följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens

rättsordning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring, i djurtransporter samt i slakterier och på slaktplatser.

51 §

Besvär

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket, länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och polisen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

55 §

Djurhållningsförbud

Om någon har meddelats djurhållningsförbud, skall domstolen sända en kopia av protokollat i ärendet till Livsmedelssäkerhetsverket.

58 §

Kostnader

De kostnader som åtgärder enligt 44 § föranleder kan av särskilda skäl betalas i för-

skott av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård. Djurets ägare eller innehavare ansvarar för den slutliga betalningen av kostnaderna enligt 1 mom.

59 §

Arvoden

Samma rätt tillkommer veterinärer som Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen har förordnat och som har utfört en utredning eller undersökning enligt 48 §.

61 §

Skadestånd

Föreskrifterna i 1 och 2 mom. tillämpas också i fråga om ersättande av skada som eventuellt har vållats av en veterinär som Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen har förordnat att utföra uppgifter enligt denna lag samt i fråga om återkrav av ersättningarna.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Länsstyrelsen svarar för att djurskyddsövervakarnas inspektionsrättigheter motsvarar bestämmelserna i 38 §. Av den som före denna lags ikraftträdande har beviljats den rätt som avses i 38 § 1 mom. krävs dock inte genomgång av en kurs för djurskyddsövervakare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 21 januari 2000 om utövning av veterinäryrket (29/2000) 45 § samt
ändras 3—5 och 7—9 §, 10 § 1 mom., 11 §, 12 § 1 mom., 17 § 2 mom., 19—27 §, 28 §
 1 mom., 29 och 32 §, 33 § 3 mom., 34 § 1 mom., 35 och 36 §, 37 § 1 mom., 40 och 41 §, 42 §
 2 och 3 mom., 43 § 2 mom. samt 44 § som följer:

3 §

Legitimation som veterinär med stöd av examen som avlagts i Finland

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket på ansökan personer som har avlagt veterinärmedicine licentiatexamen som baserar sig på veterinärmedicine kandidatexamen, en annan minst treårig lägre högskoleexamen eller en utbildning på motsvarande nivå och till Livsmedelssäkerhetsverket avgett en skriftlig och muntlig veterinärförsäkran. Livsmedelssäkerhetsverket fastställer formuläret för veterinärförsäkran.

4 §

På internationella förpliktelser baserad legitimation som veterinär

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har förvärvat i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet avsedd veterinärkompetens och dessutom avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran. Närmare bestämmelser om den veterinärkompetens som

avses i detta moment kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket på ansökan sådana medborgare i ett nordiskt land som i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt veterinärmedicinsk examen som gett dem rätt att vara verksamma som veterinär i ett nordiskt land. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden har avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas de närmare bestämmelser om legitimation i Finland som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning och överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer (FördrS 2/1994).

Denna lag tillämpas också enligt vad som i fråga om behörighet och rätt att utöva veterinäryrket överenskomms i avtal som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater ingått med en annan part.

5 §

Legitimation som veterinär med stöd av annan utländsk examen

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket i

andra fall än de som avses i 4 § på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt veterinärmedicinsk examen. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden i Finland har avlagt erforderliga kompletterande studier inom området för veterinärmedicinen, förvärvat tillräckliga kunskaper i finska eller svenska samt avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

På de grunder som anges i 1 mom. kan Livsmedelssäkerhetsverket bevilja sådana medborgare i stater utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som har avlagt veterinärmedicinsk examen någon annanstans än i Finland rätt att vara verksam som legitimerad veterinär.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de kompletterande studier och språkkunskaper som förutsätts för legitimation.

7 §

Veterinärmedicine studerande såsom temporär utövare av veterinäryrket

En person som i Finland har avlagt veterinärmedicine kandidatexamen och som har fullgjort erforderliga studieavsnitt inom veterinärmedicine licentiatexamen får före sin legitimation som veterinär temporärt, i högst tre år, utöva veterinäryrket som vikarie för en legitimerad veterinär eller för en sådan veterinär som avses i 8 §. Dessa tre år räknas från den tidpunkt då denna rätt uppkom. Livsmedelssäkerhetsverket kan av särskilda skäl förlänga ifrågavarande tid. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de studieavsnitt som utgör en förutsättning för uppkomsten av denna rätt.

Livsmedelssäkerhetsverket kan av särskilt grundad anledning bevilja sådana personer som i andra stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet studerar till veterinär och som har avlagt studier motsvarande veterinärmedicine

kandidatexamen samt i 1 mom. avsedda studieavsnitt rätt att temporärt utöva veterinäryrket.

8 §

Sådant temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i Finland kan beviljas rätt att vara verksamma som legitimerade veterinärer med stöd av veterinärkompetens som förvärvats i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, får utan legitimation som veterinär temporärt, i högst ett år, vara verksamma som veterinärer efter att till Livsmedelssäkerhetsverket ha gjort en anmälan om temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om anmälan.

9 §

Användning av beteckningen veterinär

Endast veterinärer som legitimerats med stöd av denna lag och personer som avses i 8 § får använda beteckningen veterinär. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas de bestämmelser om användningen av veterinärmedicinska examensbenämningar i Finland som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning.

10 §

Ordinering och köp av läkemedel

Utövare av veterinäryrket har rätt att från apotek ordinera läkemedel för veterinärt eller veterinärvetenskapligt ändamål. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet

kan närmare bestämmelser utfärdas om ordinerings av läkemedel. Bestämmelser om försäljning och annan överlåtelse av läkemedel från läkemedelspartiaffärer till veterinärer finns i läkemedelslagen (395/1987).

11 §

Iakttagande av lagstiftning och tillsynsmyndigheternas föreskrifter

Utövare av veterinäryrket är skyldiga att i sin yrkesutövning utöver gällande lagstiftning iaktta de befällningar som Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen ger i egenskap av tillsynsmyndigheter.

12 §

Anmälnings- och upplysningskyldighet

Utan hinder av sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att i enlighet med Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter lämna anmälningar och statistiska uppgifter om de sjukdomsfall han eller hon behandlat samt sådana av Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen infordrade utredningar och förklaringar som gäller sjukdomsfall eller annars har anknytning till utövningen av veterinäryrket. En legitimerad veterinär som utövar veterinäryrket är dessutom skyldig att underrätta Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen om sin boningsort och adress samt förändringar i fråga om dem.

17 §

Veterinära intyg

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om utfärdandet av intyg och utlåtan.

19 §

Styrning och tillsyn

Ministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

20 §

Utredning av arbetsförmågan

Finns det grundad anledning att anta att en utövare av veterinäryrket på grund av sjukdom, missbruk av rusmedel, nedsatt funktionsförmåga eller någon annan motsvarande orsak blivit oförmögen att utöva sitt yrke, kan Livsmedelssäkerhetsverket ålägga honom eller henne att genomgå läkarundersökning eller undersökningar på sjukhus.

21 §

Utredning av yrkesskickligheten

Finns det grundad anledning att misstänka att en utövare av veterinäryrket har bristande yrkesskicklighet, kan Livsmedelssäkerhetsverket ålägga honom eller henne att för konstaterande av yrkesskickligheten eller annan kompetens genomgå förhör eller ge ett arbetsprov.

22 §

Granskning av mottagningsverksamheten

Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan granska mottagnings-, undersöknings- och vårdutrymmena samt journalhand-

lingarna hos en utövare av veterinäryrket, om detta är nödvändigt för verkställandet av den tillsyn som föreskrivs i denna lag. På samma grunder kan Livsmedelssäkerhetsverket även bestämma att länsstyrelsen skall genomföra denna granskning.

På områden som omfattas av hemfriden får granskning utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som granskningen gäller och om det finns anledning att misstänka att en veterinär i sin yrkesverksamhet gjort sig skyldig till straffbart förfarande.

Vid granskningen kan myndigheterna anlita sakkunniga. De sakkunniga skall vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för granskningen. De sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för granskningen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

23 §

Felaktigt förfarande

Livsmedelssäkerhetsverket kan med beaktande av förseelsens art och omfattning genom sitt beslut meddela en utövare av veterinäryrket närmare föreskrifter för yrkesutövningen, tills vidare eller för viss tid begränsa rätten att utöva yrket eller tills vidare eller för viss tid frånta utövaren av veterinäryrket denna rätt, om denne har

1) försummat någon skyldighet enligt 10 § 2 mom., 11—16 eller 18 §,

2) fullgjort uppgifter för vilka hans eller hennes utbildning och yrkesskicklighet skall anses otillräcklig eller verksamhetsmöjligheter begränsade, eller

3) annars handlat felaktigt eller klandervärt vid utövningen av veterinäryrket.

24 §

Oförmögenhet att utöva yrke

Har en utövare av veterinäryrket på grund av sjukdom, missbruk av rusmedel, nedsatt funktionsförmåga eller någon annan motsvarande orsak blivit oförmögen att utöva sitt yrke, kan Livsmedelssäkerhetsverket tills vidare begränsa rätten att utöva yrket eller tills vidare frånta utövaren av veterinäryrket denna rätt.

25 §

Brott i samband med yrkesutövningen

Om en utövare av veterinäryrket har dömts till fängelsestraff för ett brott som har begåtts i yrkesutövningen och domstolens dom har vunnit laga kraft samt om det av de med brottet sammanhängande omständigheterna framgår att personen i fråga är ovärdig det förtroende som han eller hon bör åtnjuta, kan Livsmedelssäkerhetsverket för viss tid eller, om omständigheterna är synnerligen försvårande, för alltid frånta denna person rätten att utöva veterinäryrket.

Om en utövare av veterinäryrket som innehar tjänst hos staten, en kommun eller en samkommun på grund av brott har dömts till skiljande från tjänsteutövning eller avsättning, skall 1 mom. iaktas på motsvarande sätt.

Domstolen skall utan dröjsmål till Livsmedelssäkerhetsverket sända en kopia av protokollet och domen i mål som avses i 1 och 2 mom.

Redan innan domstolens dom varigenom en utövare av veterinäryrket har dömts till fängelsestraff, avsättning eller skiljande från tjänsteutövning har vunnit laga kraft, kan Livsmedelssäkerhetsverket förbjuda utövaren av veterinäryrket att utöva yrket.

26 §

Temporära administrativa säkerhetsåtgärder

Vid behandlingen av ärenden som avses i 20—25 § kan Livsmedelssäkerhetsverket vid behov temporärt förbjuda en utövare av vete-

rinäryrket att utöva yrket eller temporärt begränsa rätten att utöva yrket.

27 §

Fråntagande av rätt att utöva yrke när en utövare av veterinäryrket själv anhåller därom

Livsmedelssäkerhetsverket kan på begäran av en utövare av veterinäryrket begränsa rätten att utöva veterinäryrket eller helt och hållet frånta vederbörande denna rätt.

28 §

Återställande av rätt att utöva yrke

Om en utövare av veterinäryrket för viss tid eller tills vidare har fråntagits rätten att utöva yrket eller om denna rätt har begränsats, kan personen i fråga hos Livsmedelssäkerhetsverket ansöka om återställande av rätten att utöva yrket eller slopande av begränsningen av denna rätt, om den omständighet som ledde till förlust eller begränsning av rätten att utöva yrket inte längre föreligger.

29 §

Skriftlig varning

Har en utövare av veterinäryrket vid utövningen av yrket handlat mot lag eller med stöd av lag utfärdade bestämmelser, i sin uppgift annars gjort sig skyldig till felaktighet eller försummelse eller uppfört sig olämpligt, och är felaktigheten eller försummelsen inte av sådan art att den bör leda till åtal vid domstol, kan Livsmedelssäkerhetsverket ge utövaren av veterinäryrket en skriftlig varning.

32 §

Veterinärregister

I syfte att sköta de tillsynsuppgifter som anges i denna lag för Livsmedelssäkerhetsverket register över dem som utövar veteri-

näryrket. När en utövare av veterinäryrket antecknas i veterinärregistret ger Livsmedelssäkerhetsverket utövaren ett identifikationsnummer.

Uppgifter som skall föras in i registret är:

1) namn, personbeteckning, identifikationsnummer, legitimationsdatum och information om eventuell specialveterinärexamen i fråga om utövare av veterinäryrket,

2) arbetsplats- och kontaktinformation samt verksamhet som självständig yrkesutövare i fråga om utövare av veterinäryrket,

3) tid under vilken en veterinärmedicine studerande med stöd av 7 § har rätt att temporärt utöva veterinäryrket,

4) tid under vilken en utövare av veterinäryrket med stöd av 8 § temporärt tillhandahåller veterinärtjänster,

5) temporär begränsning eller temporärt förbudande av rätten att utöva yrket, och

6) tills vidare gällande begränsning eller förbudande av rätten att utöva yrket.

Livsmedelssäkerhetsverket kan i veterinärregistret föra in uppgifter som förutsätts av skötseln av tillsynsuppgifterna enligt denna lag och som gäller varning eller bötes- eller fängelsestraff som en utövare av veterinäryrket tilldelats eller ådömts i sin yrkesutövning samt avsättning eller skiljande från tjänsteutövning. Dessa uppgifter kan i likhet med uppgifterna enligt 2 mom. föras in i registret även om beslutet i respektive fall inte vunnit laga kraft.

33 §

Förvaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret och utlämnande av uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket kan ur veterinärregistret per telefon lämna upplysningar om rätten för en utövare av veterinäryrket att utöva yrket eller om denna rätt har begränsats eller fråntagits temporärt eller tills vidare.

34 §

Veterinärförteckning

Livsmedelssäkerhetsverket publicerar utifrån de uppgifter som anges i 32 § 2 mom. en veterinärförteckning avsedd för allmänheten. Veterinärförteckningen får inte utan samtycke av en utövare av veterinäryrket innehålla hans eller hennes hemadress eller personbeteckning. Veterinärförteckningen sänds årligen avgiftsfritt till länsstyrelserna, apoteken och läkemedelspartiaffärerna. Den kan också avgiftsfritt ges myndigheterna, apoteken och läkemedelspartiaffärerna i elektronisk form.

Livsmedelssäkerhetsverket betalar ständiga sakkunniga ett arvode för utförda uppdrag samt resekostnadsersättning.

37 §

Vite

En utövare av veterinäryrket som försummar skyldigheten att iaktta de bestämmelser som avses i 11 §, anmälnings- och upplysningsskyldigheten enligt 12 § eller skyldigheten enligt 15 § att föra och förvara journalhandlingar kan av Livsmedelssäkerhetsverket vid vite åläggas att iaktta sin skyldighet.

35 §

Hörande

Innan sådana ärenden som avses i 20—25 eller 29 § avgörs slutligt skall Livsmedelssäkerhetsverket ge utövaren av veterinäryrket tillfälle att avge förklaring i saken.

40 §

Rätt att få uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelserna har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter, en samkommuns myndigheter, andra offentligrättsliga samfund samt apotek och läkemedelspartiaffärer på begäran avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som behövs för att uppgifterna enligt denna lag skall kunna utföras.

36 §

Sakkunniga

Vid avgörande av i 20, 21, 23—25 eller 29 § avsedda ärenden kan Livsmedelssäkerhetsverket anlita ständiga sakkunniga som kallats för detta ändamål. De ständiga sakkunniga skall vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder sådan vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap som är av betydelse för Livsmedelssäkerhetsverket. Den som samtyckt till att vara ständig sakkunnig är skyldig att på Livsmedelssäkerhetsverkets begäran ge sakkunnighjälp inom det område som han eller hon företräder.

De ständiga sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för givandet av sakkunnighjälp. De är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

41 §

Kungörelse i den officiella tidningen samt anmälan till apotek och läkemedelspartiaffärer

Livsmedelssäkerhetsverket skall utan dröjsmål införa en kungörelse i den officiella tidningen om begränsad, fräntagen eller återställd rätt att utöva yrket.

Livsmedelssäkerhetsverket skall dessutom underrätta apoteken och läkemedelspartiaffärerna om fräntagen eller begränsad rätt att köpa eller ordinera läkemedel samt om fräntagen eller återställd och vid behov också om begränsad rätt att utöva veterinäryrket.

42 §

Rätt att vara verksam som specialveterinär

Rätt att vara verksam som specialveterinär beviljar Livsmedelssäkerhetsverket i enlighet med lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992) på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har avlagt en examen som motsvarar specialveterinärexamen.

Rätt att vara verksam som specialveterinär kan Livsmedelssäkerhetsverket i andra fall än de som avses i 2 mom. bevilja personer som någon annanstans än i Finland har avlagt en examen som motsvarar specialveterinärexamen. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden i Finland har avlagt erforderliga kompletterande studier inom området för veterinärmedicinen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms närmare om de kompletterande studierna.

43 §

Behörighet för vissa tjänster och befattningar

En tjänst eller en befattning kan temporärt skötas av en person som avses i 7 eller 8 §,

om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

44 §

Läroanstaltens anmälningsskyldighet

Den läroanstalt där de studieavsnitt som ligger till grund för den i 7 § 1 mom. avsedda rätten har fullgjorts skall omedelbart underätta Livsmedelssäkerhetsverket om fullgörandet.

Denna lag träder i kraft den 200 .

I 3 § avsedd lägre högskoleexamen eller utbildning på motsvarande nivå krävs inte av den som avlagt veterinärmedicine licentiatexamen i enlighet med förordningen om veterinärmedicinska examina (298/1978).

För temporär rätt att utöva yrket krävs inte i 7 § avsedd veterinärmedicine kandidatexamen av den som med stöd av övergångsbestämmelserna i lagen om ändring av universitetslagen (715/2004) studerar för en veterinärmedicine licentiatexamen i enlighet med förordningen om veterinärmedicinska examina (298/1978).

Den som före denna lags ikraftträdande har beviljats rätt att utöva veterinäryrket har rätt att fortsätta sin yrkesutövning.

De som kallats till ständiga sakkunniga med stöd av 36 § före lagens ikraftträdande fortsätter i sitt uppdrag tills Livsmedelssäkerhetsverket bestämmer något annat.

6.

Lag**om ändring av veterinärvårdslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i veterinärvårdslagen av den 17 augusti 1990 (685/1990) 24 §,
ändras 4, 5 och 10 §, 14 § 2 mom., 17 § 3 mom., 20 och 21 §,
 av dem 17 § 3 mom. sådant det lyder i lag 194/1993, samt
fogas till lagen en ny 4 a § som följer:

4 §

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

4 a §

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

5 §

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

10 §

Kommunalveterinären skall vara en legitimerad veterinär och insatt i de uppgifter som hör till tjänsten. Närmare bestämmelser om behörighetsvillkoren för kommunalveterinärtjänster utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

 Arvodena är pensionsgrundande förvärvs-

inkomster för kommunalveterinärerna. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om på vilket sätt arvodena skall beaktas som pensionsgrundande för kommunalveterinärerna.

17 §

 Har en legitimerad veterinär som är verksam som självständig yrkesutövare inte något fast driftställe, skall han eller hon göra motsvarande anmälan till länsstyrelsen i det län där han eller hon huvudsakligen ämnar bedriva privat veterinärvårdsverksamhet. Om anmälningsplikt för personer som utan legitimation som veterinär temporärt tillhandahåller veterinärtjänster bestäms i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket.

20 §

Om det inom privat veterinärvårdsverksamhet förekommer avsevärda brister eller missförhållanden, kan Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att verksamheten skall avbrytas tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpna.

21 §

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen kan i enskilda fall meddela kommunalveterinärerna föreskrifter som behövs för ge-

nomförandet av annan veterinärvård än den kommunala. föra uppgifter som hänför sig till den veterinärvård som nämns i 1 mom.

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen kan ålägga en kommunalveterinär att ut- _____ Denna lag träder i kraft den _____ 200 .

7.

Lag**om ändring av lagen om djursjukdomar**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) 5, 10, 12, 13 a och 14 §, 15 § 5 mom., 21 § 1 mom. samt 21 a § 1 mom.,

av dem 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 424/1994, 10 §, 21 § 1 mom. och 21 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 809/1992, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 809/1992 och 424/1994, 13 a § sådan den lyder i nämnda lag 424/1994 och 15 § 5 mom. sådant det lyder i lag 1000/1999, samt

fogas till lagen nya 12 b—12 h § som följer:

5 §

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Länsstyrelsen och länsveterinären, som lyder under den, svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Kommunalveterinären svarar på kommunens område för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Besiktningsveterinären svarar vid slakteriet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Livsmedelssäkerhetsverket kan förordna länsveterinären och länsstyrelsen kommunalveterinären att även utanför sitt tjänsteområde handha en viss uppgift som hör till denna lags verkställighet. Livsmedelssäkerhetsverket kan i anslutning till en dylik uppgift ålägga även en annan veterinär att utföra en verk-

ställande uppgift, såsom avlivning av ett djur, avspärning av ett område eller någon annan motsvarande uppgift. En sådan annan veterinär som utför en uppgift som Livsmedelssäkerhetsverket ålagt honom eller henne skall vid utförandet av uppgiften iaktta vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På en veterinär tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar samt vad som i skadeståndslagen (412/1974) bestäms om offentligt samfunds och tjänstemans skadeståndsansvar. Administrativa beslut om nödvändiga åtgärder fattas av den myndighet som svarar för verkställigheten av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I denna paragraf avsedda veterinärer är skyldiga att i uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag följa föreskrifter som utfärdas av Livsmedelssäkerhetsverket.

10 §

En i 5 § avsedd veterinär skall informera om förekomsten av samt säkerhetsåtgärderna i fråga om en i 3 § 2 mom. avsedd djursjukdom eller sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland, om detta är nödvändigt för att förhindra sjukdomens spridning. Informationen kan vara allmän el-

ler gälla endast en viss person eller grupp, såsom djurägare vars djur löper risk för att insjukna från samma smittkälla.

Närmare bestämmelser om informationen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 §

I syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget kan

1) bestämmas att djur skall undersökas, vaccineras eller annars behandlas,

2) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud gällande djurhållning,

3) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud gällande handel med och förmedling av djur samt ordnandet av sådan verksamhet,

4) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud gällande djurutställningar, djurtävlingar eller andra motsvarande tillställningar,

5) meddelas om nödvändiga åtgärder gällande förvaring, hantering och användning av gödsel och urin av djur,

6) bestämmas om användningen av utrustning och redskap som används på platser där djur hålls samt om nödvändiga metoder för att rengöra och desinficera dem,

7) meddelas nödvändiga begränsningar eller förbud gällande besök på platser där djur hålls,

8) meddelas nödvändiga villkor eller begränsningar eller förbud gällande anläggningar som bedriver slakt av djur samt anläggningar som hanterar foder, animaliska produkter eller animaliskt avfall som anläggningarna skall iaktta i sin verksamhet,

9) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud som skall iakttas vid sådan användning av döda djur och delar av djur samt animaliskt avfall som är förenad med fara för spridning av djursjukdomar, samt

10) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud som skall iakttas vid överlåtelse och användning av sådana matrester till djurfoder vilka är av animaliskt ursprung.

Närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor

och begränsningar utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I enskilda fall fattar Livsmedelsverket beslut om 1 mom. avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar.

I en i 2 mom. avsedd förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom föreskrivas att länsveterinären, kommunalveterinären eller besiktningsveterinären inom ramen för de befogenheter som föreskrivits i 5 § i Livsmedelssäkerhetsverkets ställe i enskilda fall fattar beslut om i 1 mom. avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor och begränsningar. I nämnda förordning skall då dessutom utfärdas närmare bestämmelser om användningen av nämnda myndigheters beslutsbefogenheter.

12 b §

I syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget skall djurets ägare eller innehavare märka djuren med tanke på deras identifiering samt spårningen av deras ursprung och rörlighet.

Närmare bestämmelser om vilka djur som skall märkas och på vilket sätt utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 c §

I syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget är ägare och innehavare av djur samt personer som deltar i handel med samt förmedling och transport av djur skyldiga att föra förteckning över de djur som de äger, innehar, transporterar, köper och överlåter. I förteckningen skall införas djurslag och antalet djur samt uppgifter om djurens ålder, födelse, död, märkning, ursprung och i fråga om djur som förflyttas uppgifter om destination och transport. Dessutom är djurets ägare och innehavare samt personer som deltar i handel med samt förmedling och transport av djur skyldiga att ge de myndigheter som anges i 5 § sådana uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av denna lag och för tillsynen över att lagen följs.

Närmare bestämmelser om vilka djur som skall föras in i förteckningen i enlighet med 1 mom., förteckningens innehåll, form och för-

varing samt lämnande av de i 1 mom. avsedda uppgifterna till myndigheterna utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 d §

I syfte att bekämpa och förebygga djursjukdomar kan arrangeras och genomföras program för hälsokontroll av djur som omfattar i 12 § 1 mom. avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor eller begränsningar gällande förfaranden som iaktas i djurhållningen, såsom förflyttningar av djur, utfodring av djur eller regelbundna undersökningar av djur. Det är frivilligt för djurhållningsenheterna att höra till program för hälsokontroll. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan bestämmas att det är obligatoriskt att höra till ett program för hälsokontroll om det är nödvändigt för bekämpning av i 3 § 2 mom. avsedda djursjukdomar eller genomförande av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Program för hälsokontroll inrättas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas också närmare bestämmelser om de i 1 mom. avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor och begränsningar som ingår i det program som skall upprättas samt om vilka djurhållningsenheter, djur och djursjukdomar programmet gäller. I en förordning av jord- och skogsbruksministeriet om inrättande av ett program för hälsokontroll kan dessutom i fråga om djurhållningsenheten regleras produktionsformen, antalet djur, djurens hälsotillstånd och förutsättningarna för att en djurhållningsenhet skall höra till ett program när det gäller undersökningar för att klarlägga hälsotillståndet samt innehållet av i 12 e § avsedda anmälningar och förfarandet vid anmälan.

12 e §

Den person som är ansvarig för en djurhållningsenhet kan ansluta djurhållningsenheten till ett i 12 d § avsett frivilligt program för hälsokontroll genom att lämna en skriftlig anmälan om detta till kommunalveterinären. Har villkor ställts för att en enhet skall kunna höra till ett frivilligt program för hälsokon-

troll, fattar kommunalveterinären beslut om godkännandet. Enligt en i 12 d § 1 mom. avsedd förordning av jord- och skogsbruksministeriet skall de djurhållningsenheter som hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll anmäla sig till kommunalveterinären.

Har villkor ställts för att en djurhållningsenhet skall få höra till ett program för hälsokontroll, kan en djurhållningsenhet uteslutas ur programmet om dessa villkor inte längre uppfylls och denna situation inte är tillfällig. Vidare kan en djurhållningsenhet uteslutas ur ett frivilligt program för hälsokontroll om den inte iakttar i 12 d § avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor eller begränsningar i enlighet med programmet för hälsokontroll. Beslut om uteslutande ur ett program för hälsokontroll fattar länsveterinären på föredragning av kommunalveterinären. Den person som är ansvarig för en djurhållningsenhet kan på eget initiativ anmäla att djurhållningsenheten lämnar ett frivilligt program för hälsokontroll. Anmälan om utträde skall göras skriftligen till kommunalveterinären.

Ovan i 1 och 2 mom. avsedda anmälningar skall åtminstone innehålla uppgifter om de djur som hålls i djurhållningsenheten, djurägare, ägarens adress och övriga kontaktuppgifter samt djurhållningsenhetens adress och eventuellt lägenhetssignum. Kommunalveterinären skall tillställa länsveterinären och Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om de djurhållningsenheter som anslutit sig till eller godkänts för programmet för hälsokontroll, de djurhållningsenheter som anmält sig till honom eller henne och som hör till det obligatoriska programmet för hälsokontroll samt de djurhållningsenheter som utträtt ur det frivilliga programmet för hälsokontroll. Länsveterinären skall tillställa kommunalveterinären och Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om de djurhållningsenheter som uteslutits ur programmet för hälsokontroll.

12 f §

Om godkännande och övervakning av anläggningar för bearbetning av döda djur, delar av dem eller animaliskt avfall bestäms i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser

för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (*biproduktförordningen*).

Behöriga myndigheter enligt biproduktförordningen i fråga om de i 1 mom. nämnda anläggningarna är de myndigheter som avses i 5 §. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om behörigheten att godkänna och övervaka anläggningar.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom utfärdas närmare bestämmelser om de frågor gällande godkännande eller övervakning av anläggningar som avses i 1 mom. eller förteckningar över godkända anläggningar som medlemsstaterna enligt biproduktförordningen skall fatta beslut om.

En i artikel 26 i biproduktförordningen avsedd riksomfattande förteckning över godkända anläggningar förs av Livsmedelssäkerhetsverket.

12 g §

Sådana djur och animaliska produkter som kan föranleda risk för spridning av en i 3 § 2 mom. avsedd djursjukdom eller en sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland, får importeras från andra medlemsstater inom Europeiska unionen till Finland eller exporteras från Finland till andra medlemsstater inom Europeiska unionen endast av en aktör som har antecknats i Livsmedelssäkerhetsverkets register.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas sådana i Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsatta närmare bestämmelser om de djur och animaliska produkter i fråga om vilka gäller att 1 mom. tillämpas på import och export av dem.

En aktör skall registreras om aktören uppfyller villkoren för registrering. En förutsättning för att en aktör skall kunna införas i registret som djurimportör är att aktören har tillgång till utrymmen där djuren vid behov kan hållas isolerade. Förutsättningar för införande av en aktör i registret som exportör av varor är att verksamheten står under regelbunden övervakning av en veterinär och att aktören har ett av en veterinär godkänt egenkontrollprogram genom vilket säkerställs att de varor som exporteras uppfyller de krav

som gäller dem.

Registrering söks skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för registrering och förfarandet vid ansökan om registrering.

Registreringen gäller till utgången av januari följande år. Registreringen förnyas på ansökan om aktören fortfarande uppfyller förutsättningarna för registrering.

12 h §

I det register som avses i 12 g § skall införas

- 1) aktörens namn och adress,
- 2) den djurart eller vara för vilken aktören har registrerats som exportör eller importör,
- 3) den stat från vilken djuren eller varorna avses bli importerade, samt
- 4) den veterinär som övervakar exporten.

Uppgifterna skall utplånas ur registret inom tre år efter att registreringen upphört att gälla.

På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användande och utlämnande av uppgifterna i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

13 a §

Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan förena en anmodan enligt denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den om att en importör skall vidta åtgärder som rör produkter som underkänts vid importinspektion med hot om att de åtgärder som importören försummat att vidta kommer att vidtas på dennes bekostnad. I ärenden som gäller hot om tvångsutförande iakttas i övrigt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

14 §

Karantän som krävs vid verkställigheten av denna lag skall vara godkänd av Livsmedelssäkerhetsverket. En förutsättning för godkännande av en karantän är att den enskilda karantänen eller karantänsstationen, med beaktande av krav som de djur som vid respektive tidpunkt hålls i karantänen ställer, är på

så sätt planerad, placerad, byggd, utrustad och skött och dess verksamhet och övervakning på så sätt ordnad att djursjukdomar inte kan spridas utanför karantänen.

Livsmedelssäkerhetsverket kan helt eller delvis återkalla ett beslut som det fattat om godkännande av en karantän, om risken för spridning av en djursjukdom inte på annat sätt kan hindras. Godkännandet kan dessutom återkallas om villkoren för godkännande av karantänen inte längre uppfylls och karantänens ägare trots uppmaning från Livsmedelssäkerhetsverket inte inom utsatt tid har avhjälpt bristen. Ett godkännande kan också återkallas för viss tid.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av en i 1 mom. avsedd karantän utfärdas vid behov genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Utöver vad som bestäms i 3 mom. skall anläggningar där animaliskt avfall behandlas och djurfoder eller foderråvaror tillverkas be-

tala en avgift till staten för sådan tillsyn enligt denna lag som har ålagts Livsmedelssäkerhetsverket. Avgiften skall fastställas i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller internationella avtal som är bindande för Finland.

21 §

Ansökan om ersättningar enligt denna lag skall göras hos Livsmedelssäkerhetsverket, som beslutar om beviljande av dem. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som berättigar till ersättning enligt denna lag har vidtagits.

21 a §

Om sökandens rätt till ersättning är uppenbar, kan Livsmedelssäkerhetsverket betala förhandsersättning till sökanden.

Denna lag träder i kraft den 200 .

8.

Lag**om ändring av lagen om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 16 december 1960 om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig (488/1960) 2 § 1 mom. samt 3—12, 12 a, 13 och 14 §, av dem 12 a § sådan den lyder i lag 35/1971,

fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 35/1971, ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

2 §

Under de omständigheter som avses i 1 § är de i landet fast bosatta legitimerade veterinärer, vilka inte har fyllt femtio år, samt veterinärmedicine kandidater och veterinärmedicine studerande på förordnande av Läkemedelssäkerhetsverket skyldiga att handha sådana veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av sjukdomsläget. Av statens medel betalas till den som utför ett sådant uppdrag ett av Livsmedelssäkerhetsverket fastställt skäligt arvode. Vid utförande av ovan nämnda uppdrag skall den person som förordnats för uppdraget iakttä vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På den som utför uppdraget tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon deltar i skötseln av de uppgifter som

avses i denna paragraf. Orsakar den person som har förordnats för uppdraget vid utförandet av uppdraget genom misstag eller försummelse skada, tillämpas vad som i skadeståndslagen (412/1974) bestäms om offentligt samfunds och tjänstemans skadeståndsansvar.

3 §

I syfte att bekämpa epizooti och minska faran för spridning via verksamheten vid inrättningar som bedriver slaktning av djur, kvarnar, inrättningar som hanterar foder eller animaliska produkter eller andra motsvarande inrättningar, kan Livsmedelssäkerhetsverket utöver vad som föreskrivs i 12 § i enskilda fall utfärda föreskrifter om

- 1) nödvändiga begränsningar som gäller personers rätt att röra sig i inrättningar,
- 2) nödvändiga åtgärder för att vid inrättningar effektivisera desinfektionsåtgärder,
- 3) nödvändiga åtgärder för desinfektion av transportfordon och transportkärl som hör till inrättningarnas verksamhetsområde,
- 4) nödvändiga åtgärder för effektivare isolering av djur, samt
- 5) åtgärder för oskadliggörande av sådana avfallsprodukter från inrättningarna vilka anses farliga.

4 §

Om det är nödvändigt för bekämpande av

epizooti skall personer och deras klädesplagg och tillhörigheter desinfekteras och rengöras i tillräcklig grad för bekämpande av sjukdomen. Sjukhus, bastur, tvättinrättningar och desinfektionsanstalter är vid behov skyldiga att delta i sådana nödvändiga rengörings- och desinfektionsåtgärder som avses i detta moment.

Närmare bestämmelser om de i 1 mom. avsedda åtgärderna samt om skyldigheten för sjukhus, bastur, tvättinrättningar och desinfektionsanstalter att utföra dessa åtgärder utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om ett djurstall eller en anordning eller ett transportmedel som används för transport av djur har kommit i beröring med eller om det finns anledning att misstänka att dessa kommit i beröring med ett i denna lag avsett smittämne av epizooti, skall ägaren eller innehavaren för bekämpning av sjukdomen i tillräcklig grad rengöra och desinfektera dem. Om det finns grundad anledning att misstänka att ett djurstall eller en anordning eller ett transportmedel som används för transport av djur kommit i beröring med smittämne av epizooti, kan Livsmedelssäkerhetsverket i syfte att bekämpa sjukdomen genom sitt beslut bestämma om nödvändiga rengörings- och desinfektionsmetoder.

5 §

Under i 1 § avsedda omständigheter kan genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet för bekämpande av epizooti föreskrivas om nödvändiga begränsningar och förbud som gäller utövande av kringföringshandel med djur och förande av djur till djurutställningar eller andra motsvarande tillställningar samt anordnande av sådana tillställningar.

6 §

Om slaktning och köttbesiktning bestäms i livsmedelslagen (/2005). Sådana bestämmelser om slaktning och köttbesiktning av djur från ett i 7 § avsett smittoområde, vilka avviker från bestämmelserna i livsmedelslagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

7 §

I denna lag och i föreskrifter som utfärdats med stöd av den avses med

1) *smittoområde* ett område där epizooti förekommer,

2) *skyddszon* ett område, som uppenbart hotas av i 1 § avsedd spridning av epizooti eller ett område, dit sjukdomen hotar att sprida sig från smittoområdet,

3) *avväjningsområde* ett område som omfattar smittoområdet och skyddszonen.

Bestämmelser om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Om det inte är nödvändigt att inom smittoområdet eller skyddszonen tillämpa alla i 9—11 § avsedda begränsningar och förbud, kan i en förordning om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon utfärdas närmare bestämmelser om vilka av de i 9—11 § avsedda begränsningarna eller förbuden som tillämpas inom området. Genom förordning kan också närmare bestämmelser utfärdas om de förutsättningar utgående från vilka länsveterinären eller kommunalveterinären med stöd av 9 eller 10 § kan bevilja tillstånd till avvikelser från gällande begränsningar och förbud.

Bestämmelser om återkallande av områdesförklarande för smittoområde eller skyddszon utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Om ett återkallande inte kan ske genom att helt upphäva de i 9—11 § avsedda begränsningar och förbud som tillämpas inom smittoområdet eller skyddszonen, kan närmare bestämmelser om gradvis avlägsnande av begränsningar utfärdas i en förordning om återkallande av ett områdesförklarande för smittoområde eller skyddszon.

8 §

Om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon eller återkallande av ett områdesförklarande för sådant område eller zon skall på behörigt sätt och i tillräcklig utsträckning informeras i den kommun där smittoområdet eller skyddszonen är belägen. Om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon skall dessutom anslag uppsättas vid områdets gränser vid allmänna kommu-

nikationsleder eller, om smittoområdet omfattar en enskild lägenhet, vid de vägar som leder till denna lägenhet. Livsmedelssäkerhetsverket svarar för informationen i den kommun där avvärningsområdet är beläget. För informationen vid områdets gränser och vid vägarna svarar länsveterinären, kommunalveterinären eller en till uppgiften förordnad i 2 § avsedd person.

9 §

Utan ett i 7 § 2 mom. avsett tillstånd som meddelas genom beslut av kommunalveterinären eller länsveterinären får inom ett avvärningsområde inte

- 1) bedrivs handel med djur,
- 2) anordnas offentliga nöjen, utställningar, föreställningar, tävlingar, allmänna sammanträden, auktioner, marknader, torgdagar eller andra motsvarande offentliga tillställningar, eller
- 3) till bete användas allmänna eller samfälliga betesmarker.

Utan i 1 mom. avsett tillstånd får inte andra personer än de som ombesörjer boskapsskötseln besöka sådana platser inom avvärningsområdet där djur hålls.

Vad som föreskrivs i 2 mom. gäller även sådana inspektionsbesök som tillsynsmyndigheterna sedvanliga förhållanden gör på platser där djur hålls.

Med hot om avlivning är det förbjudet att hålla hundar och katter lösa inom avvärningsområdet.

Om det för bekämpande av epizooti är nödvändigt kan Livsmedelssäkerhetsverket genom sitt beslut bestämma att verksamheten vid en läroanstalt inom avvärningsområdet skall inställas.

10 §

Utan ett i 7 § 2 mom. avsett tillstånd som meddelas genom beslut av kommunalveterinären eller länsveterinären förbjuds inom smittoområdet utöver vad som bestäms i 9 §

- 1) persontrafik från och till området,
- 2) persontrafik från och till en sådan lägenhet, där djur insjuknat eller befaras ha insjuknat i epizooti,
- 3) transport av djur, oberoende delar av dem, råprodukter, avfall och andra varor, ämnen och föremål från och till området,

4) transport av djur, oberoende delar av dem, råprodukter, avfall och andra varor, ämnen och föremål från och till en sådan lägenhet, där djur insjuknat eller befaras ha insjuknat i epizooti,

5) användningen av till klövdjur hörande handjur för seminering eller betäckning av djur, som hör till annan besättning, samt

6) användningen av allmänna och samfälliga vägar till att driva boskap och att släppa fram boskap till sådant vattendrag eller dike, längs vilket smittan kan spridas.

För bekämpande av epizooti kan genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivas nödvändiga förbud eller begränsningar gällande postbefordring från smittoområdet till en plats utanför detsamma.

11 §

Utan i 7 § 2 mom. avsett tillstånd som kommunalveterinären eller länsveterinären meddelat genom sitt beslut får djur föras från en skyddszon till en plats utanför avvärningsområdet endast för slakt.

Sädesvätska av klövdjur får inte utan tillstånd som Livsmedelssäkerhetsverket meddelat genom sitt beslut föras från en skyddszon till en plats utanför avvärningsområdet.

12 §

Har en produkt, ett preparat, en förnödenhet eller annan egendom av mindre värde kommit i beröring med ett djur som har insjuknat i epizooti eller som misstänks ha insjuknat eller annars med ett epizootiskt smittämne, skall ägaren eller innehavaren förstöra den eller behandla den så, att risk för spridning av sjukdomen inte längre föreligger.

Närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda produkter, preparat och förnödenheter samt annan egendom av mindre värde samt om förstörande och behandling av dem liksom om användningen av dessa produkter, preparat och förnödenheter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om det är nödvändigt för bekämpande av epizooti kan Livsmedelssäkerhetsverket i enskilda fall genom sitt beslut förordna att i 1 mom. avsedda produkter, preparat och förnödenheter upplagas under en i beslutet an-

given tid. I beslutet kan meddelas även andra förordnanden gällande upplagringen, vilka är nödvändiga för bekämpande av sjukdomen och förhindrande av dess spridning.

12 a §

Under de omständigheter som avses i 1 § är sådana laboratorier som har godkänts för kontroll av livsmedel och som står under en veterinärs ledning eller övervakning skyldiga att mot en av Livsmedelssäkerhetsverket fastställd skälig ersättning utföra sådana undersökningar rörande diagnostisering och förebyggande av sjukdomar samt konstaterande av huruvida livsmedel är dugliga som näring, som laboratoriet inte i vanliga fall är skyldigt att utföra.

Närmare bestämmelser om den i 1 mom. avsedda skyldigheten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

För egendom som i enlighet med 12 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den förstörts eller som behandlats så att den förskämts har ägaren rätt att av statens medel få ersättning enligt gängse värde. Ersättning söks skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsver-

ket. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som avses i denna paragraf har vidtagits. Kan den förskämda egendomen helt eller delvis utnyttjas, avdras egendomens återstående bruksvärde från det belopp som skall ersättas.

Om det prövas skäligt har ägaren dessutom rätt till i 1 mom. avsedd ersättning för egendom som i enlighet med bestämmelser som meddelats med stöd av 12 § 2 mom. har använts så att den förskämts.

14 §

För rengörings- och desinfektionsarbeten liksom också för isolering av djur samt för avlivning och bortskaffande av djur enligt denna lag eller enligt bestämmelser som meddelats med stöd av den eller angående vilka åtgärder förordnats i beslut som fattats med stöd av denna lag, har ägaren rätt till skälig ersättning av statens medel, till den del ersättning inte betalas med stöd av lagen om djursjukdomar. Ersättning söks skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som avses i denna paragraf har vidtagits.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 18 november 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

1.

Lag**om ändring av lagen om veterinär gränskontroll**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996) 30 § 1 mom.,
ändras 4 §, rubriken för 3 kap., 8 §, 17 § 2 mom., 18 §, 19 § 1 och 2 mom., 21 § och 25 § 2 och 3 mom. samt
fogas till lagen en ny 8 a § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *gränsveterinär* en legitimerad veterinär som är i vederbörande ministeriums tjänst och utför uppgifter enligt denna lag eller som vederbörande ministerium har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag och vikarien för en sådan veterinär, samt
- 2) *tillsynsmyndighet* vederbörande ministerium, gränsveterinär, tullverket, länsstyrelsen, en i 10 § 2 mom. avsedd annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunmyndighet med vilken vederbörande ministerium har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar samt kommunalveterinär som utför uppgifter som avses i 18 §.

Föreslagen lydelse

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *gränsveterinär* en legitimerad veterinär som är i *Livsmedelssäkerhetsverkets* tjänst och utför uppgifter enligt denna lag eller som *Livsmedelssäkerhetsverket* har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag och vikarien för en sådan veterinär, samt
- 2) *tillsynsmyndighet* *Livsmedelssäkerhetsverket*, gränsveterinär, tullverket, länsstyrelsen, en i 10 § 2 mom. avsedd annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunmyndighet med vilken *jord- och skogsbruksministeriet* har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar samt kommunalveterinär som utför uppgifter som avses i 18 §.

3 kap

Kontrollmyndigheter

8 §

Myndigheter som utför veterinär gränskontroll

Vederbörande ministerium sköter om ordnandet av veterinära gränskontroller. Veterinära gränskontroller utförs av en gränsveterinär som är anställd vid vederbörande ministerium eller som ministeriet har bemyndigat att utföra uppgiften.

En veterinär som vederbörande ministerium har bemyndigat som gränsveterinär står i denna uppgift under vederbörande ministeriums styrning och tillsyn och handlar under tjänsteansvar.

Vid kontrollen kan assisterande personal anlitas.

3 kap.

Myndigheter

8 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

8 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket svarar för ordnandet av veterinär gränskontroll samt leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. Veterinära gränskontroller utförs av en gränsveterinär som är anställd vid Livsmedelssäkerhetsverket eller som Livsmedelssäkerhetsverket har bemyndigat att utföra uppgiften.

En av Livsmedelssäkerhetsverket bemyndigad gränsveterinär står i denna uppgift under Livsmedelssäkerhetsverkets ledning och tillsyn och handlar under tjänsteansvar.

Vid kontrollen kan assisterande personal anlitas.

17 §

Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört

Om en kommunal myndighet eller en samkommunsmyndighet med vilken vederbörande ministerium har kommit överens om utförande av kontroller, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, skall den överföra frågan till behandling vid vederbörande ministerium.

18 §

Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor

Vederbörande ministerium kan bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vilka observeras medföra eller om vilka det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av djursjukdomar skall föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som ministeriet godkänner, avlivas eller destrueras. Samma förfarande tillämpas också på avkomma, embryon och köns-celler av djur som införts på ovan nämnda sätt samt på produkter som härrör från djuren.

Om djur eller varor som avses i 1 mom. konstateras medföra eller om det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av sådana djursjukdomar som med stöd av lagen om djursjukdomar (55/80) har angetts som djursjukdomar som skall bekämpas, skall länsstyrelsen och kommunalveterinären enligt vederbörande ministeriums föreskrifter vidta sådana åtgärder för förhindrande av sjukdomens spridning som avses i lagen om djursjukdomar.

17 §

Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört

Om en kommunal myndighet eller en samkommunsmyndighet med vilken *jord- och skogbruksministeriet* har kommit överens om utförande av kontroller, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller har anledning att misstänka att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i *bestämmelser eller föreskrifter* som utfärdats med stöd av den, skall den överföra frågan till behandling vid *Livsmedelssäkerhetsverket*.

18 §

Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor

Livsmedelssäkerhetsverket kan bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vilka observeras medföra eller beträffande vilka det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av djursjukdomar skall föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som *Livsmedelssäkerhetsverket* godkänner eller avlivas eller destrueras. Samma förfarande tillämpas också på avkomma, embryon och köns-celler av djur som införts på ovan nämnda sätt samt på produkter som härrör från dessa djur.

Om djur eller varor som avses i 1 mom. konstateras medföra eller om det finns anledning att misstänka att de kan medföra risk för spridning av sådana djursjukdomar som med stöd av lagen om djursjukdomar (55/1980) har angetts som djursjukdomar som skall bekämpas, skall länsstyrelsen och kommunalveterinären enligt *gällande bestämmelser och Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter* vidta sådana åtgärder för förhindrande av sjukdomens spridning som avses i lagen om djursjukdomar.

19 §

Vite och tvångsutförande

Vederbörande ministerium kan förena en bestämmelse som utfärdats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att en försummad åtgärd vidtas på importörens eller på dennes företrädares bekostnad.

Vederbörande ministerium kan också bestämma om omedelbart tvångsutförande på importörens eller på dennes företrädares bekostnad av åtgärder som importören eller dennes företrädare skall vidta enligt en bestämmelse som tillsynsmyndigheten utfärdat med stöd av denna lag, om det är skäl att misstänka att importpartiet medför omedelbar fara för människors eller djurs hälsa och importören eller dennes företrädare inte omedelbart vidtar de föreskrivna åtgärderna.

---

21 §

Arvoden

En gränsveterinär som vederbörande ministerium har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag samt en kommunalveterinär som utför en uppgift enligt 18 § har rätt att få ersättning för detta av statsmedel. I fråga om gränsveterinärer bestämmer ministeriet närmare beloppet av den ersättning som skall betalas, varvid ersättningarna enligt veterinärbilagan till det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet iakttas i tillämpliga delar. I fråga om kommunalveterinärer iakttas vad som särskilt stadgas om saken.

25 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som vederbörande ministerium har fattat får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den

19 §

Vite och tvångsutförande

Livsmedelssäkerhetsverket kan förena en bestämmelse som utfärdats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att en försummad åtgärd vidtas på importörens eller på dennes företrädares bekostnad.

Livsmedelssäkerhetsverket kan också bestämma om omedelbart tvångsutförande på importörens eller på dennes företrädares bekostnad av åtgärder som importören eller dennes företrädare skall vidta enligt en bestämmelse som tillsynsmyndigheten utfärdat med stöd av denna lag, om det är skäl att misstänka att importpartiet medför omedelbar fara för människors eller djurs hälsa och importören eller dennes företrädare inte omedelbart vidtar de föreskrivna åtgärderna.

---

21 §

Arvoden och kostnadsersättningar

En gränsveterinär som *Livsmedelssäkerhetsverket* har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag samt en kommunalveterinär som utför en uppgift enligt 18 § har rätt att få *arvode och kostnadsersättning* för detta av statsmedel. I fråga om gränsveterinärer *fattar Livsmedelssäkerhetsverket beslut om betalning av arvode och kostnadsersättning med iakttagande i tillämpliga delar av bestämmelserna* i veterinärbilagan till det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet. I fråga om kommunalveterinärer iakttas vad som särskilt *föreskrivs* om saken.

25 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som *Livsmedelssäkerhetsverket* har fattat *med stöd av denna lag* får sökas genom besvär hos *förvalt-*

Gällande lydelse

ordning som förvaltningsprocesslagen stadgar.

Ändring i ett beslut som tullmyndigheten har fattat får sökas så som stadgas särskilt. Ändring i ett beslut som en statlig myndighet har fattat med stöd av 10 § 2 mom. får sökas genom besvär hos länsrätten så som förvaltningsprocesslagen stadgar.

Föreslagen lydelse

ningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Ändring i ett beslut om avgifter får dock sökas på det sätt som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Ändring i ett beslut som tullmyndigheten har fattat får sökas så som föreskrivs särskilt. Ändring i ett beslut som någon annan statlig myndighet har fattat med stöd av 10 § 2 mom. får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

-----

30 §

Närmare stadganden och bestämmelser

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag kan vid behov utfärdas genom förordning. Genom förordning kan också stadgas att vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av nämnda förordning.

(1 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den 200 .

2.

Lag**om ändring av läkemedelslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i läkemedelslagen av den 10 april 1987 (395/1987) 21 g §, 90 § 2 mom. samt 95 c § 1 och 2 mom.,
 sådana de lyder, 21 g § i lag 853/2005 samt 90 § 2 mom. och 95 c § 1 och 2 mom. i lag 700/2002, som följer:

Gällande lydelse

21 g §

Utan hinder av vad som i denna lag bestäms om försäljningstillstånd, kan jord- och skogsbruksministeriet i fall av en allvarlig djursjukdomsepidemi bevilja tillstånd till import och användning av ett preparat, om något lämpligt preparat annars inte finns att tillgå eller om det är nödvändigt för bekämpningen av epidemin och en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med direktivet gällande veterinärmedicinska läkemedel har beviljat försäljningstillstånd för preparatet. Tillståndet skall utan dröjsmål anmälas till Läkemedelsverket.

90 §

Uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings affärs- eller yrkeshemlighet som Läkemedelsverket tagit del av då det utfört i denna lag avsedda uppgifter får Läkemedelsverket, utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lämna ut till en institution och andra övervakningsmyndigheter inom Europeiska unionen så som bestämmelserna i Europeiska gemenskapens rättsakter förutsätter, samt till jord- och skogsbruksministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, läkemedelsprisnämnden, Folkpensionsanstalten

Föreslagen lydelse

21 g §

Utan hinder av vad som i denna lag bestäms om försäljningstillstånd, kan *Livsmedelssäkerhetsverket* i fall av en allvarlig djursjukdomsepidemi bevilja tillstånd till import och användning av ett preparat, om något lämpligt preparat annars inte finns att tillgå eller om det är nödvändigt för bekämpningen av epidemin och en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med direktivet gällande veterinärmedicinska läkemedel har beviljat försäljningstillstånd för preparatet. Tillståndet skall utan dröjsmål anmälas till Läkemedelsverket.

90 §

Uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings affärs- eller yrkeshemlighet som Läkemedelsverket tagit del av då det utfört i denna lag avsedda uppgifter får Läkemedelsverket, utan hinder av bestämmelserna om sekretess i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lämna ut till en institution och andra övervakningsmyndigheter inom Europeiska unionen så som förutsatts i Europeiska gemenskapens rättsakter, samt till *Livsmedelssäkerhetsverket*, social- och hälsovårdsministeriet, läkemedelsprisnämnden, Folkpensionsanstalten samt polis-, tull- och åkla-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

samt till polis-, tull- och åklagarmyndigheterna när detta är nödvändigt för skötseln av deras i lag bestämda uppgifter.

garnmyndigheterna när detta är nödvändigt för skötseln av deras i lag bestämda uppgifter.

95 c §

Tillsynen över att bestämmelserna om veterinärernas rätt att lämna ut läkemedel för medicinerings av djur följs utövas av jord- och skogsbruksministeriet och länsstyrelserna. Jord- och skogsbruksministeriet kan ge länsstyrelserna föreskrifter och *anvisningar* om tillsynen.

Jord- och skogsbruksministeriet och länsstyrelserna har utan hinder av sekretessbestämmelserna i annan lagstiftning rätt att av veterinärer, Läkemedelsverket, läkemedelspartiaffärer och apotek avgiftsfritt få de uppgifter som behövs för tillsynen.

---

95 c §

Tillsynen över att bestämmelserna om veterinärernas rätt att lämna ut läkemedel för medicinerings av djur följs skall utövas av *Livsmedelssäkerhetsverket* och länsstyrelserna. *Livsmedelssäkerhetsverket* kan *angående enskilda fall* ge länsstyrelserna *sådana* föreskrifter *som behövs* för tillsynen.

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelserna har utan hinder av sekretessbestämmelserna i annan lagstiftning rätt att av veterinärer, Läkemedelsverket, läkemedelspartiaffärer och apotek avgiftsfritt få de uppgifter som behövs för tillsynen.

Denna lag träder i kraft den 200 .

3.

Lag**om ändring av lagen om medicinsk behandling av djur**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 27 juni 1997 om medicinsk behandling av djur (617/1997) 4 § 7 och
9 punkten samt 5 och 6 § samt
fogas till lagen en ny 5 a § som följer:

Gällande lydelse

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

7) *animalieproduktionsdjur* nötkreatur, svin, får, getter, fjäderfän, hästar och andra hovdjur samt sådana vilda däggdjur, fåglar, kräldjur, groddjur och sniglar som föds upp för att användas som livsmedel, fiskar och andra vattendjur som föds upp, bin som används för produktion av honung samt renar,

9) *tillsynsmyndighet* vederbörande ministerium, Läkemedelsverket, länsstyrelsen och den veterinär som länsstyrelsen har förordnat till ett övervakningsuppdrag.

5 §

Ministerium

Den högsta ledningen, styrningen och övervakningen av tillsynen över att denna lag samt de bestämmelser som utfärdas med stöd av den iakttas ankommer på vederbörande ministerium.

Föreslagen lydelse

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

7) *animalieproduktionsdjur* nötkreatur, svin, får, getter, fjäderfän, hästar och andra hovdjur samt sådana vilda däggdjur, fåglar, kräldjur, groddjur och sniglar som föds upp för att användas som livsmedel, fiskar och andra vattendjur som föds upp *samt mjölke och rom av dem*, bin som används för produktion av honung samt renar,

9) *tillsynsmyndighet* *Livsmedelssäkerhetsverket*, Läkemedelsverket, länsstyrelsen och den veterinär som länsstyrelsen har förordnat till ett övervakningsuppdrag.

5 §

Ministerium

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

5 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

6 §

Länsstyrelse

Länsstyrelsen styr och övervakar enligt de anvisningar som vederbörande ministerium meddelar att denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas inom länet.

6 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den _____ 200 .

4.

Lag**om ändring av djurskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996) 28 § 2 och 3 mom., 29 § 2 mom., 30 § 1 och 2 mom., 34, 35 och 38 §, 48 § 1 mom., 51 § 1 mom., 55 § 3 mom., 58 § 2 mom., 59 § 2 mom. och 61 § 3 mom.,
 av dem 30 § 2 mom. sådant det lyder i lag 662/1999 och 51 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1194/1996, samt
fogas till lagen en ny 34 a § och till 39 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1194/1996, ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse

28 §

Import av djur

Ett djur som har importerats i strid med förbudet i 1 mom. skall återsändas eller avlivas på djurägarens eller innehavarens bekostnad, eller beträffande det förfaras på ett sätt som jord- och skogsbruksministeriet godkänner.

Jord- och skogsbruksministeriet eller länsstyrelsen kan bestämma att åtgärder enligt 2 mom. skall utföras på djurägarens eller innehavarens bekostnad. Härvid iakttas i övrigt i tillämpliga delar viteslagen (1113/90).

29 §

Transport av djur

Om ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsordning så förutsätter, kan genom förordning stadgas att ett villkor för transport av djur är att länsveterinären,

Föreslagen lydelse

28 §

Import av djur

Ett djur som har importerats i strid med förbudet i 1 mom. skall återsändas eller avlivas på djurägarens eller innehavarens bekostnad, eller beträffande det förfaras på ett sätt som *Livsmedelssäkerhetsverket* godkänner.

Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan bestämma att åtgärder enligt 2 mom. skall utföras på djurägarens eller innehavarens bekostnad. *Beträffande tvångsutförande iakttas i övrigt viteslagen (1113/1990) i tillämpliga delar.*

29 §

Transport av djur

Om ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller Europeiska gemenskapens rättsordning så förutsätter, kan genom förordning *av statsrådet bestämmas* att ett villkor för transport av djur är att

Gällande lydelse

kommunalveterinären, gränsveterinären eller en av jord- och skogsbruksministeriet förordnad veterinär har inspekterat djuren och transportutrymmet samt konstaterat att djuren är i tillräckligt god kondition för att kunna transporteras.

30 §

Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer

Transport av djur samt uthyrning eller annan överlåtelse av transportmedel i förvärvssyfte får idkas endast med tillstånd av länsstyrelsen. Tillstånd skall sökas hos länsstyrelsen i det län där den sökande har sin hemort. Tillstånd krävs dock inte av en djurtransportör som är etablerad i en stat utanför Europeiska gemenskapen. En sådan djurtransportör skall lämna jord- och skogsbruksministeriet en skriftlig förbindelse om att stadgandena och bestämmelserna om djurskydd iakttas vid djurtransporterna.

Länsstyrelsen för ett register över de djurtransportörer som har beviljats tillstånd att idka verksamheten. Jord- och skogsbruksministeriet för ett riksomfattande register över alla djurtransportörer som har beviljats tillstånd att transportera djur och över förbindelser enligt 1 mom. Sådana uppgifter som behövs med tanke på tillsynen över djurtransporterna kan införas i registren. Verksamhetsidkaren skall ge de uppgifter som krävs för registret. Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag har rätt att i tillsynssyfte använda registret över djurtransportörer. I övrigt tillämpas vid utlämnande av uppgifter vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) eller i någon annan lag.

34 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder, styr och utövar den allmänna tillsynen över

Föreslagen lydelse

länsveterinären, kommunalveterinären, gränsveterinären eller en av *Livsmedelssäkerhetsverket* förordnad veterinär har inspekterat djuren och transportutrymmet samt konstaterat att *konditionen för djuren och transportutrymmet är tillräckligt god för att transportera djuren.*

30 §

Tillstånd att transportera djur och register över djurtransportörer

Transport av djur samt uthyrning eller annan överlåtelse av transportmedel i förvärvssyfte får idkas endast med tillstånd av länsstyrelsen. Tillstånd skall sökas hos länsstyrelsen i det län där sökanden har sin hemort. Tillstånd krävs dock inte av en djurtransportör som är etablerad i en stat utanför Europeiska gemenskapen. En sådan djurtransportör skall lämna *Livsmedelssäkerhetsverket* en skriftlig förbindelse om att *bestämmelserna och föreskrifterna* om djurskydd iakttas vid djurtransporterna.

Länsstyrelsen för ett register över de djurtransportörer som har beviljats tillstånd att idka verksamheten. *Livsmedelssäkerhetsverket* för ett riksomfattande register över alla djurtransportörer som har beviljats tillstånd att transportera djur och över förbindelser enligt 1 mom. Sådana uppgifter som behövs med tanke på tillsynen över djurtransporterna kan införas i registren. Verksamhetsidkaren skall ge de uppgifter som krävs för registret. Tillsynsmyndigheterna enligt denna lag har rätt att i tillsynssyfte använda registret över djurtransportörer. I övrigt tillämpas vid utlämnande av uppgifter vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) eller i någon annan lag.

34 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och *övervakar i egenskap av högsta myndighet*

att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs.

verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

34 a §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

35 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen är styrande och övervakande myndighet i frågor som gäller efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser i länet.

35 §

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

38 §

Djurskyddsövervakare

Länsstyrelsen kan på de villkor som den föreskriver bevilja *en person som har erhållit av jord- och skogsbruksministeriet godkänd utbildning* rätt att i egenskap av djurskyddsövervakare verkställa inspektioner enligt 39 §. Djurskyddsövervakaren skall ha en försäkring för eventuella skador som uppstår vid inspektionerna.

38 §

Djurskyddsövervakare

Länsstyrelsen kan på de villkor som den föreskriver bevilja rätt att i egenskap av djurskyddsövervakare verkställa inspektioner enligt 39 § *åt den som genom sin utbildning eller genom praktisk erfarenhet har förvärvat tillräcklig förtrogenhet med den djurart som är föremål för inspektionen och de djurskyddskrav som ställs på djurhållningen av djurarten och som har genomgått Livsmedelssäkerhetsverkets djurskyddsövervakarkurs gällande utförande av djurskyddsinspektioner. I enlighet med djurskyddsövervakarens kompetens kan inspektionsrätten gälla antingen en enskild djurart eller flera djurarter. Djurskyddsövervakaren har inte rätt att utföra inspektioner på områden som omfattas av hemfrien.*

Länsstyrelsen kan återkalla rätten att verkställa inspektioner, om djurskyddsövervakaren inte följer de fastställda villko-

Djurskyddsövervakaren svarar för en skada som han eller hon vållar vid en inspektion i enlighet med vad som föreskrivs i

Gällande lydelse

ren. Rätten kan också återkallas av annan grundad anledning.

Föreslagen lydelse

skadeståndslagen (412/1974) och djurskyddsövervakaren skall ha en försäkring för eventuella skador som uppstår vid inspektionerna. Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på djurskyddsövervakare då de utför inspektioner enligt denna lag.

Länsstyrelsen kan återkalla rätten att verkställa inspektioner om djurskyddsövervakaren försummar iakttagandet av de villkor som länsstyrelsen ställt eller annars på ett väsentligt sätt bryter mot sina förpliktelser när det gäller inspektionen. Rätten kan också återkallas av annan grundad anledning.

39 §

Inspektion

39 §

Inspektion

På områden som omfattas av hemfriden får i denna paragraf avsedd inspektion utföras eller prov tas endast av en myndighet och endast om det är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller samt om det finns anledning att misstänka att djurets ägare eller innehavare gjort sig skyldig till straffbart förfarande som strider mot denna lag. Djurskyddsövervakaren kan inom gränserna för sin inspektionsrätt vid behov bistå en myndighet vid verkställandet av en inspektion på ett område som omfattas av hemfriden.

48 §

Utredningar och undersökningar

Jord- och skogsbruksministeriet och länsstyrelsen får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter detta förordna veterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för id-

48 §

Utredningar och undersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen får för tillsynen över att denna lag och med stöd av den utfärdade föreskrifter följs eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter detta förordna tjänsteveterinärer att utföra utredningar och undersökningar i sådana djurhållningsenheter där djur hålls för idkande av näring, i

kande av näring, i djurtransporter samt i slakterier och på slaktplatser.

djurtransporter samt i slakterier och på slaktplatser.

51 §

Besvär

Beslut som länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och polisen har fattat med stöd av denna lag får överklagas hos länsrätten så som förvaltningsprocesslagen (586/96) stadgar.

51 §

Besvär

Ändring i ett beslut som Livsmedelssäkerhetsverket, länsstyrelsen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen, besiktningsveterinären, gränsveterinären och polisen har fattat med stöd av denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

55 §

Djurhållningsförbud

Om någon har meddelats djurhållningsförbud, skall domstolen sända en kopia av protokollet i ärendet till jord- och skogsbruksministeriet.

55 §

Djurhållningsförbud

Om någon har meddelats djurhållningsförbud, skall domstolen sända en kopia av protokollet i ärendet till *Livsmedelssäkerhetsverket*.

58 §

Kostnader

De kostnader som åtgärder enligt 44 § föranleder kan av särskilda skäl betalas i förskott av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård *inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde*. Djurets ägare eller innehavare ansvarar för den slutliga betalningen av kostnaderna enligt 1 mom.

58 §

Kostnader

De kostnader som åtgärder enligt 44 § föranleder kan av särskilda skäl betalas i förskott av det anslag som i statsbudgeten har reserverats för veterinärvård. Djurets ägare eller innehavare ansvarar för den slutliga betalningen av kostnaderna enligt 1 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

59 §

Arvoden

Samma rätt tillkommer veterinärer som jord- och skogsbruksministeriet eller länsstyrelsen har förordnat och som har utfört en utredning eller undersökning enligt 48 §.

61 §

Skadestånd

Vad 1 och 2 mom. stadgar iakttas också i fråga om ersättning av skada som eventuellt har vållats av en veterinär som jord- och skogsbruksministeriet eller länsstyrelsen har förordnat att utföra uppgifter enligt denna lag samt i fråga om återkrav av ersättningarna.

59 §

Arvoden

Samma rätt tillkommer veterinärer som Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen har förordnat och som har utfört en utredning eller undersökning enligt 48 §.

61 §

Skadestånd

Föreskrifterna i 1 och 2 mom. tillämpas också i fråga om ersättning av skada som eventuellt har vållats av en veterinär som Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen har förordnat att utföra uppgifter enligt denna lag samt i fråga om återkrav av ersättningarna.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Länsstyrelsen svarar för att djurskyddsövervakarnas inspektionsrättigheter motsvarar bestämmelserna i 38 §. Av den som före denna lags ikraftträdande har beviljats den rätt som avses i 38 § 1 mom. krävs dock inte genomgång av en kurs för djurskyddsövervakare.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av lagen om utövning av veterinäryrket**

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 21 januari 2000 om utövning av veterinäryrket (29/2000) 45 § samt ändras 3—5 och 7—9 §, 10 § 1 mom., 11 §, 12 § 1 mom., 17 § 2 mom., 19—27 §, 28 § 1 mom., 29 och 32 §, 33 § 3 mom., 34 § 1 mom., 35 och 36 §, 37 § 1 mom., 40 och 41 §, 42 § 2 och 3 mom., 43 § 2 mom. samt 44 § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Legitimation som veterinär med stöd av examen som avlagts i Finland

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar ministeriet på ansökan personer som i *Finland* har avlagt veterinärmedicine licentiatexamen och till ministeriet avgett en skriftlig och muntlig veterinärförsäkran. Ministeriet fastställer formuläret för veterinärförsäkran.

4 §

På internationella förpliktelser baserad legitimation som veterinär

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar ministeriet på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har genomgått sådan veterinärmedicinsk utbildning som närmare anges av ministeriet och dessutom avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

Föreslagen lydelse

3 §

Legitimation som veterinär med stöd av examen som avlagts i Finland

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar *Livsmedelssäkerhetsverket* på ansökan personer som har avlagt veterinärmedicine licentiatexamen *som baserar sig på veterinärmedicine kandidatexamen, en annan minst treårig lägre högskoleexamen eller en utbildning på motsvarande nivå och till Livsmedelssäkerhetsverket* avgett en skriftlig och muntlig veterinärförsäkran. *Livsmedelssäkerhetsverket* fastställer formuläret för veterinärförsäkran.

4 §

På internationella förpliktelser baserad legitimation som veterinär

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar *Livsmedelssäkerhetsverket* på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har *förvärvat i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet avsedd veterinärkompetens* och dessutom avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

Gällande lydelse

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar ministeriet på ansökan sådana medborgare i ett nordiskt land som i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt veterinärmedicinsk examen som gett dem rätt att vara verksamma som veterinär i ett nordiskt land. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden har avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

Ministeriet utfärdar de närmare bestämmelser om legitimation i Finland som förutsätts av Europeiska gemenskapens lagstiftning och överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso och sjukvårdspersonal och veterinärer (FördrS 2/1994).

Denna lag tillämpas också enligt vad som i fråga om behörighet och rätt att utöva veterinäryrket överenskomms i avtal som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater ingått med en annan part.

5 §

Legitimation som veterinär med stöd av annan utländsk examen

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar ministeriet i andra fall än de som avses i 4 § på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt veterinärmedicinsk examen och visat att de uppfyller de övriga behörighetsvillkor som ministeriet fastställt. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden har avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

På de grunder som anges i 1 mom. kan ministeriet bevilja sådana medborgare i sta-

Föreslagen lydelse

Närmare bestämmelser om den veterinärkompetens som avses i detta moment kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar *Livsmedelssäkerhetsverket* på ansökan sådana medborgare i ett nordiskt land som i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt veterinärmedicinsk examen som gett dem rätt att vara verksamma som veterinär i ett nordiskt land. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden har avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas de närmare bestämmelser om legitimation i Finland som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning och överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer (FördrS 2/1994).

Denna lag tillämpas också enligt vad som i fråga om behörighet och rätt att utöva veterinäryrket överenskomms i avtal som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater ingått med en annan part.

5 §

Legitimation som veterinär med stöd av annan utländsk examen

Rätt att vara verksam som legitimerad veterinär beviljar *Livsmedelssäkerhetsverket* i andra fall än de som avses i 4 § på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt veterinärmedicinsk examen. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden *i Finland har avlagt erforderliga kompletterande studier inom området för veterinärmedicinen, förvärvat tillräckliga kunskaper i finska eller svenska samt* avgett i 3 § avsedd veterinärförsäkran.

På de grunder som anges i 1 mom. kan *Livsmedelssäkerhetsverket* bevilja sådana

ter utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som har avlagt veterinärmedicinsk examen någon annanstans än i Finland rätt att vara verksam som legitimerad veterinär.

medborgare i stater utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som har avlagt veterinärmedicinsk examen någon annanstans än i Finland rätt att vara verksam som legitimerad veterinär.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de kompletterande studier och språkkunskaper som förutsätts för legitimation.

7 §

Veterinärmedicine studerande såsom temporär utövare av veterinäryrket

En veterinärmedicine studerande som studerar i Finland och som har fullgjort de studieavsnitt inom veterinärmedicine licentiatexamen som ministeriet bestämt får före sin legitimation som veterinär temporärt, i högst 3 år, utöva veterinäryrket som vikarie för en legitimerad veterinär eller för en sådan veterinär som avses i 8 §. Dessa tre år räknas från den tidpunkt då denna rätt uppkom. Ministeriet kan av särskilda skäl förlänga ifrågavarande tid. Ministeriet utfärdar närmare bestämmelser om temporär utövning av veterinäryrket.

Ministeriet kan av särskilt grundad anledning under de förutsättningar som anges i 1 mom. bevilja veterinärmedicine studerande i andra stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet rätt att temporärt utöva veterinäryrket.

8 §

Sådant temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska

7 §

Veterinärmedicine studerande såsom temporär utövare av veterinäryrket

En person som i Finland har avlagt veterinärmedicine kandidatexamen och som har fullgjort erforderliga studieavsnitt inom veterinärmedicine licentiatexamen får före sin legitimation som veterinär temporärt, i högst tre år, utöva veterinäryrket som vikarie för en legitimerad veterinär eller för en sådan veterinär som avses i 8 §. Dessa tre år räknas från den tidpunkt då denna rätt uppkom. Livsmedelssäkerhetsverket kan av särskilda skäl förlänga ifrågavarande tid. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de studieavsnitt som utgör en förutsättning för uppkomsten av denna rätt.

Livsmedelssäkerhetsverket kan av särskilt grundad anledning bevilja sådana personer som i andra stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet studerar till veterinär och som har avlagt studier motsvarande veterinärmedicine kandidatexamen samt i 1 mom. avsedda studieavsnitt rätt att temporärt utöva veterinäryrket.

8 §

Sådant temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska

Gällande lydelse

samarbetsområdet som i Finland kan beviljas rätt att vara verksamma som legitimerad veterinär med stöd av en veterinärexamen som avlagts i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, får utan legitimation temporärt vara verksamma som veterinär. Om detta utfärdar ministeriet bestämmelser i enlighet med Europeiska gemenskapens lagstiftning och avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

9 §

Användning av beteckningen veterinär

Endast veterinärer som legitimerats med stöd av denna lag och personer som avses i 8 § får använda beteckningen veterinär. Ministeriet utfärdar de bestämmelser om användningen av veterinärmedicinska examensbenämningar som Europeiska gemenskapens lagstiftning *föreskriver*.

10 §

Ordinering och köp av läkemedel

Utövare av veterinäryrket har rätt att från apotek ordinera läkemedel för veterinärt eller veterinärvetenskapligt ändamål. Närmare bestämmelser om ordinering av läkemedel *för detta ändamål utfärdas vid behov av ministeriet*. Om försäljning och annan överlåtelse av läkemedel från läkemedelspartiaffärer till veterinärer bestäms i läkemedelslagen (395/1987).

Föreslagen lydelse

samarbetsområdet som i Finland kan beviljas rätt att vara verksamma som legitimerade veterinärer med stöd av *veterinärkompetens som förvärvats* i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, får utan legitimation som veterinär temporärt, *i högst ett år*, vara verksamma som veterinärer *efter att till Livsmedelssäkerhetsverket ha gjort en anmälan om temporärt tillhandahållande av veterinärtjänster*. *Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om anmälan.*

9 §

Användning av beteckningen veterinär

Endast veterinärer som legitimerats med stöd av denna lag och personer som avses i 8 § får använda beteckningen veterinär. *Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas de bestämmelser om användningen av veterinärmedicinska examensbenämningar i Finland som föreskrivs i Europeiska gemenskapens lagstiftning.*

10 §

Ordinering och köp av läkemedel

Utövare av veterinäryrket har rätt att från apotek ordinera läkemedel för veterinärt eller veterinärvetenskapligt ändamål. *Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om ordinering av läkemedel. Bestämmelser om försäljning och annan överlåtelse av läkemedel från läkemedelspartiaffärer till veterinärer finns i läkemedelslagen (395/1987).*

11 §

Iakttagande av bestämmelser

Utövare av veterinäryrket är skyldiga att i sin yrkesutövning iaktta det som ministeriet eller en länsstyrelse föreskriver med stöd av gällande bestämmelser.

12 §

Anmälnings- och upplysningskyldighet

Utan hinder av sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att i enlighet med ministeriets föreskrifter lämna anmälningar och statistiska uppgifter om de sjukdomsfall han eller hon behandlat samt sådana av ministeriet eller länsstyrelsen infordrade utredningar och förklaringar som gäller sjukdomsfall eller annars har anknytning till utövningen av veterinäryrket. En legitimerad veterinär som utövar veterinäryrket är dessutom skyldig att underrätta ministeriet och länsstyrelsen om sin boningsort och adress samt förändringar i fråga om dem.

-----

17 §

Veterinära intyg

Ministeriet kan vid behov utfärda närmare bestämmelser och anvisningar om vad utövare av veterinäryrket skall beakta vid utfärdandet av intyg och utlåtanden.

11 §

Iakttagande av lagstiftning och tillsynsmyndigheternas föreskrifter

Utövare av veterinäryrket är skyldiga att i sin yrkesutövning utöver gällande lagstiftning iaktta de befallningar som Livsmedels säkerhetsverket och länsstyrelsen ger i egenskap av tillsynsmyndigheter.

12 §

Anmälnings- och upplysningskyldighet

Utan hinder av sekretessbestämmelserna är en utövare av veterinäryrket skyldig att i enlighet med Livsmedelssäkerhetsverkets föreskrifter lämna anmälningar och statistiska uppgifter om de sjukdomsfall han eller hon behandlat samt sådana av Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen infordrade utredningar och förklaringar som gäller sjukdomsfall eller annars har anknytning till utövningen av veterinäryrket. En legitimerad veterinär som utövar veterinäryrket är dessutom skyldig att underrätta Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen om sin boningsort och adress samt förändringar i fråga om dem.

-----

17 §

Veterinära intyg

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om utfärdandet av intyg och utlåtanden.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

19 §

Styrning och tillsyn

Ministeriet styr och övervakar utövarna av veterinäryrket.

Länsstyrelsen styr och övervakar de utövare av veterinäryrket som är verksamma inom dess område.

20 §

Utredning av arbetsförmågan

Finns det grundad anledning att anta att en utövare av veterinäryrket har blivit oförmögen att utöva sitt yrke, kan ministeriet ålägga honom eller henne att genomgå läkarundersökning eller undersökningar på sjukhus, varvid nödvändiga prover kan tas och annan undersökning som kan ske utan nämnvärd olägenhet utföras.

21 §

Utredning av yrkesskickligheten

Finns det grundad anledning att misstänka att en utövare av veterinäryrket har bristande yrkesskicklighet, kan ministeriet ålägga honom eller henne att för konstaterande av yrkesskickligheten eller annan kompetens genomgå förhör eller ge ett arbetsprov.

19 §

Styrning och tillsyn

Ministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Länsstyrelsen svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

20 §

Utredning av arbetsförmågan

Finns det grundad anledning att anta att en utövare av veterinäryrket på grund av sjukdom, missbruk av rusmedel, nedsatt funktionsförmåga eller någon annan motsvarande orsak blivit oförmögen att utöva sitt yrke, kan Livsmedelssäkerhetsverket ålägga honom eller henne att genomgå läkarundersökning eller undersökningar på sjukhus.

21 §

Utredning av yrkesskickligheten

Finns det grundad anledning att misstänka att en utövare av veterinäryrket har bristande yrkesskicklighet, kan Livsmedelssäkerhetsverket ålägga honom eller henne att för konstaterande av yrkesskickligheten eller annan kompetens genomgå förhör eller ge ett arbetsprov.

22 §

Granskning av mottagningsverksamheten

Ministeriet eller länsstyrelsen kan vid behov bestämma att mottagnings-, undersöknings- och vårdlokaliteterna samt journalhandlingarna hos en utövare av veterinäryrket skall granskas. Vid granskningen av mottagningsverksamheten kan sakkunniga anlitas. De sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för granskningen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

23 §

Felaktigt förfarande

Ministeriet kan med beaktande av förseelsens art och omfattning meddela en utövare av veterinäryrket närmare föreskrifter eller anvisningar för yrkesutövningen, tills vidare eller för viss tid begränsa rätten att utöva yrket eller tills vidare eller för viss tid frånta vederbörande denna rätt, om utövaren av veterinäryrket har

- 1) försummat någon skyldighet enligt 10 § 2 mom., 11—16 eller 18 §,
- 2) fullgjort uppgifter för vilka hans eller hennes utbildning och yrkesskicklighet skall anses otillräcklig eller verksamhetsmöjligheter begränsade, eller

22 §

Granskning av mottagningsverksamheten

Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan granska mottagnings-, undersöknings- och vårdutrymmena samt journalhandlingarna hos en utövare av veterinäryrket, om detta är nödvändigt för verkställandet av den tillsyn som föreskrivs i denna lag. På samma grunder kan Livsmedelssäkerhetsverket även bestämma att länsstyrelsen skall genomföra denna granskning.

På områden som omfattas av hemfriden får granskning utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som granskningen gäller och om det finns anledning att misstänka att en veterinär i sin yrkesverksamhet gjort sig skyldig till straffbart förfarande.

Vid granskningen kan myndigheterna anlita sakkunniga. De sakkunniga skall vara erkänt skickliga och erfarna personer som företräder vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap av betydelse för granskningen. De sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för granskningen av mottagningsverksamheten. De sakkunniga är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

23 §

Felaktigt förfarande

Livsmedelssäkerhetsverket kan med beaktande av förseelsens art och omfattning genom sitt beslut meddela en utövare av veterinäryrket närmare föreskrifter för yrkesutövningen, tills vidare eller för viss tid begränsa rätten att utöva yrket eller tills vidare eller för viss tid frånta utövaren av veterinäryrket denna rätt, om denne har

- 1) försummat någon skyldighet enligt 10 § 2 mom., 11—16 eller 18 §,
- 2) fullgjort uppgifter för vilka hans eller hennes utbildning och yrkesskicklighet skall anses otillräcklig eller verksamhetsmöjligheter begränsade, eller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3) annars handlat felaktigt eller klandervärt vid utövningen av veterinäryrket.

3) annars handlat felaktigt eller klandervärt vid utövningen av veterinäryrket.

24 §

24 §

*Oförmögenhet att utöva yrke**Oförmögenhet att utöva yrke*

Har en utövare av veterinäryrket på grund av *ålder*, sjukdom eller missbruk av rusmedel eller av någon annan orsak blivit oförmögen att utöva sitt yrke, kan ministeriet tills vidare begränsa rätten att utöva yrket eller tills vidare frånta utövaren av veterinäryrket denna rätt.

Har en utövare av veterinäryrket på grund av sjukdom, missbruk av rusmedel, *nedsett funktionsförmåga* eller någon annan *mot-svarande* orsak blivit oförmögen att utöva sitt yrke, kan *Livsmedelssäkerhetsverket* tills vidare begränsa rätten att utöva yrket eller tills vidare frånta utövaren av veterinäryrket denna rätt.

25 §

25 §

*Brott i samband med yrkesutövningen**Brott i samband med yrkesutövningen*

Om en utövare av veterinäryrket har dömts till fängelsestraff för ett brott som har begåtts i yrkesutövningen och domstolens dom har vunnit laga kraft samt om det av de med brottet sammanhängande omständigheterna framgår att personen i fråga är ovärdig det förtroende som han eller hon bör åtnjuta, kan ministeriet för viss tid eller, om omständigheterna är synnerligen försvårande, för alltid frånta denna person rätten att utöva veterinäryrket.

Om en utövare av veterinäryrket har dömts till fängelsestraff för ett brott som har begåtts i yrkesutövningen och domstolens dom har vunnit laga kraft samt om det av de med brottet sammanhängande omständigheterna framgår att personen i fråga är ovärdig det förtroende som han eller hon bör åtnjuta, kan *Livsmedelssäkerhetsverket* för viss tid eller, om omständigheterna är synnerligen försvårande, för alltid frånta denna person rätten att utöva veterinäryrket.

Om en utövare av veterinäryrket som inehar tjänst hos staten, en kommun eller en samkommun på grund av brott har dömts till skiljande från tjänsteutövning eller avsättning, skall 1 mom. iakttas på motsvarande sätt.

Om en utövare av veterinäryrket som inehar tjänst hos staten, en kommun eller en samkommun på grund av brott har dömts till skiljande från tjänsteutövning eller avsättning, skall 1 mom. iakttas på motsvarande sätt.

Domstolen skall utan dröjsmål till ministeriet sända en kopia av protokollet och domen i mål som avses i 1 och 2 mom.

Domstolen skall utan dröjsmål till *Livsmedelssäkerhetsverket* sända en kopia av protokollet och domen i mål som avses i 1 och 2 mom.

Redan innan domstolens dom varigenom en utövare av veterinäryrket har dömts till fängelsestraff, avsättning eller skiljande från tjänsteutövning har vunnit laga kraft, kan ministeriet förbjuda utövaren av veterinäryrket att utöva yrket.

Redan innan domstolens dom varigenom en utövare av veterinäryrket har dömts till fängelsestraff, avsättning eller skiljande från tjänsteutövning har vunnit laga kraft, kan *Livsmedelssäkerhetsverket* förbjuda utövaren av veterinäryrket att utöva yrket.

26 §

Temporära administrativa säkerhetsåtgärder

Vid behandlingen av ärenden som avses i 20—25 § kan ministeriet vid behov temporärt förbjuda en utövare av veterinäryrket att utöva yrket eller temporärt begränsa rätten att utöva yrket.

27 §

Fråntagande av rätt att utöva yrke när en utövare av veterinäryrket själv anhåller därom

Ministeriet kan på begäran av en utövare av veterinäryrket begränsa rätten att utöva veterinäryrket eller helt och hållet frånta vederbörande denna rätt.

28 §

Återställande av rätt att utöva yrke

Om en utövare av veterinäryrket för viss tid eller tills vidare har fråntagits rätten att utöva yrket eller om denna rätt har begränsats, kan personen i fråga hos ministeriet ansöka om återställande av rätten att utöva yrket eller slopande av begränsningen av denna rätt, om den omständighet som ledde till förlust eller begränsning av rätten att utöva yrket inte längre föreligger.

29 §

Skriftlig varning

Har en utövare av veterinäryrket vid utövningen av yrket handlat mot lag eller med stöd av lag utfärdade bestämmelser, i sin uppgift annars gjort sig skyldig till felaktighet eller försummelse eller uppfört sig

26 §

Temporära administrativa säkerhetsåtgärder

Vid behandlingen av ärenden som avses i 20—25 § kan *Livsmedelssäkerhetsverket* vid behov temporärt förbjuda en utövare av veterinäryrket att utöva yrket eller temporärt begränsa rätten att utöva yrket.

27 §

Fråntagande av rätt att utöva yrke när en utövare av veterinäryrket själv anhåller därom

Livsmedelssäkerhetsverket kan på begäran av en utövare av veterinäryrket begränsa rätten att utöva veterinäryrket eller helt och hållet frånta vederbörande denna rätt.

28 §

Återställande av rätt att utöva yrke

Om en utövare av veterinäryrket för viss tid eller tills vidare har fråntagits rätten att utöva yrket eller om denna rätt har begränsats, kan personen i fråga hos *Livsmedelssäkerhetsverket* ansöka om återställande av rätten att utöva yrket eller slopande av begränsningen av denna rätt, om den omständighet som ledde till förlust eller begränsning av rätten att utöva yrket inte längre föreligger.

29 §

Skriftlig varning

Har en utövare av veterinäryrket vid utövningen av yrket handlat mot lag eller med stöd av lag utfärdade bestämmelser, i sin uppgift annars gjort sig skyldig till felaktighet eller försummelse eller uppfört sig

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

olämpligt, och är felaktigheten eller försummelsen inte av sådan art att den bör leda till åtal vid domstol, kan ministeriet ge utövaren av veterinäryrket en skriftlig varning.

olämpligt, och är felaktigheten eller försummelsen inte av sådan art att den bör leda till åtal vid domstol, kan *Livsmedelssäkerhetsverket* ge utövaren av veterinäryrket en skriftlig varning.

32 §

Veterinärregister

I syfte att sköta de tillsynsuppgifter som anges i denna lag för ministeriet register över dem som utövar veterinäryrket. När en utövare av veterinäryrket antecknas i veterinärregistret ger ministeriet utövaren ett identifikationsnummer.

Uppgifter som skall föras in i registret är

- 1) namn, personbeteckning, identifikationsnummer, legitimationsdatum och information om eventuell specialveterinärexamen i fråga om utövare av veterinäryrket,
- 2) arbetsplats- och kontaktinformation samt verksamhet som självständig yrkesutövare i fråga om utövare av veterinäryrket,
- 3) tid under vilken en veterinärmedicine studerande med stöd av 7 § har rätt att temporärt utöva veterinäryrket,
- 4) tid under vilken en utövare av veterinäryrket med stöd av 8 § temporärt tillhandahåller veterinärtjänster,
- 5) temporär begränsning eller temporärt förbjudande av rätten att utöva yrket, och
- 6) tills vidare gällande begränsning eller förbjudande av rätten att utöva yrket.

Ministeriet kan i veterinärregistret föra in uppgifter som förutsätts av skötseln av tillsynsuppgifterna enligt denna lag och som gäller varning eller bötes- eller fängelsestraff som en utövare av veterinäryrket tilldelats eller ådömts i sin yrkesutövning samt avsättning eller skiljande från tjänsteutövning. Dessa uppgifter kan i likhet med uppgifterna enligt 2 mom. föras in i registret även om beslutet i respektive fall inte vunnit laga kraft.

32 §

Veterinärregister

I syfte att sköta de tillsynsuppgifter som anges i denna lag för *Livsmedelssäkerhetsverket* register över dem som utövar veterinäryrket. När en utövare av veterinäryrket antecknas i veterinärregistret ger *Livsmedelssäkerhetsverket* utövaren ett identifikationsnummer.

Uppgifter som skall föras in i registret är:

- 1) namn, personbeteckning, identifikationsnummer, legitimationsdatum och information om eventuell specialveterinärexamen i fråga om utövare av veterinäryrket,
- 2) arbetsplats- och kontaktinformation samt verksamhet som självständig yrkesutövare i fråga om utövare av veterinäryrket,
- 3) tid under vilken en veterinärmedicine studerande med stöd av 7 § har rätt att temporärt utöva veterinäryrket,
- 4) tid under vilken en utövare av veterinäryrket med stöd av 8 § temporärt tillhandahåller veterinärtjänster,
- 5) temporär begränsning eller temporärt förbjudande av rätten att utöva yrket, och
- 6) tills vidare gällande begränsning eller förbjudande av rätten att utöva yrket.

Livsmedelssäkerhetsverket kan i veterinärregistret föra in uppgifter som förutsätts av skötseln av tillsynsuppgifterna enligt denna lag och som gäller varning eller bötes- eller fängelsestraff som en utövare av veterinäryrket tilldelats eller ådömts i sin yrkesutövning samt avsättning eller skiljande från tjänsteutövning. Dessa uppgifter kan i likhet med uppgifterna enligt 2 mom. föras in i registret även om beslutet i respektive fall inte vunnit laga kraft.

33 §

Förvaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret och utlämnande av uppgifter

Ministeriet kan ur veterinärregistret per telefon lämna upplysningar om rätten för en utövare av veterinäryrket att utöva yrket eller om denna rätt har begränsats eller fråntagits temporärt eller tills vidare.

34 §

Veterinärförteckning

Ministeriet publicerar utifrån de uppgifter som anges i 32 § 2 mom. en veterinärförteckning avsedd för allmänheten. Veterinärförteckningen får inte utan samtycke av en utövare av veterinäryrket innehålla hans eller hennes hemadress eller personbeteckning. Veterinärförteckningen sänds årligen avgiftsfritt till länsstyrelserna, apoteken och läkemedelspartiaffärerna. Den kan också avgiftsfritt ges myndigheterna, apoteken och läkemedelspartiaffärerna i elektronisk form.

35 §

Hörande

Innan sådana ärenden som avses i 20—25 eller 29 § avgörs slutligt skall ministeriet ge utövaren av veterinäryrket tillfälle att avge förklaring i saken.

36 §

Sakkunniga

Ministeriet kan höra sakkunniga innan ett ärende enligt 20—25 och 29 § avgörs. För detta ändamål kan ministeriet till ständiga sakkunniga kalla erkänt skickliga och erfarna personer som företräder sådan veten-

33 §

Förvaringstider för uppgifter som införts i veterinärregistret och utlämnande av uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket kan ur veterinärregistret per telefon lämna upplysningar om rätten för en utövare av veterinäryrket att utöva yrket eller om denna rätt har begränsats eller fråntagits temporärt eller tills vidare.

34 §

Veterinärförteckning

Livsmedelssäkerhetsverket publicerar utifrån de uppgifter som anges i 32 § 2 mom. en veterinärförteckning avsedd för allmänheten. Veterinärförteckningen får inte utan samtycke av en utövare av veterinäryrket innehålla hans eller hennes hemadress eller personbeteckning. Veterinärförteckningen sänds årligen avgiftsfritt till länsstyrelserna, apoteken och läkemedelspartiaffärerna. Den kan också avgiftsfritt ges myndigheterna, apoteken och läkemedelspartiaffärerna i elektronisk form.

35 §

Hörande

Innan sådana ärenden som avses i 20—25 eller 29 § avgörs slutligt skall *Livsmedelssäkerhetsverket* ge utövaren av veterinäryrket tillfälle att avge förklaring i saken.

36 §

Sakkunniga

Vid avgörande av i 20, 21, 23—25 eller 29 § avsedda ärenden kan Livsmedelssäkerhetsverket anlita ständiga sakkunniga som kallats för detta ändamål. De ständiga sakkunniga skall vara erkänt skickliga och

Gällande lydelse

skaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap som är av betydelse för ministeriet. Den som samtyckt till att vara ständig sakkunnig är skyldig att ge ministeriet sakkunnighjälp inom det område som han eller hon företräder.

De ständiga sakkunniga får arvode för utförda uppdrag samt resekostnadsersättning enligt de grunder som ministeriet fastställer.

37 §

Vite

En utövare av veterinäryrket som försummar skyldigheten att iaktta de bestämmelser som avses i 11 §, anmälnings- och upplysningsskyldigheten enligt 12 § eller skyldigheten enligt 15 § att föra och förvara journalhandlingar kan av ministeriet vid vite åläggas att iaktta sin skyldighet.

40 §

Rätt till information

Ministeriet och länsstyrelserna har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter, en samkommuns myndigheter, andra offentligrättsliga samfund samt apotek och läkemedelspartiaffärer på begäran avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som behövs för att uppgifterna enligt denna lag skall kunna utföras.

Föreslagen lydelse

erfarna personer som företräder sådan vetenskaplig, praktisk veterinärmedicinsk eller annan sakkunskap som är av betydelse för *Livsmedelssäkerhetsverket*. Den som samtyckt till att vara ständig sakkunnig är skyldig att på *Livsmedelssäkerhetsverkets* begäran ge sakkunnighjälp inom det område som han eller hon företräder.

De ständiga sakkunniga har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till de uppgifter som behövs för givandet av sakkunnighjälp. De är skyldiga att hemlighålla de sekretessbelagda uppgifter som de får tillgång till.

Livsmedelssäkerhetsverket betalar ständiga sakkunniga ett arvode för utförda uppdrag samt resekostnadsersättning.

37 §

Vite

En utövare av veterinäryrket som försummar skyldigheten att iaktta de bestämmelser som avses i 11 §, anmälnings- och upplysningsskyldigheten enligt 12 § eller skyldigheten enligt 15 § att föra och förvara journalhandlingar kan av *Livsmedelssäkerhetsverket* vid vite åläggas att iaktta sin skyldighet.

40 §

Rätt att få uppgifter

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelserna har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter, en samkommuns myndigheter, andra offentligrättsliga samfund samt apotek och läkemedelspartiaffärer på begäran avgiftsfritt få de upplysningar och utredningar som behövs för att uppgifterna enligt denna lag skall kunna utföras.

41 §

Kungörelse i den officiella tidningen samt anmälan till apotek och läkemedels-partiaffärer

Ministeriet skall utan dröjsmål införa en kungörelse i den officiella tidningen om beviljad, begränsad, fräntagen eller återställd rätt att utöva yrket.

Ministeriet skall dessutom underrätta apoteken och läkemedelspartiaffärerna om fräntagen eller begränsad rätt att köpa eller ordinera läkemedel samt om fräntagen eller återställd och vid behov också om begränsad rätt att utöva veterinäryrket.

42 §

Rätt att vara verksam som specialveterinär

Rätt att vara verksam som specialveterinär beviljar ministeriet i enlighet med lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992) på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har avlagt specialveterinärexamen och visat sig uppfylla de övriga behörighetsvillkor som ministeriet har fastställt.

Rätt att vara verksam som specialveterinär kan ministeriet bevilja personer som någon annanstans än i en stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avlagt specialveterinärexamen och visat sig uppfylla de övriga behörighetsvillkor som ministeriet eventuellt fastställt.

41 §

Kungörelse i den officiella tidningen samt anmälan till apotek och läkemedelspartiaffärer

Livsmedelssäkerhetsverket skall utan dröjsmål införa en kungörelse i den officiella tidningen om begränsad, fräntagen eller återställd rätt att utöva yrket.

Livsmedelssäkerhetsverket skall dessutom underrätta apoteken och läkemedelspartiaffärerna om fräntagen eller begränsad rätt att köpa eller ordinera läkemedel samt om fräntagen eller återställd och vid behov också om begränsad rätt att utöva veterinäryrket.

42 §

Rätt att vara verksam som specialveterinär

Rätt att vara verksam som specialveterinär beviljar *Livsmedelssäkerhetsverket* i enlighet med lagen om genomförande av en generell ordning för erkännande av examina inom Europeiska gemenskapen (1597/1992) på ansökan sådana medborgare i stater inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland har avlagt *en examen som motsvarar specialveterinärexamen*.

Rätt att vara verksam som specialveterinär kan *Livsmedelssäkerhetsverket* i andra fall än de som avses i 2 mom. bevilja personer som någon annanstans än i Finland har avlagt *en examen som motsvarar specialveterinärexamen*. En ytterligare förutsättning för legitimation är att sökanden i Finland har avlagt erforderliga kompletterande studier inom området för veterinärmedicinen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms närmare om de kompletterande studierna.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

43 §

Behörighet för vissa tjänster och befattningar

En tjänst eller befattning kan temporärt skötas av en person som avses i 7 eller 8 §.

44 §

Läroanstalternas anmälningsskyldighet

Den läroanstalt där de studieavsnitt som ligger till grund för den i 7 § 1 mom. avsedda rätten har fullgjorts skall omedelbart underrätta ministeriet om fullgörandet.

45 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

43 §

Behörighet för vissa tjänster och befattningar

En tjänst eller en befattning kan temporärt skötas av en person som avses i 7 eller 8 §, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

44 §

Läroanstaltens anmälningsskyldighet

Den läroanstalt där de studieavsnitt som ligger till grund för den i 7 § 1 mom. avsedda rätten har fullgjorts skall omedelbart underrätta *Livsmedelssäkerhetsverket* om fullgörandet.

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 200 .

I 3 § avsedd lägre högskoleexamen eller utbildning på motsvarande nivå krävs inte av den som avlagt veterinärmedicine licentiatexamen i enlighet med förordningen om veterinärmedicinska examina (298/1978).

För temporär rätt att utöva yrket krävs inte i 7 § avsedd veterinärmedicine kandidatexamen av den som med stöd av övergångsbestämmelserna i lagen om ändring av universitetslagen (715/2004) studerar för en veterinärmedicine licentiatexamen i enlighet med förordningen om veterinärmedicinska examina (298/1978).

Den som före denna lags ikraftträdande har beviljats rätt att utöva veterinäryrket har rätt att fortsätta sin yrkesutövning.

102
Gällande lydelse

RP 203/2005 rd
Föreslagen lydelse

*De som kallats till ständiga sakkunniga
med stöd av 36 § före lagens ikraftträdande
fortsätter i sitt uppdrag tills Livsmedels-
säkerhetsverket bestämmer något annat.*

6.

Lag**om ändring av veterinärvårdslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
 upphävs i veterinärvårdslagen av den 17 augusti 1990 (685/1990) 24 §,
 ändras 4, 5 och 10 §, 14 § 2 mom., 17 § 3 mom., 20 och 21 §,
 av dem 17 § 3 mom. sådant det lyder i lag 194/1993, samt
 fogas till lagen en ny 4 a § som följer:

Gällande lydelse

4 §
 Den allmänna planeringen och styrningen
 av veterinärvården samt tillsynen över den
 ankommer på jord- och skogsbruksministe-
 riet.

5 §
 Styrningen av veterinärvården i länen och
 tillsynen över den ankommer på länsstyrel-
 serna, som i detta avseende lyder under
 jord- och skogsbruksministeriet.

10 §
 Om de allmänna behörighetsvillkoren för
 kommunalveterinärtjänster stadgas genom
 förordning.

Föreslagen lydelse

4 §
*Jord- och skogsbruksministeriet leder och
 övervakar i egenskap av högsta myndighet
 verkställigheten och tillsynen över efterlev-
 naden av denna lag samt med stöd av den
 utfärdade bestämmelser.*

4 a §
*Livsmedelssäkerhetsverket leder och
 övervakar i egenskap av centralförvalt-
 ningsmyndighet verkställigheten och tillsyn-
 en över efterlevnaden av denna lag samt
 med stöd av den utfärdade bestämmelser.*

5 §
*Länsstyrelsen svarar i länet för verkstäl-
 ligheten och tillsynen över efterlevnaden av
 denna lag och de bestämmelser som utfär-
 dats med stöd av den.*

10 §
*Kommunalveterinären skall vara en legi-
 timerad veterinär och insatt i de uppgifter
 som hör till tjänsten. Närmare bestämmel-
 ser om behörighetsvillkoren för kommunal-
 veterinärtjänster utfärdas genom förord-
 ning av statsrådet.*

14 §

Genom förordning stadgas på vilket sätt arvodena skall beaktas som pensionsgrundande lön för kommunalveterinärerna.

14 §

Arvodena är pensionsgrundande förvärvsinkomster för kommunalveterinärerna. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om på vilket sätt arvodena skall beaktas som pensionsgrundande för kommunalveterinärerna.

17 §

Har en självständig yrkesutövare inte något fast driftställe, skall han göra motsvarande anmälan till länsstyrelsen i det län där han huvudsakligen ämnar bedriva privat veterinärvårdsverksamhet. Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning meddelar i fråga om veterinärer som avses i 3 b § lagen om utövning av veterinäryrket föreskrifter om hur en anmälan som nämns i detta moment skall göras.

17 §

Har en legitimerad veterinär som är verksam som självständig yrkesutövare inte något fast driftställe, skall han eller hon göra motsvarande anmälan till länsstyrelsen i det län där han eller hon huvudsakligen ämnar bedriva privat veterinärvårdsverksamhet. Om anmälningsplikt för personer som utan legitimation som veterinär temporärt tillhandahåller veterinärtjänster bestäms i 8 § i lagen om utövning av veterinäryrket.

20 §

Om det inom privat veterinärvårdsverksamhet förekommer avsevärda brister eller missförhållanden, kan jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning bestämma att verksamheten skall avbrytas tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpna.

20 §

Om det inom privat veterinärvårdsverksamhet förekommer avsevärda brister eller missförhållanden, kan Livsmedelssäkerhetsverket bestämma att verksamheten skall avbrytas tills bristerna eller missförhållandena har blivit avhjälpna.

21 §

Jord- och skogsbruksministeriet och länsstyrelsen, som i detta avseende lyder under ministeriet, kan meddela kommunalveterinärerna föreskrifter och anvisningar som behövs för genomförandet av annan veterinärvård än den kommunala.

Ministeriets veterinäravdelning och, enligt anvisningar, länsstyrelsen kan ålägga en kommunalveterinär att utföra uppgifter som hänför sig till den veterinärvård som nämns i 1 mom.

21 §

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen kan i enskilda fall meddela kommunalveterinärerna föreskrifter som behövs för genomförandet av annan veterinärvård än den kommunala.

Livsmedelssäkerhetsverket och länsstyrelsen kan ålägga en kommunalveterinär att utföra uppgifter som hänför sig till den veterinärvård som nämns i 1 mom.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

24 §

Veterinärvårdsärenden som enligt lagar och förordningar ankommer på jord- och skogsbruksministeriet och dess veterinäravdelning kan, med undantag av ärenden som enligt stadgandena om ministeriernas verksamhetsområde skall avgöras av ministeriet, genom förordning överföras till länsstyrelsen.

(upphävs)

_____

Denna lag träder i kraft den _____ *200 .*

7.

Lag**om ändring av lagen om djursjukdomar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/1980) 5, 10, 12, 13 a och 14 §, 15 § 5 mom., 21 § 1 mom. samt 21 a § 1 mom.,
 av dem 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 424/1994, 10 §, 21 § 1 mom. och 21 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 809/1992, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 809/1992 och 424/1994, 13 a § sådan den lyder i nämnda lag 424/1994 och 15 § 5 mom. sådant det lyder i lag 1000/1999, samt
fogas till lagen nya 12 b—12 h § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Den högsta ledningen av och tillsynen över verkställigheten av denna lag ankommer på jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning.

De uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag handhas av länsstyrelsen och underställd denna närmast av länsveterinären inom länets område, av kommunal- och stadsveterinären inom hans tjänsteområde och av besiktningsveterinär vid slakteri. Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan också ålägga någon annan myndighet som lyder under jord- och skogsbruksministeriet och som förordnas av veterinär- och livsmedelsavdelningen uppgifter som ansluter sig till verkställandet av denna lag.

Jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning kan förordna länsveterinär samt länsstyrelse kommunal- och stadsveterinär att även utanför sitt tjänsteområde handha viss uppgift som hör till denna lags verkställighet. Veterinäravdelningen kan ålägga även annan veterinär dylik uppgift.

Ovan i denna paragraf avsedda veterinärer och andra myndigheter som förordnats av veterinär- och livsmedelsavdelningen är skyldiga att i uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag följa anvis-

Föreslagen lydelse

5 §

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Länsstyrelsen och länsveterinären, som lyder under den, svarar i länet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Kommunalveterinären svarar på kommunens område för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Besiktningsveterinären svarar vid slak-

Gällande lydelse

ningar och föreskrifter som utfärdas av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning.

Föreslagen lydelse

teriet för verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Livsmedelssäkerhetsverket kan förordna länsveterinären och länsstyrelsen kommunalveterinären att även utanför sitt tjänsteområde handha en viss uppgift som hör till denna lags verkställighet. Livsmedelssäkerhetsverket kan i anslutning till en dylik uppgift ålägga även en annan veterinär att utföra en verkställande uppgift, såsom avlivning av ett djur, avspärrning av ett område eller någon annan motsvarande uppgift. En sådan annan veterinär som utför en uppgift som Livsmedelssäkerhetsverket ålagt honom eller henne skall vid utförandet av uppgiften iaktta vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På en veterinär tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar samt vad som i skadeståndslagen (412/1974) bestäms om offentligt samfunds och tjänstemans skadeståndsansvar. Administrativa beslut om nödvändiga åtgärder fattas av den myndighet som svarar för verkställigheten av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den. I denna paragraf avsedda veterinärer är skyldiga att i uppgifter som ansluter sig till verkställigheten av denna lag följa föreskrifter som utfärdas av Livsmedelssäkerhetsverket.

10 §

Är det för förhindrande av spridningen av en djursjukdom som avses i 3 § 2 mom. eller en sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland nödvändigt, skall en veterinär som anges i 5 § informera om förekomsten av en dylik sjukdom och om säkerhetsåtgärder så som bestäms av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning.

10 §

En i 5 § avsedd veterinär skall informera om förekomsten av samt säkerhetsåtgärderna i fråga om en i 3 § 2 mom. avsedd djursjukdom eller sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland, om detta är nödvändigt för att förhindra sjukdomens spridning. Informationen kan vara allmän eller gälla endast en viss person eller grupp, såsom djurägare vars djur löper risk för att insjukna från samma smittkälla.

Närmare bestämmelser om informationen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan i syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget

1) bestämma att djur skall undersökas, vaccineras eller annars behandlas eller märkas för identifiering,

2) meddela föreskrifter om vad som skall iaktas i djurhållningen,

3) bestämma att ett djurs ägare eller innehavare är skyldig att föra förteckning över de djur som han äger eller innehar samt ge de myndigheter som nämns i 5 § sådana uppgifter som behövs för verkställigheten av denna lag och för tillsynen över att lagen följs,

4) bestämma att personer som deltar i handel med samt förmedling och transport av djur är skyldiga att föra förteckning över de djur som de transporterar, köper och överlåter samt att ge de myndigheter som anges i 5 § sådana uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av denna lag och för tillsynen över att lagen följs,

5) bestämma vad som skall iaktas i handel med och förmedling av djur samt vid ordnandet av sådan verksamhet,

6) meddela föreskrifter om vad som skall iaktas vid djurutställningar, djurtävlingar eller andra motsvarande tillställningar,

7) meddela föreskrifter om förvaring, hantering och användning av gödsel och urin av djur,

8) meddela föreskrifter om användning och desinficering av sådana personers utrustning och redskap som på grund av sitt arbete eller uppdrag besöker platser där djur hålls,

9) förbjuda eller inskränka besök på platser där djur hålls,

10) meddela föreskrifter om ordnandet av verksamheten vid mjölkförädlingsföretag, slakterier, köttbesiktningstationer, köttförädlingsfabriker, anläggningar för köttprodukter, anläggningar för köttthantering, foderkök och destruktionsanläggningar samt andra anläggningar som hanterar animaliska produkter eller animaliskt avfall,

11) förbjuda sådan användning av döda djur och delar av djur samt animaliskt avfall som innebär fara för spridning av djursjukdomar eller meddela föreskrifter om

12 §

I syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget kan

1) bestämmas att djur skall undersökas, vaccineras eller annars behandlas,

2) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud gällande djurhållning,

3) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud gällande handel med och förmedling av djur samt ordnandet av sådan verksamhet,

4) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud gällande djurutställningar, djurtävlingar eller andra motsvarande tillställningar,

5) meddelas om nödvändiga åtgärder gällande förvaring, hantering och användning av gödsel och urin av djur,

6) bestämmas om användningen av utrustning och redskap som används på platser där djur hålls samt om nödvändiga metoder för att rengöra och desinficera dem,

7) meddelas nödvändiga begränsningar eller förbud gällande besök på platser där djur hålls,

8) meddelas nödvändiga villkor eller begränsningar eller förbud gällande anläggningar som bedriver slakt av djur samt anläggningar som hanterar foder, animaliska produkter eller animaliskt avfall som anläggningarna skall iaktta i sin verksamhet,

9) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud som skall iaktas vid sådan användning av döda djur och delar av djur samt animaliskt avfall som är förenad med fara för spridning av djursjukdomar, samt

10) meddelas nödvändiga villkor, begränsningar eller förbud som skall iaktas vid överlåtelse och användning av sådana matrester till djurfoder vilka är av animaliskt ursprung.

användningen av dessa,

12) förbjuda överlåtelse och användning av sådana matrester till djurfoder vilka är av animaliskt ursprung, eller meddela föreskrifter om överlåtelse och användning av dessa,

13) bestämma att djurhållningsenheter och andra motsvarande anläggningar som bedriver handel med och förmedling av djur samt anläggningar som hanterar animaliskt avfall skall vara godkända eller registrerade av veterinäravdelningen eller en myndighet som den utser samt föremål för regelbunden övervakning samt

14) meddela föreskrifter om godkännande, registrering samt ordnande av övervakning av sådana djurhållningsenheter och anläggningar som nämns i 13 punkten; samt

15) meddela föreskrifter om hur program för hälsokontroll av djur skall arrangeras och genomföras.

Har i 1 mom. avsedda föreskrifter avsevärd ekonomisk eller eljest vittgående betydelse, skall innan de utfärdas vederbörande myndigheter och centralorganisationer höras. Härvid fattar jord- och skogsbruksministeriet beslut i ärendet.

Närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor och begränsningar utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

I enskilda fall fattar Livsmedelsverket beslut om 1 mom. avsedda åtgärder, föreskrifter, förbud, villkor och begränsningar.

I en i 2 mom. avsedd förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom föreskrivas att länsveterinären, kommunalveterinären eller besiktningsveterinären inom ramen för de befogenheter som föreskrivits i 5 § i Livsmedelssäkerhetsverkets ställe i enskilda fall fattar beslut om i 1 mom. avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor och begränsningar. I nämnda förordning skall då dessutom utfärdas närmare bestämmelser om användningen av nämnda myndigheters beslutsbefogenheter.

12 b §

I syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget skall djurets ägare eller innehavare märka djuren med tanke på deras identifiering samt spårningen av deras ursprung och rörlighet.

Närmare bestämmelser om vilka djur som skall märkas och på vilket sätt utfärdas ge-

nom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 c §

I syfte att förebygga djursjukdomar, förhindra deras spridning samt utreda sjukdomsläget är ägare och innehavare av djur samt personer som deltar i handel med samt förmedling och transport av djur skyldiga att föra förteckning över de djur som de äger, innehar, transporterar, köper och överlåter. I förteckningen skall införas djurslag och antalet djur samt uppgifter om djurens ålder, födelse, död, märkning, ursprung och i fråga om djur som förflyttas uppgifter om destination och transport. Dessutom är djurets ägare och innehavare samt personer som deltar i handel med samt förmedling och transport av djur skyldiga att ge de myndigheter som anges i 5 § sådana uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av denna lag och för tillsynen över att lagen följs.

Närmare bestämmelser om vilka djur som skall föras in i förteckningen i enlighet med 1 mom., förteckningens innehåll, form och förvaring samt lämnande av de i 1 mom. avsedda uppgifterna till myndigheterna utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 d §

I syfte att bekämpa och förebygga djursjukdomar kan arrangeras och genomföras program för hälsokontroll av djur som omfattar i 12 § 1 mom. avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor eller begränsningar gällande förfaranden som iakttas i djurhållningen, såsom förflyttningar av djur, utfodring av djur eller regelbundna undersökningar av djur. Det är frivilligt för djurhållningsenheterna att höra till program för hälsokontroll. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan bestämmas att det är obligatoriskt att höra till ett program för hälsokontroll om det är nödvändigt för bekämpning av i 3 § 2 mom. avsedda djursjukdomar eller genomförande av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

Program för hälsokontroll inrättas genom förordning av jord- och skogsbruksministe-

riet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas också närmare bestämmelser om de i 1 mom. avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor och begränsningar som ingår i det program som skall upprättas samt om vilka djurhållningsenheter, djur och djursjukdomar programmet gäller. I en förordning av jord- och skogsbruksministeriet om inrättande av ett program för hälsokontroll kan dessutom i fråga om djurhållningsenheten regleras produktionsformen, antalet djur, djurens hälsotillstånd och förutsättningarna för att en djurhållningsenhet skall höra till ett program när det gäller undersökningar för att klarlägga hälsotillståndet samt innehållet av i 12 e § avsedda anmälningar och förfarandet vid anmälan.

12 e §

Den person som är ansvarig för en djurhållningsenhet kan ansluta djurhållningsenheten till ett i 12 d § avsett frivilligt program för hälsokontroll genom att lämna en skriftlig anmälan om detta till kommunalveterinären. Har villkor ställts för att en enhet skall kunna höra till ett frivilligt program för hälsokontroll, fattar kommunalveterinären beslut om godkännandet. Enligt en i 12 d § 1 mom. avsedd förordning av jord- och skogsbruksministeriet skall de djurhållningsenheter som hör till ett obligatoriskt program för hälsokontroll anmäla sig till kommunalveterinären.

Har villkor ställts för att en djurhållningsenhet skall få höra till ett program för hälsokontroll, kan en djurhållningsenhet uteslutas ur programmet om dessa villkor inte längre uppfylls och denna situation inte är tillfällig. Vidare kan en djurhållningsenhet uteslutas ur ett frivilligt program för hälsokontroll om den inte iaktar i 12 d § avsedda åtgärder, förordnanden, förbud, villkor eller begränsningar i enlighet med programmet för hälsokontroll. Beslut om uteslutande ur ett program för hälsokontroll fattar länsveterinären på föredragning av kommunalveterinären. Den person som är ansvarig för en djurhållningsenhet kan på eget initiativ anmäla att djurhållningsenheten lämnar ett frivilligt program för hälsokontroll. Anmälan om utträde skall

göras skriftligen till kommunalveterinären.

Ovan i 1 och 2 mom. avsedda anmälningar skall åtminstone innehålla uppgifter om de djur som hålls i djurhållningsenheten, djurägare, ägarens adress och övriga kontaktuppgifter samt djurhållningsenhetens adress och eventuellt lägenhetssignum. Kommunalveterinären skall tillstålla länsveterinären och Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om de djurhållningsenheter som anslutit sig till eller godkänts för programmet för hälsokontroll, de djurhållningsenheter som anmält sig till honom eller henne och som hör till det obligatoriska programmet för hälsokontroll samt de djurhållningsenheter som utträtt ur det frivilliga programmet för hälsokontroll. Länsveterinären skall tillstålla kommunalveterinären och Livsmedelssäkerhetsverket uppgifter om de djurhållningsenheter som uteslutits ur programmet för hälsokontroll.

12 f §

Om godkännande och övervakning av anläggningar för bearbetning av döda djur, delar av dem eller animaliskt avfall bestäms i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (biproduktförordningen).

Behöriga myndigheter enligt biproduktförordningen i fråga om de i 1 mom. nämnda anläggningarna är de myndigheter som avses i 5 §. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om behörigheten att godkänna och övervaka anläggningar.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom utfärdas närmare bestämmelser om de frågor gällande godkännande eller övervakning av anläggningar som avses i 1 mom. eller förteckningar över godkända anläggningar som medlemsstaterna enligt biproduktförordningen skall fatta beslut om.

En i artikel 26 i biproduktförordningen avsedd riksomfattande förteckning över godkända anläggningar förs av Livsmedelssäkerhetsverket.

12 g §

Sådana djur och animaliska produkter som kan föranleda risk för spridning av en i 3 § 2 mom. avsedd djursjukdom eller en sådan allvarlig smittsam djursjukdom som inte förekommer i Finland, får importeras från andra medlemsstater inom Europeiska unionen till Finland eller exporteras från Finland till andra medlemsstater inom Europeiska unionen endast av en aktör som har antecknats i Livsmedelssäkerhetsverkets register.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas sådana i Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsatta närmare bestämmelser om de djur och animaliska produkter i fråga om vilka gäller att 1 mom. tillämpas på import och export av dem.

En aktör skall registreras om aktören uppfyller villkoren för registrering. En förutsättning för att en aktör skall kunna införas i registret som djurimportör är att aktören har tillgång till utrymmen där djuren vid behov kan hållas isolerade. Förutsättningar för införande av en aktör i registret som exportör av varor är att verksamheten står under regelbunden övervakning av en veterinär och att aktören har ett av en veterinär godkänt egenkontrollprogram genom vilket säkerställs att de varor som exporteras uppfyller de krav som gäller dem.

Registrering söks skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för registrering och förfarandet vid ansökan om registrering.

Registreringen gäller till utgången av januari följande år. Registreringen förnyas på ansökan om aktören fortfarande uppfyller förutsättningarna för registrering.

12 h §

I det register som avses i 12 g § skall införas

- 1) aktörens namn och adress,
- 2) den djurart eller vara för vilken aktören har registrerats som exportör eller importör,

3) den stat från vilken djuren eller varorna avses bli importerade, samt

4) den veterinär som övervakar exporten.
Uppgifterna skall utplånas ur registret inom tre år efter att registreringen upphört att gälla.

På inhämtande av personuppgifter och införande av dem i registret samt på användande och utlämnande av uppgifterna i registret tillämpas i övrigt personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

13 a §

Jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning eller länsstyrelsen kan på importörens bekostnad bestämma att sådana åtgärder skall vidtas som importören enligt lag eller förordning skall vidta i fråga om produkter som underkänts vid importinspektion och som importören försummat att vidta. Beslut om tvångsutförande skall utan hinder av att ändring söktes iaktas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat. Beträffande tvångsutförande iaktas i övrigt viteslagen (1113/90) i tillämpliga delar.

14 §

Karantän som erfordras vid verkställigheten av denna lag skall vara godkänd av jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning. Veterinäravdelningen kan, då orsak därtill yppar sig, återkalla godkännandet.

13 a §

Livsmedelssäkerhetsverket eller länsstyrelsen kan förena en anmodan enligt denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den om att en importör skall vidta åtgärder som rör produkter som underkänts vid importinspektion med hot om att de åtgärder som importören försummat att vidta kommer att vidtas på dennes bekostnad. I ärenden som gäller hot om tvångsutförande iaktas i övrigt vad som bestäms i viteslagen (1113/1990).

14 §

Karantän som krävs vid verkställigheten av denna lag skall vara godkänd av Livsmedelssäkerhetsverket. En förutsättning för godkännande av en karantän är att den enskilda karantänen eller karantänsstationen, med beaktande av krav som de djur som vid respektive tidpunkt hålls i karantänen ställer, är på så sätt planerad, placerad, byggd, utrustad och skött och dess verksamhet och övervakning på så sätt ordnad att djursjukdomar inte kan spridas utanför karantänen.

Livsmedelssäkerhetsverket kan helt eller delvis återkalla ett beslut som det fattat om godkännande av en karantän, om risken för spridning av en djursjukdom inte på annat sätt kan hindras. Godkännandet kan dessutom återkallas om villkoren för godkännande av karantänen inte längre uppfylls och karantänens ägare trots uppmaning från Livsmedelssäkerhetsverket inte inom utsatt tid har avhjälpt bristen. Ett godkännande kan också återkallas för viss tid.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av en i 1 mom. avsedd karantän utfärdas vid behov genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Utöver vad som bestäms i 3 mom. skall anläggningar där animaliskt avfall behandlas och djurfoder eller foderråvaror tillverkas betala en avgift till staten för sådan tillsyn enligt denna lag som med stöd av 5 § 2 mom. har ålagts någon annan myndighet än läns-, kommunal- eller besiktningsveterinär. Avgiften skall fastställas i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller internationella avtal som är bindande för Finland.

21 §

Ansökan om ersättningar enligt denna lag skall göras hos jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning, som beslutar om beviljande av dem. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som berättigar till ersättning enligt denna lag har vidtagits.

21 a §

Om sökandens rätt till ersättning är uppenbar, kan jord- och skogsbruksministeriets veterinäravdelning betala förhandsersättning till sökanden.

15 §

Utöver vad som bestäms i 3 mom. skall anläggningar där animaliskt avfall behandlas och djurfoder eller foderråvaror tillverkas betala en avgift till staten för sådan tillsyn enligt denna lag som *har ålagts Livsmedelssäkerhetsverket*. Avgiften skall fastställas i enlighet med de grunder som anges i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller internationella avtal som är bindande för Finland.

21 §

Ansökan om ersättningar enligt denna lag skall göras hos *Livsmedelssäkerhetsverket*, som beslutar om beviljande av dem. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som berättigar till ersättning enligt denna lag har vidtagits.

21 a §

Om sökandens rätt till ersättning är uppenbar, kan *Livsmedelssäkerhetsverket* betala förhandsersättning till sökanden.

Denna lag träder i kraft den 200 .

8.

Lag**om ändring av lagen om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 16 december 1960 om djursjukdomar, som med lätthet sprida sig (488/1960) 2 § 1 mom. samt 3—12, 12 a, 13 och 14 §, av dem 12 a § sådan den lyder i lag 35/1971,
fogas till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 35/1971, ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Föreslagen lydelse

1 §

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar i egenskap av högsta myndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser. Livsmedelssäkerhetsverket leder och övervakar i egenskap av centralförvaltningsmyndighet verkställigheten och tillsynen över efterlevnaden av denna lag samt med stöd av den utfärdade bestämmelser.

2 §

Uppkommer ovan i 1 § nämnt läge, äro i landet fast bosatta legitimerade veterinärer, vilka ej fyllt femtio år, veterinärmedicin-kandidater och veterinärmedicinestuderande pliktiga att på förordnande lantbruksministeriets veterinäravdelning och emot av lantbruksministeriet fastställd skälig ersättning handhava av sagda sjukdomsläge påkallade veterinäråligganden.

-----

2 §

Under de omständigheter som avses i 1 § är de i landet fast bosatta legitimerade veterinärer, vilka inte har fyllt femtio år, samt veterinärmedicin kandidater och veterinärmedicin studerande på förordnande av Läkemedelssäkerhetsverket skyldiga att handha sådana veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av sjukdomsläget. Av statens medel betalas till den som utför ett sådant uppdrag ett av Livsmedelssäkerhetsverket fastställt skäligt arvode. Vid utförande av ovan nämnda uppdrag skall den person som förordnats för uppdraget iaktta vad som bestäms i förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). På den som utför uppdraget tillämpas bestämmelserna om straff-

rättsligt tjänsteansvar när han eller hon deltar i skötseln av de uppgifter som avses i denna paragraf. Orsakar den person som har förordnats för uppdraget vid utförandet av uppdraget genom misstag eller försummelse skada, tillämpas vad som i skadeståndslagen (412/1974) bestäms om offentligt samfunds och tjänstemans skadeståndsansvar.

3 §

Lantbruksministeriets veterinäravdelning må angående ordnandet av mejeriernas, mottagnings- och skumningsstationernas för mjölk, slakteriernas, köttbesiktningstationernas, köttförädlingsinrättningarnas, kvarnarnas oh foderblandningsinrättningarnas samt andra med dem jämförliga inrättningars verksamhet utfärda föreskrifter, vilka finnas nödvändiga för bekämpande av epizooti.

Med ovan i 1 mom. nämnda ordnande av inrättningars verksamhet avses, utöver vad i 12 § säges, åtgärder i syfte att minska faran för spridning av epizootier :

- 1) genom begränsning av personalens och allmänhetens rörelsefrihet i inrättningarna;
- 2) genom effektivisering av desinfektionsåtgärderna i inrättningarna;
- 3) genom desinfektion av transportfordon och transportkärl, vilka höra till inrättningarnas verksamhetsområde;
- 4) genom effektivare isolering av djur; samt
- 5) genom oskadliggörande av sådana avfallsprodukter från inrättningarna, vilka anses farliga.

4 §

Lantbruksministeriets veterinäravdelning må för bekämpande av epizooti även utfärda föreskrifter angående desinfektion och rengöring av personer samt deras beklädnad och tillhörigheter ävensom därom, att sjukhus, desinfektionsanstalter, badstugor och tvättinrättningar böra utföra sådan desinfektion och rengöring.

Finnes grundad anledning att antaga, att byggnad eller transportmedel kommit i beröring med smittämne av epizooti, som av-

3 §

I syfte att bekämpa epizooti och minska faran för spridning via verksamheten vid inrättningar som bedriver slaktning av djur, kvarnar, inrättningar som hanterar foder eller animaliska produkter eller andra motsvarande inrättningar, kan Livsmedelssäkerhetsverket utöver vad som föreskrivs i 12 § i enskilda fall utfärda föreskrifter om

- 1) nödvändiga begränsningar som gäller personers rätt att röra sig i inrättningar,
- 2) nödvändiga åtgärder för att vid inrättningar effektivera desinfektionsåtgärder,
- 3) nödvändiga åtgärder för desinfektion av transportfordon och transportkärl som hör till inrättningarnas verksamhetsområde,
- 4) nödvändiga åtgärder för effektivare isolering av djur, samt
- 5) åtgärder för oskadliggörande av sådana avfallsprodukter från inrättningarna vilka anses farliga.

4 §

Om det är nödvändigt för bekämpande av epizooti skall personer och deras klädesplagg och tillhörigheter desinfekteras och rengöras i tillräcklig grad för bekämpande av sjukdomen. Sjukhus, bastur, tvättinrättningar och desinfektionsanstalter är vid behov skyldiga att delta i sådana nödvändiga rengörings- och desinfektionsåtgärder som avses i detta moment.

Närmare bestämmelser om de i 1 mom. avsedda åtgärderna samt om skyldigheten

ses i denna lag, må lantbruksministeriets veterinäravdelning utfärda föreskrifter om deras rengöring och desinfektion.

för sjukhus, bastur, tvättinrättningar och desinfektionsanstalter att utföra dessa åtgärder utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om ett djurstall eller en anordning eller ett transportmedel som används för transport av djur har kommit i beröring med eller om det finns anledning att misstänka att dessa kommit i beröring med ett i denna lag avsett smittämne av epizooti, skall ägaren eller innehavaren för bekämpning av sjukdomen i tillräcklig grad rengöra och desinfektera dem. Om det finns grundad anledning att misstänka att ett djurstall eller en anordning eller ett transportmedel som används för transport av djur kommit i beröring med smittämne av epizooti, kan Livsmedelssäkerhetsverket i syfte att bekämpa sjukdomen genom sitt beslut bestämma om nödvändiga rengörings- och desinfektionsmetoder.

5 §

Lantbruksministeriets veterinäravdelning må i den omfattning, som för bekämpande av epizooti befinnes nödigt, begränsa eller förbjuda kringföringshandel med djur och förande av djur till marknader, torgdagar, utställningar och andra liknande tillfällen samt, där synnerliga skäl därtill äro, även föranstaltandet av sådana.

5 §

Under i 1 § avsedda omständigheter kan genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet för bekämpande av epizooti föreskrivas om nödvändiga begränsningar och förbud som gäller utövande av kringföringshandel med djur och förande av djur till djurutställningar eller andra motsvarande tillställningar samt anordnande av sådana tillställningar.

6 §

Lantbruksministeriets veterinäravdelning må i fråga om djur från i 7 § avsett smittoområde utfärda från gällande stadganden angående slaktning och köttbesiktning avvikande föreskrifter.

6 §

Om slaktning och köttbesiktning bestäms i livsmedelslagen (/2005). Sådana bestämmelser om slaktning och köttbesiktning av djur från ett i 7 § avsett smittoområde, vilka avviker från bestämmelserna i livsmedelslagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den kan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

7 §

Såsom smittoområde må lantbruksministeriets veterinäravdelning förklara sådant område, där epizooti förekommer.

7 §

I denna lag och i föreskrifter som utfärdats med stöd av den avses med

- 1) smittoområde ett område där epizooti förekommer,*
- 2) skyddszon ett område, som uppenbart hotas av i 1 § avsedd spridning av epizooti*

Såsom skyddszon må veterinäravdelningen förklara sådant område, som uppenbart hotas av i 1 § avsedd spridning av djursjukdom, så ock område, dit sjukdom hotar att sprida sig från smittoområde.

Område, som omfattar smittoområde och skyddszon, benämnes i denna lag avvärjningsområde.

Befinnes det icke nödigt att inom smittoområde eller skyddszon tillämpa alla i 9—11 §§ nämnda restriktioner, må i påbud, som avses i 1 och 2 mom. denna paragraf, förordnas om tillämpning av endast en del av sagda restriktioner.

På veterinäravdelningen ankommer även att återkalla i 1 och 2 mom. avsedda påbud. Återkallande må verkställas även så, att de restriktioner, vilka jämlikt 9—11 §§ böra tillämpas inom smittoområde och skyddszon, gradvis upphävas.

8 §

Angående ovan i 7 § avsedda påbud och deras gradvisa återkallande bör kungöras på vederbörande kommuns anslagstavla. Vidare bör anslag om påbud angående områdes förklarande såsom smittoområde och skyddszon uppsättas vid områdets gränser vid allmänna kommunikationsleder eller, såframt enskild lägenhet förklarats såsom smittoområde, vid de vägar, som leda till denna lägenhet.

eller ett område, dit sjukdomen hotar att sprida sig från smittoområdet,

3) avvärjningsområde ett område som omfattar smittoområdet och skyddszonen.

Bestämmelser om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Om det inte är nödvändigt att inom smittoområdet eller skyddszonen tillämpa alla i 9—11 § avsedda begränsningar och förbud, kan i en förordning om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon utfärdas närmare bestämmelser om vilka av de i 9—11 § avsedda begränsningarna eller förbuden som tillämpas inom området. Genom förordning kan också närmare bestämmelser utfärdas om de förutsättningar utgående från vilka länsveterinären eller kommunalveterinären med stöd av 9 eller 10 § kan bevilja tillstånd till avvikelser från gällande begränsningar och förbud.

Bestämmelser om återkallande av områdes förklarande för smittoområde eller skyddszon utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Om ett återkallande inte kan ske genom att helt upphäva de i 9—11 § avsedda begränsningar och förbud som tillämpas inom smittoområdet eller skyddszonen, kan närmare bestämmelser om gradvis avlägsnande av begränsningar utfärdas i en förordning om återkallande av ett områdes förklarande för smittoområde eller skyddszon.

8 §

Om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon eller återkallande av ett områdes förklarande för sådant område eller zon skall på behörigt sätt och i tillräcklig utsträckning informeras i den kommun där smittoområdet eller skyddszonen är belägen. Om upprättande av ett smittoområde eller en skyddszon skall dessutom anslag uppsättas vid områdets gränser vid allmänna kommunikationsleder eller, om smittoområdet omfattar en enskild lägenhet, vid de vägar som leder till denna lägenhet. Livsmedelssäkerhetsverket svarar för in-

formationen i den kommun där avvärjningsområdet är beläget. För informationen vid områdets gränser och vid vägarna svarar länsveterinären, kommunalveterinären eller en till uppgiften förordnad i 2 § avsedd person.

9 §

Utan av distriktsveterinär eller veterinär, som av lantbruksministeriets veterinäravdelning förordnats för lokal bekämpning av epizooti, meddelat tillstånd, vilket må utfärdas endast i den utsträckning, som av veterinäravdelningen närmare fastställs, är det förbjudet att inom avvärjningsområde

1) bedriva handel med djur samt att anordna offentliga nöjen, utställningar, föreställningar, tävlingar, allmänna sammanträden, auktioner, marknader, torgdagar och andra sådana föranstaltningar, vid vilka folk samlas;

2) till bete använda allmän eller samfällid betesmark ; samt

3) besök göres i kreatursbesättning av sådan person, vilken det icke åligger att hava omsorg om djurens vård, häri inbegripet till kreaturskontrollverksamheten hörande kontrollassistents besök.

Hundar böra hållas kopplade och katter må icke röra sig fritt inom avvärjningsområde vid äventyr av avlivning.

Lantbruksministeriets veterinäravdelning må, därest det för bekämpande av epizooti är nödvändigt, förordna, att verksamheten vid läroanstalt inom avvärjningsområdet skall inställas.

10 §

Därest icke tillstånd, som avses i 9 § 1 mom., erhållits, förbjudes :

1) persontrafik samt transport av djur, oberedda delar av dem, råprodukter, avfall och andra varor, ämnen och föremål från och till smittoområde och lägenhet inom detsamma, där djur insjuknat eller befara hava insjuknat i epizooti;

2) att inom smittoområde använda till klövdjur hörande handjur för seminering eller betäckning av djur, som hör till annan besättning; samt

3) att driva boskap längs allmänna och

9 §

Utan ett i 7 § 2 mom. avsett tillstånd som meddelas genom beslut av kommunalveterinären eller länsveterinären får inom ett avvärjningsområde inte

1) bedrivas handel med djur,

2) anordnas offentliga nöjen, utställningar, föreställningar, tävlingar, allmänna sammanträden, auktioner, marknader, torgdagar eller andra motsvarande offentliga tillställningar, eller

3) till bete användas allmänna eller samfällid betesmarker.

Utan i 1 mom. avsett tillstånd får inte andra personer än de som ombesörjer boskapsskötseln besöka sådana platser inom avvärjningsområdet där djur hålls.

Vad som föreskrivs i 2 mom. gäller även sådana inspektionsbesök som tillsynsmyndigheterna sedvanliga förhållanden gör på platser där djur hålls.

Med hot om avlivning är det förbjudet att hålla hundar och katter lösa inom avvärjningsområdet.

Om det för bekämpande av epizooti är nödvändigt kan Livsmedelssäkerhetsverket genom sitt beslut bestämma att verksamheten vid en läroanstalt inom avvärjningsområdet skall inställas.

10 §

Utan ett i 7 § 2 mom. avsett tillstånd som meddelas genom beslut av kommunalveterinären eller länsveterinären förbjuds inom smittoområdet utöver vad som bestäms i 9 §

1) persontrafik från och till området,

2) persontrafik från och till en sådan lägenhet, där djur insjuknat eller befaras ha insjuknat i epizooti,

3) transport av djur, oberedda delar av dem, råprodukter, avfall och andra varor, ämnen och föremål från och till området,

4) transport av djur, oberedda delar av dem, råprodukter, avfall och andra varor,

Gällande lydelse

samfällda vägar inom smittoområdet och att släppa fram boskap till sådant vattendrag eller dike inom sagda område, längs vilket smittan kan spridas.

Lantbruksministeriets veterinäravdelning må, därest det för bekämpande av epizooti är oundgängligt, förbjuda eller begränsa postbefordring från smittoområdet till plats utanför detsamma.

11 §

Djur må, utan i 9 § 1 mom. avsett tillstånd, föras från skyddszon till plats utanför avvärjningsområdet endast för slakt.

Sädesvätska av klövdjur må icke utan tillstånd av lantbruksministeriets veterinäravdelning föras från skyddszon till plats utanför avvärjningsområdet.

12 §

Lantbruksministeriets veterinäravdelning må i den omfattning det befinnes nödvändigt för bekämpande av epizooti förordna, att produkter, tillverkningar och förnödenheter samt annan egendom av mindre värde skall förstöras eller så behandlas, som för sjukdomens bekämpande befinnes nödigt.

I syfte, som i 1 mom. nämnes, må lantbruksministeriets veterinäravdelning förordna, huru produkter, tillverkningar och förnödenheter må användas.

Lantbruksministeriets veterinäravdelning må i syfte, som i 1 mom. nämnes, i enskilda fall förordna, att produkter, tillverkningar och förnödenheter böra upplagras under en i förordnandet angiven tid, samt utfärda även andra sådana föreskrifter rörande upplagringen, vilka i förenämnt syfte befinnas nödiga.

Föreslagen lydelse

ämnen och föremål från och till en sådan lägenhet, där djur insjuknat eller befaras ha insjuknat i epizooti,

5) användningen av till klövdjur hörande handjur för seminering eller betäckning av djur, som hör till annan besättning, samt

6) användningen av allmänna och samfällda vägar till att driva boskap och att släppa fram boskap till sådant vattendrag eller dike, längs vilket smittan kan spridas.

För bekämpande av epizooti kan genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivas nödvändiga förbud eller begränsningar gällande postbefordring från smittoområdet till en plats utanför detsamma.

11 §

Utan i 7 § 2 mom. avsett tillstånd som kommunalveterinären eller länsveterinären meddelat genom sitt beslut får djur föras från en skyddszon till en plats utanför avvärjningsområdet endast för slakt.

Sädesvätska av klövdjur får inte utan tillstånd som Livsmedelssäkerhetsverket meddelat genom sitt beslut föras från en skyddszon till en plats utanför avvärjningsområdet.

12 §

Har en produkt, ett preparat, en förnödenhet eller annan egendom av mindre värde kommit i beröring med ett djur som har insjuknat i epizooti eller som misstänks ha insjuknat eller annars med ett epizootiskt smittämne, skall ägaren eller innehavaren förstöra den eller behandla den så, att risk för spridning av sjukdomen inte längre föreligger.

Närmare bestämmelser om i 1 mom. avsedda produkter, preparat och förnödenheter samt annan egendom av mindre värde samt om förstörande och behandling av dem liksom om användningen av dessa produkter, preparat och förnödenheter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Om det är nödvändigt för bekämpande av epizooti kan Livsmedelssäkerhetsverket i enskilda fall genom sitt beslut förordna att i 1 mom. avsedda produkter, preparat och

förnödenheter upplagras under en i beslutet angiven tid. I beslutet kan meddelas även andra förordnanden gällande upplagringen, vilka är nödvändiga för bekämpande av sjukdomen och förhindrande av dess spridning.

12 a §

I fall som avses i 1 § äger lantbruksministeriets veterinäravdelning rätt att ålägga för livsmedelskontroll godkänt laboratorium, som står under veterinärs ledning eller tillsyn, att mot av veterinäravdelningen bestämd skälig ersättning utföra sådana med fastställandet av arten av insjuknande och med förebyggande av djurs insjuknande samt med konstaterande av livsmedels ätbarhet sammanhängande undersökningar, vilka laboratoriet i fråga annars icke är skyldigt att utföra.

12 a §

Under de omständigheter som avses i 1 § är sådana laboratorier som har godkänts för kontroll av livsmedel och som står under en veterinärs ledning eller övervakning skyldiga att mot en av Livsmedelssäkerhetsverket fastställd skälig ersättning utföra sådana undersökningar rörande diagnostisering och förebyggande av sjukdomar samt konstaterande av huruvida livsmedel är dugliga som näring, som laboratoriet inte i vanliga fall är skyldigt att utföra.

Närmare bestämmelser om den i 1 mom. avsedda skyldigheten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

För sådan egendom, som på grund av förordnande, givet i stöd av 12 § 1 mom. förstörts eller behandlats så, att den förskämts, erlägges av statens medel enligt gängse pris beräknad ersättning, som fastställs av lantbruksministeriets veterinäravdelning. Kan den förskämda egendomen i sin helhet eller delvis utnyttjas, erlägges i enlighet därmed nedsatt ersättning.

Vad i 1 mom. är sagt, må, då et prövas skäligt, äga motsvarande tillämpning, då i 12 § 2 mom. avsett förordnande utfärdats.

13 §

För egendom som i enlighet med 12 § eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den förstörts eller som behandlats så att den förskämts har ägaren rätt att av statens medel få ersättning enligt gängse värde. Ersättning söks skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som avses i denna paragraf har vidtagits. Kan den förskämda egendomen helt eller delvis utnyttjas, avdras egendomens återstående bruksvärde från det belopp som skall ersättas.

Om det prövas skäligt har ägaren dessutom rätt till i 1 mom. avsedd ersättning för egendom som i enlighet med bestämmelser som meddelats med stöd av 12 § 2 mom. har använts så att den förskämts.

14 §

För rengörings- och desinfektionsarbete, varom förordnats för bekämpande av epizooti, så ock för isolering av djur samt för avlivning och oskadliggörande av djur erlägges, till den del ersättning icke utgår i stöd av lagen om djursjukdomar, av statens medel skälig ersättning, vilken fastställs av

14 §

För rengörings- och desinfektionsarbeten liksom också för isolering av djur samt för avlivning och bortskaffande av djur enligt denna lag eller enligt bestämmelser som meddelats med stöd av den eller angående vilka åtgärder förordnats i beslut som fattats med stöd av denna lag, har ägaren rätt

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

lantbruksministeriets veterinäravdelning.

till skälig ersättning av statens medel, till den del ersättning inte betalas med stöd av lagen om djursjukdomar. Ersättning söks skriftligen hos Livsmedelssäkerhetsverket. Ersättning skall sökas inom ett år efter att de åtgärder som avses i denna paragraf har vidtagits.

Denna lag träder i kraft den _____ 200 .